



Sesijas dokuments

A8-0224/2016

30.6.2016

ZIŅOJUMS

par gatavošanos DFS 2014.–2020. gadam pārskatīšanai pēc vēlēšanām —
Parlamenta ieteikumi pirms Komisijas priekšlikuma izstrādes
(2015/2353(INI))

Budžeta komiteja

Līdzreferenti: *Jan Olbrycht, Isabelle Thomas*

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
ĀRLIETU KOMITEJAS ATZINUMS	22
ATTĪSTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS	25
STARPTAUTISKĀS TIRDZNIECĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS	29
NODARBINĀTĪBAS UN SOCIĀLO LIETU KOMITEJAS ATZINUMS.....	32
VIDES, SABIEDRĪBAS VESELĪBAS UN PĀRTIKAS NEKAITĪGUMA KOMITEJAS ATZINUMS	37
RŪPNIECĪBAS, PĒTNIECĪBAS UN ENERĢĒTIKAS KOMITEJAS ATZINUMS.....	41
TRANSPORTA UN TŪRISMA KOMITEJAS ATZINUMS	45
REĢIONĀLĀS ATTĪSTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS.....	50
SNIEGUSI LAUKSAIMNIECĪBAS UN LAUKU ATTĪSTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS	55
KULTŪRAS UN IZGLĪTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS.....	62
PILSONU BRĪVĪBU, TIESLIETU UN IEKŠLIETU KOMITEJAS ATZINUMS	66
KONSTITUCIONĀLO JAUTĀJUMU KOMITEJAS ATZINUMS	70
SIEVIEŠU TIESĪBU UN DZIMUMU LĪDZTIESĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS.....	73
ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS	77

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par gatavošanos DFS 2014.–2020. gadam pārskatīšanai pēc vēlēšanām — Parlamenta ieteikumi pirms Komisijas priekšlikuma izstrādes (2015/2353(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 311., 312. un 323. pantu,
- ņemot vērā Padomes 2013. gada 2. decembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam¹, un jo īpaši tās 2. pantu,
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 21. aprīļa Regulu (ES, Euratom) Nr. 2015/623, ar kuru groza Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam²,
- ņemot vērā Padomes 2014. gada 26. maija Lēmumu 2014/335/ES, Euratom par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmu³,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību⁴,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002⁵ atcelšanu,
- ņemot vērā 2014. gada 15. aprīļa rezolūciju par sarunām par DFS 2014.–2020. gadam — gūtā pieredze un turpmākie pasākumi⁶,
- ņemot vērā 2013. gada 12. decembra rezolūciju par Eiropas Parlamenta attiecībām ar iestādēm, kas pārstāv valstu valdības⁷,
- ņemot vērā 2013. gada 19. novembra rezolūcijas par daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam⁸ un Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību⁹,
- ņemot vērā 2013. gada 3. jūlija rezolūciju par politisko vienošanos attiecībā uz

¹ OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.

² OV L 103, 22.4.2015., 1. lpp.

³ OV L 168, 7.6.2014., 105. lpp.

⁴ OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.

⁵ OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.

⁶ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0378.

⁷ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0599.

⁸ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0455.

⁹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0456.

daudzgažu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam¹,

- ņemot vērā 2013. gada 13. marta rezolūciju par daudzgažu finanšu shēmu²,
 - ņemot vērā 2012. gada 23. oktobra rezolūciju labvēlīga iznākuma panākšanai 2014.–2020. gada daudzgažu finanšu shēmas apstiprināšanas procedūrā³,
 - ņemot vērā 2011. gada 8. jūnija rezolūciju par ieguldījumu nākotnē — jaunu daudzgažu finanšu shēmu (DFS) konkurētspējīgai, ilgtspējīgai un iekļaujošai Eiropai⁴,
 - ņemot vērā daudzgažu finanšu shēmai (DFS) pievienoto iestāžu kopīgo deklarāciju par integrētas pieejas dzimumu līdztiesībai nodrošināšanu,
 - ņemot vērā Reģionu komitejas 2016. gada 15. jūnija atzinumu par daudzgažu finanšu shēmas termiņa vidusposma pārskatīšanu,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas, Attīstības komitejas, Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, Transporta un tūrisma komitejas, Reģionālās attīstības komitejas, Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas, Kultūras un izglītības komitejas, Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas, Konstitucionālo jautājumu komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A8-0224/2016),
- A. tā kā pašreizējā daudzgažu finanšu shēma (DFS) tika pieņemta, pirmoreiz piemērojot jaunās Lisabonas līguma noteikumus, saskaņā ar kuriem Padome atbilstīgi īpašajai likumdošanas procedūrai vienbalsīgi pieņem DFS regulu pēc tam, kad ir saņemta Eiropas Parlamenta piekrišana;
- B. tā kā pašreizējā DFS, par kuru vienojās 2013. gadā, atspoguļo Savienības prioritātes tās pieņemšanas laikā; tā kā ES arī turpmākajos gados būs jāsasaskaras ar problēmām, kuras netika paredzētas DFS apstiprināšanas laikā; tā kā ES finansējamo prioritāšu ir kļuvis vairāk, taču DFS ir palikusi nemainīga;
- C. tā kā, lai nodrošinātu jaunās DFS demokrātisko leģitimitāti un dotu iespēju jaunajam Komisijas sastāvam un jaunieievēlētajam Parlamentam vēlreiz apstiprināt un novērtēt ES politiskās un budžeta prioritātes, attiecīgi pielāgojot DFS, Parlaments ir prasījis piemērot pēcvēlēšanu pārskatīšanas klauzulu;
- D. tā kā vienošanās par DFS 2014.–2020. gadam tika panākta ilgstošā un saspringtā sarunu procesā ļoti sarežģītā sociālā, ekonomiskā un finansiālā situācijā; tā kā līdz ar to DFS vispārējais līmenis tika ievērojami samazināts salīdzinājumā ar iepriekšējo plānošanas periodu;

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0304.

² Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0078.

³ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0360.

⁴ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0266.

- E. tā kā Parlaments, kuram bija politiski neiespējami mainīt Eiropadomes noteiktās DFS vispārējās kopsummas, veiksmīgi panāca vienošanos par to, lai DFS regulā tiktu iekļauts īpašs pants par DFS obligātu un visaptverošu novērtēšanu/pārskatīšanu, jaunu un pastiprinātu elastības noteikumu paredzēšanu un augsta līmeņa grupas izveidi pašu resursu jautājumos,

Vidusposma novērtēšanas/pārskatīšanas tiesiskais regulējums un darbības joma

1. atgādina, ka saskaņā ar DFS regulas 2. pantu Komisija līdz 2016. gada beigām nāk klajā ar obligātu novērtējumu par DFS darbību, pilnībā ņemot vērā ekonomisko situāciju tajā brīdī, kā arī jaunākās makroekonomiskās prognozes, un vajadzības gadījumā šim novērtējumam pievieno tiesību akta priekšlikumu DFS regulas pārskatīšanai;
2. šajā sakarībā norāda: lai arī novērtēšana paredz izskatīt un izvērtēt DFS darbību attiecībā pret tās īstenošanu, jaunajiem ekonomiskajiem apstākļiem un citiem jauniem notikumiem, un šāda procedūra varētu saglabāt leģislatīvo *status quo*, pārskatīšana paredz grozīt DFS regulu, cita starpā arī (papildus tiesiskajiem noteikumiem) DFS maksimālos apjomus, pienācīgi ievērojot LESD 312. pantu un DFS regulas 2. panta pēdējā teikumā noteikto DFS pārskatīšanas darbības jomu; atgādina, ka šajā pantā ir noteikts, ka pārskatīšanas rezultātā netiek samazināts valstīm iepriekš piešķirtais finansējums; uzsver, ka nekādi citi ierobežojumi DFS pārskatīšanai netika noteikti, tādēļ ir iespējams veikt DFS maksimālo apjomu pārskatīšanu un palielināšanu; šajā sakarībā uzsver, ka LESD 323. pantā ir prasīts nodrošināt finanšu līdzekļus, lai Savienība varētu izpildīt savas juridiskās saistības attiecībā pret trešām personām;
3. atgādina, ka LESD 311. pants paredz, ka Savienība nodrošina līdzekļus, kas vajadzīgi, lai tā sasniegtu savus mērķus un īstenotu savu politiku; tādēļ uzskata, ka gadījumā, ja novērtēšanā tiek secināts, ka pašreizējie maksimālie apjomi ir pārāk mazi, to palielināšana būtu primārajos tiesību aktos paredzēta prasība;
4. uzsver, ka DFS regulas 17. pants paredz iespēju pārskatīt DFS neparedzētu apstākļu gadījumā; norāda uz to krīžu apmēru, kas ir ietekmējušas Savienību kopš pašreizējās DFS pieņemšanas 2013. gadā;
5. uzsver, ka šī ziņojuma darbības joma ir analizēt tikai ar budžetu saistītos DFS darbības aspektus un tajā netiks skarts jautājums par nozaru tiesību aktu juridiskajiem pamatiem; tomēr norāda, ka daudzām ES politikas jomām un programmām ir paredzēti noteikumi par to novērtēšanu/pārskatīšanu, kas lielākoties ir plānota 2017. gadā;

I. DFS pirmo īstenošanas gadu novērtēšana

6. uzskata, ka DFS 2016. gada novērtēšanā būtu jāņem vērā vairākas smagas krīzes un jaunas politiskās iniciatīvas, kuras netika paredzētas DFS pieņemšanas laikā, kā arī to attiecīgā ietekme uz budžetu; cita starpā norāda uz migrācijas un bēgļu krīzi, ārējām ārkārtas situācijām, iekšējām drošības problēmām, lauksaimniecības krīzi, Eiropas Stratēģisko investīciju fonda (ESIF) finansējumu, ES budžeta maksājumu krīzi, pastāvīgi augsto bezdarba līmeni, jo īpaši jauniešu vidū, kā arī nabadzību un sociālo atstumtību; turklāt norāda uz nesenajiem starptautiskajiem nolīgumiem klimata pārmaiņu jomā un aizvien lielāko spiedienu uz attīstības politiku; konstatē — lai finansētu papildu steidzamās vajadzības, par nepieciešamu tika atzīta DFS elastības mehānisma un īpašo

instrumentu izmantošana vēl nepieredzētā apmērā, jo DFS maksimālie apjomi dažās izdevumu kategorijās bija pārāk ierobežoti; uzskata, ka pēdējo divu gadu laikā DFS iespējas ir būtībā izsmeltas;

7. uzsver, ka ES budžetam ir jāatbilst ES politiskajām un stratēģiskajām prioritātēm un tajā jānodrošina līdzsvars starp ilgtermiņa prioritātēm un jauniem problēmjautājumiem; šajā sakarībā uzsver svarīgo lomu, kas ES budžetam jāuzņemas, īstenojot kopīgi apstiprināto stratēģiju "Eiropa 2020", kas ir tā veidošanas pamatorientieris un visaptveroša prioritāte; tādēļ uzskata, ka DFS novērtēšanā būtu jāiekļauj kvalitatīva analīze par to, vai un kādā apmērā ir sasniegti šajā stratēģijā izvirzītie mērķi; uzstāj, ka šis novērtējums ir jāsaista ar prognozēm par to, vai finanšu resursi, kas rezervēti šīs stratēģijas atbalstam atlikušajos pašreizējās DFS gados, būs pietiekami tās sekmīgai īstenošanai;

A. Svarīgākie notikumi un problēmas

Migrācijas un bēgļu krīze

8. uzsver, ka konflikti Sīrijā, Tuvajos Austrumos un vairākos Āfrikas reģionos ir atstājuši vēl nepieredzēta mēroga sekas uz humanitāro un migrācijas jomu; atgādina, ka tas ir tieši ietekmējis ES, jo 2015. gadā vien Eiropā ieradās vairāk nekā miljons bēgļu un paredzams, ka tuvākajos gados to skaits turpinās pieaugt; atgādina, ka uz šo krīzi ES ir reaģējusi ar liela apjoma finansiālo ieguldījumu un līdz ar to krīze ir būtiski ietekmējusi ES budžetu, jo īpaši 3. izdevumu kategoriju (Drošība un pilsoniskums) un 4. izdevumu kategoriju (Globālā Eiropa);
9. atgādina, ka 2015. gada laikā saskaņā ar Eiropas migrācijas programmu pieņemtie papildu pasākumi ir radījuši tūlītēju ietekmi uz budžetu, kā to sevišķi atspoguļo budžeta grozījumi Nr. 5/2015 un Nr. 7/2015; turklāt atgādina, ka ES 2016. gada budžetā tika apstiprināts papildu EUR 1506 miljonu izlietojums, izmantojot elastības instrumentu, lai nodrošinātu papildu resursus ar migrāciju/bēgļiem saistītiem pasākumiem 3. izdevumu kategorijā (Drošība un pilsoniskums), piemēram, Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonda (AMIF) un Iekšējās drošības fonda (ISF) līdzekļu papildināšanai, kā arī resursus trijām ar migrāciju saistītajām aģentūrām, proti, *Frontex*, Eiropas Patvēruma atbalsta birojam (EASO) un Eiropolam;
10. norāda, ka iepriekšminētie lēmumi par budžetu ir pilnībā izsmēluši šajā izdevumu kategorijā pieejamo nelielo rezervi un noveduši pie tā, ka faktiski tiek pārskatīts 3. izdevumu kategorijas maksimālais apjoms; turklāt vērš uzmanību uz jaunajiem Komisijas priekšlikumiem, attiecībā uz kuriem ir sagaidāms, ka tie ietekmēs ES budžetu, jo īpaši priekšlikums par Dublinas III regulas pārstrādāto versiju, kura kopējā ietekme uz budžetu atlikušajā DFS periodā ir EUR 1829 miljoni, priekšlikums par Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras izveidi ar kopējo budžetu EUR 1212 miljonu apmērā atlikušajā DFS periodā un jaunais ārkārtas atbalsta mehānisms, kura gaidāmā ietekme uz budžetu būs ne mazāka kā EUR 700 miljoni 2016.–2018. gada periodā; uzsver, ka situācija ir tik kritiska, ka 2015. gada novembrī apstiprinātās papildu apropriācijas Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondam (AMIF) 2016. gada martā bija jāsamazina, lai finansētu vēl steidzamākas vajadzības, piemēram, nepieciešamību nodrošināt humāno palīdzību Eiropas Savienībā, ko sniedza ar iepriekšminēto ārkārtas atbalsta mehānismu;
11. uzskata, ka Eiropas migrācijas un bēgļu krīzes atrisinājumam vajadzīga Eiropas pieeja,

kas balstīta uz solidaritāti un taisnīgu sloga sadali; šajā sakarībā uzsver, ka ES budžets būtu jāizmanto dalībvalstu atbalstam, atvieglinot ar bēgļu uzņemšanu saistīto izmaksu slogu, jo tas mazinās spiedienu uz to dalībvalstu budžetiem, kuras saskaras ar īpaši lielu bēgļu pieplūdumu; uzsver, ka šāda pieeja radīs sinerģiju un turklāt ir efektīva un izmaksu ziņā lietderīga visām dalībvalstīm;

12. uzsver, ka nozīmīgi, taču joprojām nepietiekami budžeta līdzekļi ir piešķirti, lai novērstu bēgļu un migrācijas krīzes pamatcēloņus, pastiprinot konkrētas ES programmas 4. izdevumu kategorijā; atgādina par veiktajiem pasākumiem, piemēram, pārdali EUR 170 miljonu apmērā par labu ar migrāciju/bēgļiem saistītām darbībām 2015. gadā, papildu EUR 130 miljonu apstiprināšanu 4. izdevumu kategorijā ar migrāciju/bēgļiem saistītām darbībām 2016. gadā, kā arī EUR 430 miljonu pārgrupēšanu pirmspievienošanās palīdzības instrumentā, attīstības sadarbības instrumentā un Eiropas kaimiņattiecību instrumentā; turklāt atgādina, ka nolūkā risināt migrācijas un bēgļu krīzes ārējo dimensiju, Komisija ir iesniegusi vairākus papildu priekšlikumus, kas ietekmē ES budžetu, piemēram, priekšlikumu par ES trasta fondu izveidi (*Madad* trasta fonds un Ārkārtas trasta fonds Āfrikai, kuru sākotnējā ietekme uz budžetu aplēsta attiecīgi EUR 570 miljonu un EUR 450 miljonu apmērā), kā arī priekšlikumu par Bēgļu atbalsta mehānismu Turcijā, kura vajadzībām no ES budžeta jāpiešķir EUR 1 miljards, neskaitot iespējamo papildu finansējumu; uzsver, ka papildu spiediens uz Savienības budžetu radīsies no citām plānotajām darbībām, par kurām ir paziņojusi Komisija, piemēram, tā sauktās “Londonas apņemšanās”, vai tādiem pasākumiem kā ES un Turcijas augstākā līmeņa tikšanās 2016. gada 18. martā; uzsver, ka gaidāmajiem papildu budžeta līdzekļiem arī vajadzētu nodrošināt visneaizsargātāko migrantu grupu, jo īpaši sievietes, bērnu un LGBTI iekļaušanu; tomēr pauž bažas, ka ES risināmo problēmu apmēra dēļ būs nepieciešami papildu pasākumi;
13. secina, ka DFS 2014.–2020. gadam pieņemšanas laikā nebija iespējams paredzēt migrantu un bēgļu krīzes apmēru un to pasākumu finansiālo ietekmi, kurus Komisija uzsāka, lai risinātu šo jautājumu; uzsver to, ka pietiekamu resursu trūkuma dēļ ES nācās izveidot *ad hoc* satelītinstrumentus, kas tiek kopīgi finansēti no dalībvalstu, ES budžeta un Eiropas Attīstības fonda līdzekļiem, proti, ES trasta fondus (*Madad* trasta fonds un ES Ārkārtas trasta fonds Āfrikai) un Bēgļu atbalsta mehānismu Turcijā; atgādina, ka migrantu un bēgļu krīzes novēršanai paredzētas vispārējas budžeta stratēģijas trūkuma dēļ Eiropas Parlamentam nebija iespēja ietekmēt lēmumu par ES budžeta līdzekļu izmantošanu; uzsver, ka šādu instrumentu skaita pieaugums rada pārskatabildības un demokrātiskas kontroles problēmu Eiropas Savienībā, un šī problēma ir jārisina; turklāt pauž nožēlu par to, ka dalībvalstis ne tuvu nav veikušas paredzētās iemaksas trasta fondos, tādējādi apdraudot šo fondu panākumus; atkārtoti aicina dalībvalstis nekavējoties izpildīt savas saistības un pienākumus;

Zems investīciju līmenis

14. atgādina, ka kopš pasaules ekonomikas un finanšu krīzes ES ir cietusi no zema un nepietiekama investīciju līmeņa; jo īpaši norāda, ka 2014. gadā kopējais investīciju līmenis bija par 15 % zemāks nekā 2007. gadā, kas atbilst investīciju kritumam EUR 430 miljardu apmērā; uzskata, ka vājas investīcijas palēnina ekonomikas atlabšanu un tieši ietekmē izaugsmi, darbvietas un konkurētspēju;

15. uzsver, ka šīs akūtās problēmas risināšanai jaunais 2014. gada Komisijas sastāvs ierosināja pieņemt Investīciju plānu Eiropai un izveidot Eiropas Stratēģisko investīciju fondu (ESIF) ar mērķi izmantot EUR 315 miljardus jaunām investīcijām reālajā ekonomikā; atkārtoti uzsver savu nelokāmo apņemšanos īstenot ESIF, kam būtu jāsniedz efektīvs un mērķtiecīgs stimuls ekonomikas nozarēm, kuras veicina izaugsmi un darbvieta izveidi; piezīmē, ka vairāki projekti jau ir apstiprināti un tiek īstenoti; norāda, ka Savienības sniegto garantiju ESIF sedz garantiju fonds EUR 8 miljardu apmērā, kas iekļauts ES budžetā;
16. atgādina — lai nodrošinātu šo papildu finansējumu, tika samazināts finanšu piešķirums divām nozīmīgām ES programmām, proti, pamatprogrammai “Apvārsnis 2020” un Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentam (EISI) par attiecīgi EUR 2,2 miljardiem un EUR 2,8 miljardiem, savukārt atlikušie EUR 3 miljardi tiek segti no DFS nepiešķirtajām rezervēm; uzsver, ka Parlaments sarunās par ESIF apņēmās pēc iespējas mazināt negatīvo ietekmi uz šīm divām programmām, kurām paredzētais finansējums — par ko tika nolemts vēl tikai 2013. gadā — jau tika būtiski samazināts salīdzinājumā ar Komisijas priekšlikumu sarunu par DFS 2014.–2020. gadam laikā;
17. pauž nožēlu par to, ka pētniecībai un inovācijai paredzētā ES budžeta daļa nereti pirmā cieš no budžeta samazinājumiem; norāda, ka pētniecības un inovācijas programmas rada ES pievienoto vērtību, un uzsver, ka šīm programmām ir būtiska loma attiecībā uz atbalstu konkurētspējai un līdz ar to turpmākās izaugsmes un Savienības ilgtermiņa labklājības nodrošināšanu;
18. šajā sakarībā uzsver, ka saskaņā ar DFS regulas 15. pantu 2014. un 2015. gadā notika līdzekļu pārvešana uz agrāku laiku pamatprogrammai “Apvārsnis 2020” (EUR 200 miljoni Eiropas Pētniecības padomei un Marijas Kirī vārdā nosauktajām darbībām) un programmai COSME (EUR 50 miljoni), lai daļēji kompensētu apropriāciju samazinājumu laikposmā no 2013. līdz 2014. gadam; norāda, ka šī līdzekļu pārvešana uz agrāku laiku nemaina kopējo programmu finansējumu, kas nozīmē attiecīgi mazāku apropriāciju apjomu DFS otrajā pusē; tomēr uzsver, ka programmām “Apvārsnis 2020” un COSME agrākā laikā piešķirtie līdzekļi tika pilnībā apgūti, kas pierāda minēto programmu lieliskos darbības rādītājus un to spēju apgūt pat vēl vairāk līdzekļu;
19. ar dziļām bažām arī norāda, ka pamatprogrammas “Apvārsnis 2020” sekmju rādītājs ir samazinājies līdz 13 % salīdzinājumā ar tās priekšgājējas (7. pamatprogrammas) 20–22 % iepriekšējā plānošanas periodā; pauž nožēlu, ka tā rezultātā samazinājies ES finansējumu saņemošo augstas kvalitātes projektu skaits pētniecības un inovācijas jomā; tāpat norāda, ka nepietiekamu budžeta līdzekļu dēļ tiek noraidīti daudzi augstas kvalitātes pieteikumi saistībā ar EISI;

Jauniešu bezdarbs

20. uzsver, ka jauniešu bezdarba līmenis joprojām ir ārkārtīgi augsts un tā ir viena no visneatliekamākajām un nopietnākajām problēmām, ar ko šobrīd saskaras ES; uzsver, ka 2016. gada februārī visā Savienībā bez darba bija 4,4 miljoni jauniešu vecumā līdz 25 gadiem un ka vairākās dalībvalstīs šo jauniešu īpatsvars pārsniedz 40 % un noteiktos ES reģionos — 60 %; uzsver, ka nodarbinātības līmenis ES ir krietni zemāks par stratēģijas “Eiropa 2020” mērķi; līdz ar to uzsver, ka pārāk daudz jauniešu ir pakļauti sociālās atstumtības riskam un ka būtu jāveic konkrētāki pasākumi to jauniešu

iekļaušanai, kuri nemācās, nestrādā un neapgūst arodu (*NEET*); norāda uz to, ka tādu cilvēkresursu apjoms, kuriem ir augsts izglītības līmenis un kuri saņēmuši labu apmācību, būtiski ietekmē Eiropas konkurētspēju, inovatīvo spēju un produktivitāti, un šajā sakarībā uzsver, ka ir jāiegulda izglītībā, apmācībā, jaunatnē un kultūrā; turklāt atzīst ES jaunatnes stratēģijas 2010.–2018. gadam nozīmību;

21. uzsver, ka ES budžets sniedz būtisku ieguldījumu cīņā pret bezdarbu, jo īpaši ar Eiropas Sociālo fondu (ESF) un Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvu (*YEI*); vērš uzmanību uz Komisijas norādi, ka attiecībā uz programmas finanšu plūsmām būtiska problēma ir bijusi īstenošanas iestāžu iecelšana; uzsver — neraugoties uz sākotnējo kavēšanos ar šo iecelšanu un *YEI* īstenošanu, pašreizējie skaitļi rāda pilnīgu apguves spēju, kas daļēji ir panākta, ievērojami palielinot šīs programmas priekšfinansējuma apmēru; norāda, ka Komisija drīz noslēgs šīs iniciatīvas izvērtēšanu, un sagaida, ka tiks veikti nepieciešamie pielāgojumi, lai nodrošinātu tās sekmīgu īstenošanu; uzskata, ka ierosinātā strukturālo reformu atbalsta programma, iespējams, varētu būt vērtīgs ieguldījums dalībvalstu administratīvo spēju uzlabošanai šajā sakarībā; uzsver, cik svarīgi ir attiecīgajām ieinteresētajām personām, cita starpā jauniešu organizācijām, veikt *YEI* darbības rezultātu pastāvīgu novērtēšanu;
22. jo īpaši pauž bažas par jaunu *YEI* paredzētu saistību apropriāciju trūkumu, sākot no 2016. gada, ņemot vērā, ka viss sākotnēji paredzētais finansējums tai tika piešķirts jau 2014. un 2015. gadā (DFS regulas 15. pants); uzsver, ka, atbalstot šo līdzekļu pārvešanu uz agrāku laiku, Parlaments nekādi nevēlējās, lai iniciatīva tiktu izbeigta pēc tikai divus gadus ilgas finansēšanas, un ka nolūkā nodrošināt tās turpināšanu tika ieviesti citi DFS mehānismi, piemēram, vispārējā rezerve saistībām; tomēr atgādina, ka vispārējā rezerve saistībām ir jau tikusi izmantota ESIF finansējumam vien; arī norāda uz apropriāciju pārvešanu uz agrāku laiku, pamatojoties uz to pašu pantu, programmai *Erasmus+* (EUR 150 miljoni), kas ir vēl viena ES programma, kura sniedz nozīmīgu ieguldījumu jauniešu nodarbinātības uzlabošanā, un kas tika pilnībā īstenota pirmajos divos šā perioda gados; atgādina, ka saskaņā ar Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) datiem efektīva garantija jauniešiem Eiropas Savienības līmenī eurozonas valstīm ik gadu izmaksātu EUR 21 miljardu;

Iekšējā drošība

23. atgādina par nesenajiem teroristu uzbrukumiem Francijā un Beļģijā un paaugstināto apdraudējuma līmeni citās dalībvalstīs, kas nozīmē, ka ES līmenī ir vajadzīga koordinētāka un pastiprināta darbība un vairāk līdzekļu; uzsver, ka Savienības rīcībā ir Iekšējās drošības fonds, kas ir piemērots instruments, un šajā jomā darbojas vairākas aģentūras, kuras saskaras ar aizvien lielāku spiedienu; uzskata, ka šajā jomā vajadzēs vairāk ES pasākumu un līdz ar to vairāk finansējuma, lai atbilstoši reaģētu uz šo apdraudējumu; uzsver, ka pastiprināta sadarbība šajā jomā prasa palielināt attiecīgo aģentūru darbinieku skaitu, kas var vēl vairāk palielināt spiedienu uz ES budžetu, un atgādina, ka Eiropas Terorisma apkarošanas centram Eiropolā tika nodrošināts ierobežots skaits papildu darbinieku, to finansējot ar Iekšējās drošības fonda resursu pārdalīšanu;
24. uzsver, ka, ņemot vērā pašreizējos pasākumus un tiesību aktu priekšlikumus, kuru mērķis ir pastiprināt tiesu iestāžu sadarbību, papildu finanšu resursi un cilvēkresursi pakāpeniski būs vajadzīgi arī *Eurojust*, un tas ietekmēs ES budžetu;

Krīzes lauksaimniecības nozarē

25. uzsver, ka stingru maksimālo apjomu noteikšana kopējai lauksaimniecības politikai (KLP) līdz 2020. gadam nozīmē daudz mazākas rezerves nekā iepriekšējā DFS, lai gan nozarē problēmu ir kļuvis vairāk; atgādina, ka šī politika ir izšķirīgi svarīga attiecībā uz daudzu lauksaimnieku ienākumiem, jo īpaši krīzes laikā, un norāda uz augsto līdzekļu apguves līmeni, kas ir gandrīz 100 % gadā; atgādina par dažādajām krīzēm, ar ko Eiropas lauksaimnieki saskārušies kopš pašreizējās DFS darbības sākuma, jo īpaši piena, cūkgaļas, liellopu gaļas un augļu un dārzeņu nozarē, un Krievijas embargo lauksaimniecības produktiem radīto zaudējumu ilgtermiņa negatīvo ietekmi uz Eiropas lauksaimniekiem; norāda uz cukura kvotu atcelšanu 2017. gadā un tās iespējamo ietekmi uz cukura nozari, pienācīgu uzmanību vēršot arī uz tālāko reģionu īpašajām vajadzībām; uzsver to ārkārtas pasākumu ietekmi uz budžetu (kopā EUR 500 miljoni 2016. gada budžetā un EUR 300 miljoni 2015. gada budžetā), kuri tika pieņemti, reaģējot uz minētajām krīzēm, un finansēti no 2. izdevumu kategorijas rezervēm; uzsver, ka jebkādi samazinājumi šajā jomā apdraudētu ES teritoriālo kohēziju, jo īpaši attiecībā uz lauku apvidiem; turklāt iebilst pret jebkādu virzību uz lauksaimniecības politikas renacionalizāciju, kas radītu tirgus izkropļojumus un negodīgu konkurenci starp lauksaimniekiem;

Vides problēmas

26. pauž bažas par to, ka nav sasniegts mērķis vismaz 20 % no ES budžeta (atbilstīgi pašreizējai DFS) izlietot ar klimata pārmaiņām saistītai darbībai un ka, balstoties uz Komisijas integrēšanas metodiku, šim mērķim tiek tērēti tikai apmēram 12,7 % no ES gada budžeta; norāda, ka ir būtiski svarīgi finansēt pasākumus klimata pārmaiņu, bioloģiskās daudzveidības aizsardzības un dabas resursu ilgtspējīgas izmantošanas jomā, un ka tas turpmāk būs vēl svarīgāk nerimstošās globālās sasilšanas seku dēļ; jo īpaši norāda uz COP 21 klimata nolīgumu, par ko tika panākta vienošanās nesenoajā ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām Pušu konferences sesijā Parīzē 2015. gadā;

Ekonomiskā, sociālā un teritoriālā kohēzija

27. atgādina, ka kohēzijas politika ir Savienības galvenā investīciju politika, kuras mērķis ir samazināt ekonomiskās, sociālās un teritoriālās atšķirības starp visiem ES reģioniem un tādā veidā uzlabot Eiropas iedzīvotāju dzīves kvalitāti; uzsver tās nozīmīgo lomu stratēģijas gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei "Eiropa 2020" mērķu sasniegšanā, jo īpaši skaidri paredzot resursus ar klimata pārmaiņām saistītai darbībai un sociālajiem mērķiem, lai it sevišķi cīnītos pret nabadzības — arī bērnu nabadzības — pieaugumu, nevienlīdzību un sociālo atstumtību un stimulētu nodarbinātību; aicina Komisiju uzraudzīt iepriekšminēto mērķu pilnīgu īstenošanu; turklāt uzskata, ka arī struktūrfondi var sniegt vērtīgu ieguldījumu jauno problēmu — piemēram, bēgļu krīzes seku — risināšanā, vienlaikus nemainot valstīm iepriekš piešķirto finansējumu;

Aizvien lielākais spiediens uz attīstības un kaimiņattiecību politiku

28. norāda, ka konfliktu un karu seku dēļ visā pasaulē pieaug vajadzības pēc humānās palīdzības un katastrofu riska mazināšanas; norāda uz Adisabebas nolīgumu, kurā valstu

un valdību vadītāji apliecināja savu stingro politisko apņēmību sasniegt ilgtspējīgas attīstības mērķus (IAM), un apzinās, ka šajā sakarībā ir vajadzīgi izdevumi; atgādina, ka ES nesen atkārtoti uzņēmās kolektīvās saistības palielināt oficiālo attīstības palīdzību (OAP) līdz 0,7 % no sava NKI un vismaz 20 % no OAP piešķirt sociālajiem pamatpakalpojumiem, īpaši pievēršot uzmanību izglītībai un veselības aprūpei; stingri iebilst pret jebkādu attīstības palīdzības izmantošanu mērķiem, kas nav attīstības politikas mērķi;

29. atgādina, ka nestabila ir arī ģeopolitiskā situācija austrumu kaimiņvalstīs; uzsver ES budžeta nozīmīgo lomu situācijas stabilizācijas veicināšanā gan ES dienvidu, gan austrumu kaimiņvalstīs un minēto problēmu risināšanā, sniedzot atbalstu valstīm, kas patlaban īsteno asociācijas nolīgumus, lai virzītu reformas un nodrošinātu ES un attiecīgo valstu attiecību padziļināšanos;

Integrētā pieeja dzimumu līdztiesības īstenošanai

30. atzinīgi vērtē DFS vidusposma novērtēšanu kā iespēju gūt ievērojamus panākumus dzimumu līdztiesības efektīvākā integrēšanā DFS un šajā saistībā DFS pievienotās kopīgās deklarācijas īstenošanā un uzraudzībā;

Neizpildīto maksājumu uzkrājumi

31. atgādina par neizpildīto maksājumu uzkrāšanos iepriekšējās (2007–2013) DFS laikā, tiem pieaugot no EUR 5 miljardiem 2010. gada beigās līdz vēl nepieredzētam līmenim — EUR 11 miljardiem 2011. gada beigās, EUR 16 miljardiem 2012. gada beigās un EUR 23,4 miljardiem 2013. gada beigās; brīdina, ka šie neizpildītie maksājumi ir ietekmējuši pašreizējo (2014–2020) DFS, sasniedzot nepieredzētu apjomu — EUR 24,7 miljardus — 2014. gada beigās; uzsver, ka pēc Parlamenta uzstājīgas prasības ir panākta vienošanās par maksājumu plānu ar mērķi līdz 2016. gada beigām līdz normālam līmenim — EUR 2 miljardiem — samazināt to 2007.–2013. gada neizpildīto maksājumu pieprasījumu uzkrāto apjomu, kuri saistīti ar kohēzijas politiku; norāda, ka 2015. gada beigās tika konstatēti nesamaksāti rēķini vismaz EUR 8,2 miljardu apjomā attiecībā uz 2007.–2013. gadu kohēzijas politikas jomā un sagaidāms, ka šis skaitlis līdz 2016. gada beigām tiks samazināts līdz mazāk nekā EUR 2 miljardiem; norāda, ka šis samazinājums sniedz tikai īslaicīgu atvieglojumu, jo to izraisījusi maksājumu pieprasījumu gan par 2007.–2013., gan 2014.–2020. gada programmām iesniegšana mazākā apmērā, kā bija ziņots; pauž nožēlu, ka nav veikti pasākumi slēpto neizpildīto maksājumu novēršanai, kuri konstatēti citās izdevumu kategorijās; vērš uzmanību uz to, ka pašreizējās DFS darbības beigās sagaidāma 2012.–2014. gada situācijas atkārtošanās, ja vien netiks veikti konkrēti pasākumi;
32. pauž nožēlu, ka šai maksājumu krīzei bijušas smagas sekas, ietekmējot tādus ES budžeta līdzekļu saņēmējus kā studenti, universitātes, MVU, pētnieki, NVO, vietējās un reģionālās iestādes un citas attiecīgas vienības; jo īpaši atgādina par maksājumu apropriāciju dramatisko trūkumu humānās palīdzības jomā 2014. gadā, kas negatīvi ietekmēja ES veiktās dzīvības glābšanas operācijas; atgādina, ka Komisijai nācās ķerties pie ietekmes mazināšanas pasākumiem, piemēram, samazināt priekšfinansējuma īpatsvaru un atlikt uzaicinājumus iesniegt piedāvājumus un iepirkuma procedūras un ar to saistīto līgumu slēgšanu; atgādina, ka vispārēja maksājumu trūkuma dēļ tika mākslīgi

palēnināta jauno 2014.–2020. gada programmu īstenošana, kam piemērs ir mākslīga kavēšanās ar uzaicinājumiem iesniegt piedāvājumus (ar kopējo vērtību EUR 1 miljards) saistībā ar programmu “Apvārsnis 2020” 2014. gadā, tiecoties nodrošināt, ka maksājumi būtu jāveic 2015., nevis 2014. gadā; turklāt uzsver, ka no ES budžeta tika iekasētas soda naudas par novēlotiem maksājumiem, kas gan 2014., gan 2015. gadā sasniedza ap EUR 3 miljoniem;

B. DFS elastības noteikumu izmantošana nozīmīgā apmērā

33. uzsver — lai nodrošinātu papildu apropriācijas, kas bija vajadzīgas reaģēšanai uz krīzēm vai jaunu politisko prioritāšu finansēšanai kopš 2014. gada, budžeta lēmēj institūcija pēc visu pieejamo rezervju izsmelšanas tika apstiprinājusi DFS regulā iekļauto elastības noteikumu un īpašo instrumentu izmantošanu nozīmīgā apmērā; atgādina, ka vairāki no šiem noteikumiem tieši izrietēja no Eiropas Parlamenta priekšlikumiem, kurš sarunu par DFS laikā par vienu galvenajām prasībām izvirzīja pēc iespējas lielāku elastību;
34. jo īpaši norāda, ka īpašie instrumenti tika izmantoti, lai risinātu bēgļu un migrācijas krīzi (2016. gadā pilnībā izlietotā elastības instrumenta kopējais apjoms — EUR 1530 miljoni, rezerve palīdzībai ārkārtas gadījumos 2016. gadā — EUR 150 miljoni) un maksājumu trūkuma problēmu (2015. gadā aktivizētā neparedzēto izdevumu rezerve — EUR 3,16 miljardi), kā arī finansētu ESIF garantiju fondu (pilnībā izmantota vispārējā rezerve saistībām 2014. gadā — EUR 543 miljoni); atgādina, ka lēmums izmantot neparedzēto izdevumu rezervi maksājumiem ir saistīts ar maksājumu maksimālo apjomu samazinājumu 2018.–2020. gadā;
35. sagaida, ka jebkādas turpmākas vajadzības saistībā ar migrācijas un bēgļu krīzi 2016. gadā, cita starpā finansējums EUR 200 miljonu apmērā jaunajam instrumentam ārkārtas atbalsta sniegšanai Savienībā, nozīmētu neparedzēto izdevumu rezerves izmantošanu, līdzko nepieciešams; atgādina, ka 3. izdevumu kategorijā vairs nav pieejamas rezerves, savukārt elastības instruments šim gadam jau ir pilnībā izmantots; ierosina, ka būtu jāpēta papildu elastības iespējas jaunu problēmu risināšanai;
36. atgādina, ka Iestāžu nolīguma 17. punktā paredzētā lēģislatīvā elastība ļauj septiņu gadu periodā līdz par +/-10 % palielināt kopīgo finansējumu programmām, kuras pieņemtas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru; norāda, ka “jauni, objektīvi ilgtermiņa apstākļi” ļauj budžeta lēmēj institūcijai vēl vairāk atkāpties no sākotnējā finansējuma; atzinīgi vērtē to, ka šis noteikums jau ir ticis izmantots, lai Savienība varētu reaģēt uz neparedzētiem notikumiem, ievērojami palielinot tādu programmu kā AMIF sākotnējo gada finansējumu;

II. DFS vidusposma pārskatīšana — kategoriska prasība

37. pauž pārlicību, pamatojoties uz iepriekš sniegto analīzi, ka pašreizējās DFS darbības novērtēšana liek secināt, ka patiesa DFS vidusposma pārskatīšana, kā paredzēts DFS regulā, ir absolūti nepieciešama, lai Savienība varētu efektīvi reaģēt uz virkni problēmjautājumu, vienlaikus sasniedzot savus politiskos mērķus; atgādina, ka stratēģijas “Eiropa 2020” mērķu sasniegšana joprojām ir galvenā prioritāte, kas jāatbalsta no ES budžeta; uzsver, ka ES budžetā ir jābūt pietiekamiem līdzekļiem, lai efektīvi nodrošinātu investīcijas, kas sekmē izaugsmi un darbvietu izveidi, palīdz sasniegt ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju un veicina solidaritāti;

38. mudina Komisiju, sagatavojot leģislatīvā akta priekšlikumu, ņemt vērā turpmāk izklāstītās Parlamenta prasības par izmaiņām DFS regulā gan attiecībā uz summām, gan vairākiem noteikumiem saistībā ar DFS darbību, kuriem jābūt piemērojamiem jau pašreizējās DFS laikā;
39. uzsver — paredzēts, ka divi leģislatīvo aktu priekšlikumi, proti, par ESIF darbības pagarinājumu un Ārējā investīciju plāna izstrādi, tiks iesniegti 2016. gada rudenī; sagaida, ka visa informācija par abu šo priekšlikumu finansēšanu tiks darīta pieejama pēc iespējas drīz, lai to pienācīgi ņemtu vērā sarunās par DFS vidusposma pārskatīšanu; atgādina Parlamenta principiālo nostāju, proti, ka jaunas politikas iniciatīvas nevajadzētu finansēt, atņemot līdzekļus jau esošām ES programmām un politikas jomām;
40. uzsver, ka grozījumi, par kuriem vienojās DFS vidusposma pārskatīšanā, būtu nekavējoties jāīsteno un jāintegrē jau ES 2017. gada budžetā; tāpēc aicina Komisiju pēc iespējas ātrāk iesniegt tiesību akta priekšlikumu par DFS regulas pārskatīšanu, lai vienlaicīgi varētu īstenot sarunas par DFS pārskatīšanu un ES 2017. gada budžetu un savlaicīgi vienoties šajā jautājumā;
41. ņem vērā Apvienotās Karalistes 2016. gada 23. jūnija referenduma rezultātu; šajā sakarībā aicina Komisiju sniegt budžeta lēmēj institūcijai visu attiecīgo informāciju par minētā referenduma iespējamo ietekmi uz budžetu, neskarot gaidāmo Apvienotās Karalistes un ES sarunu iznākumu;

A. Parlamenta prasības attiecībā uz DFS otro pusi

DFS summas (saistības)

42. ir pārliecināts, ka, lai gan ir pilnībā jāapliecina atbalsts plaša mēroga politiskā un finansiālā atbalsta nodrošināšanai ESIF, ES budžetu nevajadzētu izmantot jaunu iniciatīvu finansēšanai uz esošo Savienības programmu un politikas jomu rēķina; ir iecerējis izpildīt savu apņemšanos pilnībā kompensēt ar ESIF saistītos samazinājumus, kas ietekmē programmu “Apvārsnis 2020” un EISI, lai būtu iespējams sasniegt to mērķus, par kuriem vienošanās tika panākta tikai pirms diviem gadiem, un Savienība varētu sasniegt savus mērķus pētniecības un inovāciju jomā; šajā sakarībā uzsver, ka šai kompensācijai nevajadzētu ietekmēt citu 1.a apakšskategorijas (Konkurētspēja izaugsmei un nodarbinātībai) programmu finansējuma līmeni, norādot uz to neapšaubāmo ieguldījumu izaugsmei, darbvietu radīšanā un konkurētspējā; uzskata, ka 1.a apakšskategorijas rezerves nav pietiekamas, lai īstenotu šīs prasības, tādēļ aicina palielināt šīs apakšskategorijas ietvaros pieejamo maksimālo apjomu;
43. stingri atbalsta *YEI* turpināšanu, kas ir veids, kā nodrošināt steidzamu reakciju cīņā pret jauniešu bezdarbu, pēc tam, kad veiktas vajadzīgās korekcijas saskaņā ar pašlaik notiekošo izvērtēšanu; uzskata, ka to var panākt tikai tad, ja *YEI* līdz pašreizējās DFS beigām saistību apropriācijas tiks nodrošinātas vismaz tāda pašā līmenī, kāds katru gadu programmai tika piešķirts minētā laikposma pirmajos divos gados (EUR 6 miljardi piešķirti ātrākai izmantošanai 2014.–2015. gadā), atkarībā no gaidāmā Komisijas novērtējuma; norāda, ka tādēļ būtu jāpārskata un jāpalielina 1.b izdevumu apakšskategorijas (Ekonomiskā, sociālā un teritoriālā kohēzija) maksimālie apjomi, jo rezerves nav pieejamas;

44. pauž stingru pārliecību, ka kopējais budžeta piešķirums un valstīm iepriekš piešķirtais finansējums kopējai lauksaimniecības politikai, tostarp tiešo maksājumu apropriācijas, veicot DFS pārskatīšanu, ir jāsaglabā nemainīgi; turklāt uzsver, ka ir svarīgi nesamazināt finansējumu Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondam, lai varētu īstenot kopējās zivsaimniecības politikas nesenās reformas mērķus;
45. uzskata, ka konfliktu un klimata pārmaiņu izraisītās migrācijas un bēgļu krīzes apmēri parāda, ka nākamajos gados 3. izdevumu kategorijā (Drošība un pilsoniskums) šajā sakarībā var rasties papildu vajadzības ar nozīmīgu ietekmi uz budžetu; turklāt uzsver, ka šajā pašā izdevumu kategorijā papildu finansējums būs vajadzīgs arī, lai atbalstītu pastiprinātu rīcību ES līmenī ES iekšējai drošībai un cīņai pret terorismu; prasa Komisijai pēc iespējas ātrāk izstrādāt atjauninātas prognozes par budžetu, kas nepieciešams līdz pašreizējās DFS beigām, lai risinātu visus problēmjautājumus šajās jomās;
46. tādēļ pauž ciešu pārliecību, ka, pat izmantojot 3. izdevumu kategorijā pieejamās mazās rezerves un pašreizējos elastības noteikumus, ar pieejamajiem resursiem nepietiks, lai reaģētu uz palielinātajām vajadzībām šajā kategorijā; tādēļ prasa būtiski palielināt finansējumu *AMIF* un Iekšējās drošības fondam, kā arī Savienības aģentūrām (*Frontex*, Eiropas Patvēruma atbalsta birojam (*EASO*), Eiropolam, *Eurojust* un Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūrai (*FRA*)), kas, darbojoties šajā jomā, ir uzņēmušās jaunus pienākumus, un citām iniciatīvām, kuras būtu iespējams īstenot; uzskata, ka ir jāpārskata un jāpalielina 3. izdevumu kategorijas maksimālie apjomi;
47. sagaida, ka saskaņota darbība ar mērķi efektīvi reaģēt uz migrācijas un bēgļu krīzes ārējo dimensiju, īpaši politikas nostabilizēšanu Eiropas kaimiņvalstīs un Subsahāras Āfrikā un migrācijas humanitāro un ekonomisko cēloņu likvidēšanu, nākamajos gados pastiprināsies un līdz ar to būs aizvien vairāk pieprasījumu pēc finansējuma 4. izdevumu kategorijā (Globālā Eiropa); uzsver, ka šādi pieprasījumi pēc papildfinansējuma nebūtu jāizvērs, kaitējot ES pašreizējām ārējām darbībām, tostarp tās attīstības politikai; tāpēc prasa pārskatīt un palielināt 4. izdevumu kategorijas maksimālos apjomus;

DFS summas (maksājumi)

48. uzskata, ka prioritārā kārtā ir jārīkojas, lai nepieļautu jaunu maksājumu krīzi pašreizējās DFS darbības beigās; pauž pārliecību, ka jādara viss iespējamais, lai izvairītos no nesamaksātu rēķinu uzkrāšanās, kā tas bija vērojams iepriekšējā plānošanas periodā; tomēr uzsver — šajā pašā laikā, kad maksājumu vajadzībām būtu jāsasniedz to ierastais augstākais līmenis, jau tagad var gaidīt nopietnas problēmas ar maksājumiem DFS otrajā pusē; uzskata, ka papildu spiediena iemesls cita starpā ir neparedzēto izdevumu rezerves izlīdzināšana attiecībā pret jau tagad pārāk ierobežotajiem maksājumu maksimālajiem apjomiem 2018.–2020. gadā, ievērojama kavēšanās ar jaunu dalītā pārvaldībā esošu programmu, tostarp *YEI*, sākšanu, *ESIF* maksājumu profils un papildu maksājumi, kas atbilst nesenajam saistību pieaugumam saistībā ar migrācijas un bēgļu krīzi;
49. atgādina, ka maksājumu apropriācijas ir iepriekšējo saistību loģiskas sekas; tāpēc sagaida, ka jaunus saistību apropriāciju palielinājumus papildinās atbilstoši maksājumu apropriāciju palielinājumi, cita starpā maksājumu maksimālo apjomu pārskatīšana un palielināšana; turklāt uzskata, ka DFS vidusposma novērtēšana/pārskatīšana sniedz lielisku iespēju izvērtēt maksājumu īstenošanu un atjauninātas prognozes par maksājumu

paredzamo dinamiku līdz pašreizējās DFS beigām; uzskata, ka kopīgajam maksājumu plānam 2016.–2020. gadam vajadzētu būt saistošam un tas ir jāizstrādā un jāaskaņo attiecīgajām trīs iestādēm; uzstāj, ka šādu jaunu maksājumu plānu vajadzētu balstīt uz finanšu pareizu pārvaldību un tajā būtu jāsniedz skaidra stratēģija, lai apmierinātu visas vajadzības pēc maksājumiem visās izdevumu kategorijās līdz pašreizējās DFS beigām un lai izvairītos no „slēptiem neizpildītiem maksājumiem” atsevišķu daudzgadu programmu mākslīgi palēninātas īstenošanas dēļ un citu tādu ietekmes mazināšanas pasākumu dēļ kā, piemēram, priekšfinansējuma likmju samazināšana;

50. ir apņēmies skaidri atrisināt jautājumu par DFS īpašo instrumentu maksājumu iekļaušanu budžetā; atgādina par neatrisinātajām domstarpībām attiecībā uz interpretāciju starp Komisiju un Parlamentu, no vienas puses, un Padomi, no otras puses, kas pēdējos gados ir bijušas sarunu par budžetu centrā; atkārto savu jau sen ieņemto nostāju, ka maksājumu apropriācijas, kas izriet no īpašo instrumentu izmantošanas saistību apropriācijām, arī būtu jāreķina papildus DFS maksājumu gada maksimālajiem apjomiem;

Nosacījumi ES pamattiesību nodrošināšanai

51. uzstāj, ka visām valstīm ir pilnībā jāuzņemas atbildība saistībā ar bēgļu krīzi un lēmumu par īpašo pārdales mehānismu; aicina Komisiju ieviest finanšu piešķiršanas (*bonus*) un atņemšanas (*malus*) mehānismu saistībā ar to, vai dalībvalstis pilda vai nepilda savas saistības saskaņā ar ES pieņemtajiem pasākumiem; uzskata, ka finanšu ieguldījums, ko sniedz sankciju piemērošana kādai dalībvalstij, kas neievēro minētos pasākumus, būtu jānovirza atpakaļ ES budžetā kā papildu ieņēmumi;

Ārkārtas ieņēmumi

52. ir cieši pārliecināts, ka jebkāds pārpalikums, kas izriet no ES budžeta nepilnīgas izpildes vai soda naudas maksājumiem, kuri piemēroti uzņēmumiem par ES konkurences tiesību aktu pārkāpšanu, ES budžetā būtu jāiekļauj kā ārpuskārtas ieņēmumi un atbilstoša NKI iemaksu korekcija nebūtu jāveic; uzskata, ka šis pasākums būtiski sekmētu ar maksājumiem ES budžetā saistītās problēmas mazināšanu; aicina Komisiju šajā saistībā izstrādāt atbilstīgus tiesību aktu priekšlikumus;
53. pauž pārliecību, ka saistību atcēlumi visās izdevumu kategorijās, kas radušies to darbību pilnīgas vai daļējas neizpildīšanas dēļ, kuriem tās bija piešķirtas, būtu jāpadara no jauna pieejami ES budžetā, un budžeta lēmējinstīcijai tie būtu jāizmanto gada budžeta procedūras ietvaros; pauž stingru pārliecību, ka, ņemot vērā pašreizējos ierobežojumus, kas ietekmē ES budžetu, un Eiropas Savienības vajadzības pēc papildu finansējuma, minētais noteikums būtu jāpiemēro arī atcēlumiem, kas radušies 2007.–2013. gada programmu īstenošanas, tostarp kohēzijas politikas programmu slēgšanas rezultātā; aicina Komisiju šajā saistībā izstrādāt atbilstīgus tiesību aktu priekšlikumus;

Elastības noteikumi un īpašie instrumenti

54. uzsver, ka DFS īpašo instrumentu izmantošanas biežums un apmērs pēdējo divu gadu laikā vien nešaubīgi pierāda DFS regulā paredzēto elastības noteikumu un mehānismu vērtību; uzsver Parlamenta jau sen ieņemto nostāju, ka elastībai būtu jāļauj maksimāli izmantot kopējos DFS saistību un maksājumu apropriāciju maksimālos apjomus;

55. tāpēc uzskata, ka DFS regulas vidusposma pārskatīšanai būtu jādod iespēja atcelt virkni šķēršļu un ierobežojumu, ko Padome DFS pieņemšanas laikā noteica attiecībā uz elastības noteikumiem; jo īpaši uzskata, ka jebkādi ierobežojumi — vai nu nosakot gada maksimālos apjomus (vispārējā rezerve maksājumiem), vai paredzot termiņus (vispārējā rezerve saistībām) — attiecībā uz neizmantoto apropriāciju un rezervju pārvešanu būtu jāatceļ; uzskata, ka, ņemot vērā pašreizējos budžeta ierobežojumus vairākās izdevumu kategorijās, nevajadzētu noteikt konkrētu jomu tādu līdzekļu izmantošanai, kas piešķirti no vispārējās saistību rezerves;
56. jo īpaši uzsver visa elastības instrumenta finansējuma izmantošanu 2016. gadā; norāda, ka šis instruments ļauj finansēt skaidri noteiktus izdevumus, ko nav iespējams finansēt, nepārsniedzot vienai vai vairākām izdevumu kategorijām noteiktos maksimālos apjomus, un nav saistīts ar konkrētu ES politikas jomu; tāpēc uzskata, ka tas dod iespēju patiesi elastīgi rīkoties ar ES budžetu, jo īpaši lielas krīzes gadījumā; līdz ar to prasa būtiski palielināt tā finansējumu līdz EUR 2 miljardiem gadā, norādot, ka šo daudzumu budžetā iekļauj tikai tad, ja budžeta lēmēj institūcija nolemj izmantot šo instrumentu; atgādina, ka elastības instruments nav saistīts ar kādu konkrētu politikas jomu un to var izmantot jebkuram mērķim, kas atzīts par nepieciešamu;
57. norāda, ka rezerve palīdzībai ārkārtas gadījumos ir paredzēta, lai ātri reaģētu uz īpašiem palīdzības pieprasījumiem, ko trešās valstis iesniegušas pēc neparedzētiem notikumiem, un uzsver tās sevišķo nozīmību pašreizējā situācijā; prasa būtiski palielināt tai piešķirto finansējumu līdz EUR 1 miljardam gadā;
58. norāda uz dažādajiem spēkā esošajiem noteikumiem attiecībā uz DFS īpašo instrumentu (proti, elastības instrumenta, rezerves palīdzībai ārkārtas gadījumos, ES Solidaritātes fonda un Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda) neizmantoto apropriāciju pārvešanai atvēlēto laikposmu; prasa saskaņot šos noteikumus, lai minētajiem instrumentiem varētu piemērot vispārēju noteikumu “n+3”;
59. īpašu nozīmību piešķir neparedzēto izdevumu rezervei kā galējas nepieciešamības instrumentam reaģēšanai uz neparedzētiem apstākļiem; uzsver, ka saskaņā ar Komisijas informāciju tā ir vienīgais īpašais instruments, ko var izmantot tikai maksājumu apropriācijām un tādējādi nepieļaut maksājumu krīzi ES budžetā kā 2014. gadā; pauž nožēlu par to, ka pretstatā iepriekšējam periodam DFS regulā ir paredzēta obligāta apropriāciju izlīdzināšana; ir cieši pārliecināts, ka šī prasība rada neilgtspējīgu situāciju, kas patiesībā samazinās ikgadējās summas attiecībā uz DFS maksimālajiem apjomiem perioda pēdējo gadu laikā, un tādējādi rada papildu spiedienu uz ES budžetu; uzsver, ka neparedzēto izdevumu rezerve jebkurā gadījumā ir galējas nepieciešamības instruments, par kura izmantošanu kopīgi vienojas abas budžeta lēmēj institūcijas iestādes; tāpēc prasa nekavējoties un ar atpakaļejošu spēku atcelt noteikumu par obligātu izlīdzināšanu, kā arī pārskatīt un palielināt tās maksimālo gada summu līdz 0,05 % no ES NKI;

Turpmākie pasākumi saistībā ar starptautiskiem nolīgumiem vides pārmaiņu jomā

60. atzīmē, ka Parīzē saskaņotais COP 21 nolīgums ir visaptverošs, dinamisks un diferencēts nolīgums, kas paredzēts klimata pārmaiņu radīto problēmu risināšanai; uzsver, ka saskaņā ar minēto nolīgumu ES finansējums ir jāpiešķir, lai jaunattīstības valstīs atbalstītu pasākumus klimata jomā; uzsver, ka jebkāds finansējums no COP 21 izrietošiem

iespējamiem pasākumiem ir jāparedz papildus pašreizējiem izdevumiem ar klimata pārmaiņām saistītai darbībai, un aicina Komisiju pārskatīšanai nepieciešamajā laikā iesniegt īstenošanas stratēģiju un pirmo novērtējumu par *COP 21* nolīguma iespējamo ietekmi uz ES budžetu; turklāt uzsver, ka DFS pārskatīšana sniedz lielisku iespēju nodrošināt mērķa sasniegšanu attiecībā uz to, lai 20 % izdevumu būtu paredzēti ar klimata pārmaiņām saistītām darbībām, un paredzēt iespēju palielināt šo robežvērtību saskaņā ar ES starptautiskajām saistībām, ko uzņēmas *COP 21*; aicina Komisiju garantēt to, lai tiktu pilnīgi ieviests mehānisms klimata jomā veikto darbību integrēšanai un lai tiktu uzlabota pašreizējā metode šo izdevumu izsekošanai; turklāt atgādina, ka ES ir apņēmusies īstenot Apvienoto Nāciju Organizācijas konvencijas stratēģisko plānu bioloģiskās daudzveidības jomā, un uzsver, ka tai vajadzētu atvēlēt pietiekamus resursus, lai tā varētu pildīt savas saistības šajā jomā;

Vienkāršošana

61. uzskata, ka vidusposma novērtēšana/pārskatīšana dod lielisku iespēju pirmoreiz izvērtēt un novērtēt attiecīgo ES politikas jomu un programmu darbību, kā arī DFS elastības noteikumu un īpašo instrumentu darbību, un sagaida, ka Komisija sniegs analīzi, nosakot nepilnības pašreizējā īstenošanas sistēmā; īpaši vērš uzmanību uz novērtējumu par ietekmi uz pašreizējās plānošanas periodā ieviesto jauno elementu, piemēram *ex-ante* nosacījumu saskaņā ar kohēzijas politiku, īstenošanas procesu; uzskata, ka DFS vidusposma novērtēšanā/pārskatīšanā arī jāveic piešķirto līdzekļu izlietojuma efektivitātes pārbaude attiecībā uz to mērķu sasniegšanu; aicina Komisiju sniegt konkrētus priekšlikumus iespējamo nepilnību novēršanai un uzlabot un racionalizēt īstenošanas apstākļus pašreizējās DFS atlikušajos gados, lai nodrošinātu ierobežoto finanšu resursu maksimāli efektīvu izmantošanu un samazinātu administratīvo slogu līdzekļu saņēmējiem;
62. uzsver, ka ir svarīgi apliecināt ES budžeta izpildes pievienoto vērtību, un atbalsta to, lai ES izdevumu jomā galvenā uzmanība būtu veltīta uz rezultātiem orientētai kultūrai; uzsver, ka attiecīgā gadījumā par galveno principu būtu jānosaka izpilde un ar rezultātu saistīts novērtējums un ka šāds princips ir īpaši piemērojams uz inovācijām vērstām programmām; atzinīgi vērtē Komisijas darbu saistībā ar iniciatīvu „Uz rezultātiem orientēts ES budžets”, kas vēl ir jāpilnveido, un gaida starpiestāžu ekspertu darba grupas uz sniegumu balstītas budžeta plānošanas jautājumos darba rezultātus; uzskata, ka šāda pieeja var būt līdzeklis, lai stimulētu neefektīvu programmu darbību; tomēr uzsver, ka tehniskie vai plānošanas trūkumi nevar izraisīt ES budžeta samazinājumu vai atteikšanos no politiskajām prioritātēm un ka līdzekļu izlietojuma uzlabošana vien neatrisinās problēmu, ko rada finanšu līdzekļu trūkums akūto un steidzamo vajadzību nodrošināšanai; atgādina Komisijai, ka Parlaments kā viena no budžeta lēmēj institūcijas iestādēm ir jāiesaista Komisijas stratēģijas izstrādāšanā šajā jomā;

Finanšu instrumenti

63. atzīst, ka ir pieaugusi finanšu instrumentu loma Savienības budžetā kā papildu finansējuma veidam salīdzinājumā ar subsīdijām un dotācijām; atzīst šo instrumentu potenciālu Savienības finansiālās un līdz ar to politiskās ietekmes palielināšanā; tomēr uzsver, ka visās politikas jomās nav ieteicama pāreja no ierastās finansēšanas uz novatoriskākiem instrumentiem, jo ne visas politikas jomas ir pilnībā tirgus virzītas;

uzsver, ka finanšu instrumenti nodrošina alternatīvu un papildinošu finansēšanas veidu un tos nevajadzētu izmantot projektiem, kas var saņemt tikai dotācijas, kuras ir īpaši nozīmīgas mazāk attīstītajiem reģioniem;

64. aicina Komisiju vidusposma novērtēšanas/pārskatīšanas laikā veikt padziļinātu analīzi par finanšu instrumentu izmantošanu no šā plānošanas perioda sākuma brīža; uzsver, ka, novērtējot finanšu instrumentu, sviras efekts nevar būt vienīgais vērtēšanas kritērijs; šajā sakarībā atgādina, cik svarīgi ir „papildu” kritēriji un tā ieguldījuma novērtējums, kas ir veikts, lai izpildītu ES politikas mērķus;
65. mudina Komisiju noteikt visas tās ES politikas jomas, kurās dotācijas varētu apvienot ar finanšu instrumentiem, un apsvērt pienācīgu līdzsvaru starp tiem; pauž stingru pārliecību, ka iespēja apvienot dažādus ES līdzekļus atbilstīgi saskaņotiem pārvaldības noteikumiem palīdzētu optimizēt sinerģiju starp pieejamiem finansējuma avotiem ES līmenī; uzsver, ka aizvien plašākai finanšu instrumentu izmantošanai nebūtu jāizraisa Savienības budžeta samazināšana; atgādina savus atkārtotos aicinājumus pastiprināt pārredzamību un demokrātisko kontroli attiecībā uz Savienības budžeta atbalstītajiem finanšu instrumentiem;

B. Parlamenta apsvērumi attiecībā uz DFS pēc 2020. gada

66. atgādina, ka saskaņā ar DFS regulas 25. pantu Komisijai līdz 2018. gada 1. janvārim ir jāiesniedz priekšlikums par jaunu daudzgadu finanšu shēmu; tāpēc uzsver, ka gaidāmajā novērtēšanā/pārskatīšanā jau būtu jāapspriež vairāki nākamās DFS pamatelementi;
67. uzskata, ka starp galvenajām prioritātēm, kam jāpievērš uzmanība, jābūt DFS darbības ilguma koriģēšanai, rūpīgai pašu resursu sistēmas reformai, lielākam uzsvaram uz budžeta vienotību un lielākam budžeta elastībai; turklāt ir pārliecināts, ka ir jāpārskata lēmumu pieņemšanas kārtība, lai nodrošinātu demokrātisko leģitimitāti un ievērotu Līguma noteikumus;
68. atgādina budžeta principus: vienotību, budžeta precizitāti, gada pārskatu, līdzsvaru, universālumu, specifiskāciju, pareizu finanšu vadību un pārredzamību, kas jāievēro, izveidojot un izpildot Savienības budžetu;
69. uzsver — tajā, ka dalībvalstīm ir grūti panākt vienošanos par daudzgadu finanšu shēmu, svarīgs elements ir to koncentrēšanās galvenokārt uz neto bilancēm; atkārtoti pauž nostāju, ka Savienības budžets nav vienkārša spēle „ar nulles rezultātu”, bet drīzāk svarīgs konverģences rosinātājs un kopējas politikas izpausme, kas rada kolektīvu pievienoto vērtību; tāpēc mudina dalībvalstis mainīt savu priekšstatu par Savienības budžetu un pieeju tam un noteikt budžeta apjomu, rūpīgi izvērtējot finansiālās vajadzības, kuras rada Savienības juridiskie pienākumi, tās programmās un politikā izvirzītie mērķi, kā arī starptautiskās saistības, lai nodrošinātu, ka rezultāts nav jauns strupceļš, kas tikai vēl vairāk attālinās Savienību no tās pilsoņiem; šajā saistībā aicina Komisiju sagatavot pētījumu par ietaupījumiem, kurus dalībvalstis ir panākušas valstu līmenī, pateicoties politikas darbību finansēšanai ES līmenī;
70. norāda, ka pastāv politiska vajadzība ieviest tādu lēmumu pieņemšanas procedūru, kas garantē nepieciešamo finanšu resursu pieejamību vai nu ES, vai valsts līmenī, lai nodrošinātu, ka Eiropadomes pieņemtie politiskie lēmumi tiek pilnīgi īstenoti;

Darbības ilgums

71. atgādina, ka saskaņā ar DFS regulas 3. apsvērumu trīs iestādes ir vienojušās kopīgi izskatīt jautājumu par vispiemērotāko darbības ilgumu novērtēšanas/pārskatīšanas kontekstā; atkārtoti pauž nostāju, ka DFS darbības ilgums būtu jāsaskaņo ar Parlamenta un Komisijas politisko ciklu, tā padarot Eiropas vēlēšanas par diskusiju forumu attiecībā uz turpmākajām izdevumu prioritātēm;
72. tomēr uzsver, ka jo īpaši attiecībā uz dalītā pārvaldībā esošām programmām kohēzijas politikas un lauku attīstības jomā būtiski svarīga ir ilgāka termiņa prognozējamība, ņemot vērā laiku, kas vajadzīgs, lai vienotos par nozaru tiesību aktiem un darba programmām valstu un reģionālā līmenī;
73. uzskata — ņemot vērā strauji mainīgos politiskos apstākļus un lielākas elastības nodrošināšanas nolūkā daži DFS elementi būtu jāpieņem uz piecu gadu periodu, savukārt citi, jo īpaši tie, kas saistīti ar programmām, kurām vajadzīga ilgāka termiņa plānošana, un/vai politikas jomām, kurās paredzamas sarežģītas procedūras īstenošanas sistēmu izveidei, piemēram, kohēzijas politikas vai lauku attīstības jomā, būtu jāpieņem uz 5+5 gadu periodu ar obligātu vidusposma pārskatīšanu;

Pašu resursu sistēmas reforma

74. uzsver, ka ir vajadzīga pašu resursu sistēmas pilnīga reforma, kuras vadošie principi ir vienkāršība, taisnīgums un pārredzamība; tāpēc gaida, ka augsta līmeņa grupa pašu resursu jautājumos līdz 2016. gada beigām iesniegs vērienīgu galīgo ziņojumu, kā arī Komisija līdz 2017. gada beigām — tikpat vērienīgu tiesību aktu paketi pašu resursu jomā, kas būtu piemērojama no 2021. gada;
75. uzsver, ka ir jāsamazina NKI iemaksu daļa Savienības budžetā, lai izbeigtu dalībvalstu „taisnīgas atdeves” (*juste retour*) pieeju; uzsver, ka tas mazinātu slogu, kas gulstas uz valstu kasēm, un tādējādi attiecīgos resursus darītu pieejamus dalībvalstu budžetiem; atgādina, ka pašreizējā PVN pašu resursu sistēma ir pārmērīgi sarežģīta un pēc būtības otra NKI iemaksa, un tāpēc prasa, lai šie pašu resursi tiktu vai nu būtiski reformēti, vai no tiem atteiktos vispār; tomēr uzskata, ka ir jāsaglabā NKI iemaksas kā budžeta daļa, ņemot vērā to izlīdzinošās iemaksas funkciju;
76. prasa ieviest vienu vai vairākus jaunu pašu resursu veidus, ideālā gadījumā ar skaidru saikni ar Eiropas politikas jomām, kas rada pievienoto vērtību; norāda, ka augsta līmeņa grupa jau ir apspriedusi lielu skaitu iespējamu jaunu pašu resursu veidu, piemēram, reformētu PVN, finanšu darījuma nodokli, ECB naudas emisijas peļņu, reformētu ES emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu un oglekļa dioksīda nodokli, transporta nodokli, uzņēmuma ienākumu nodokli, elektroenerģijas vai digitālo produktu nodokļus; ar nepacietību gaida augsta līmeņa grupas ieteikumus, lai sagatavotu Parlamenta nostāju šajā jautājumā; šajā sakarībā prasa pārtraukt visu veidu atlaides;

Budžeta vienotība

77. uzsver budžeta vienotības principa nozīmīgumu un atgādina, ka saskaņā ar LESD 310. panta 1. punktu visus Savienības ieņēmumus un izdevumus iekļauj budžetā; pauž bažas par neseno pāreju no Kopienas metodes uz starpvaldību lēmumu pieņemšanu, kā novērots

kopš 2014. gada saistībā ar Centrālāfrikas Republikai paredzētā *Bêkou* trasta fonda, Reģionālā trasta fonda reaģēšanai uz krīzi Sīrijā (*Madad* fonds) un ES Ārkārtas trasta fonda Āfrikai, kā arī Bēgļu atbalsta mehānisma Turcijā izveidi; uzsver, ka šis finansēšanas veids paredz finansējuma pārdali saskaņā ar spēkā esošajām daudzgadu finanšu shēmām, par kurām visas trīs iestādes ir risinājušas sarunas un panākušas vienošanos; uzsver, ka tas apdraud demokrātisko pārskatatbildību, tāpēc ka Parlaments nav bijis iesaistīts šo fondu izveidē;

78. uzsver, ka saskaņā ar Līgumu Parlaments un Padome kā divas līdzvērtīgas budžeta lēmēj institūcijas iestādes izveido Savienības budžetu; turklāt uzskata, ka visu izdevumu pilnīga parlamentāra kontrole ir visu ES izdevumu neatņemama daļa; aicina Komisiju saglabāt budžeta vienotību un uzskatīt to par vadošo principu, ierosinot jaunas politikas iniciatīvas;
79. atkārtoti savu jau sen ieņemto nostāju, ka Eiropas Attīstības fonds (EAF) būtu jāiekļauj Savienības budžetā, sākot ar 2021. gadu, vienlaikus nodrošinot Āfrikas Miera nodrošināšanas fonda un ar drošību saistīto darbību finansējumu;
80. uzsver, ka EAF vai šādu *ad hoc* instrumentu jebkāda turpmāka iekļaušana ES budžetā nozīmē, ka to attiecīgais finansējuma apjoms tiek pievienots DFS maksimālajam apjomam un tas būs atbilstoši jāpārskata, lai neapdraudētu citu ES politikas virzienu un programmu finansējumu;

Pastiprināta elastība

81. uzsver, ka Savienības budžeta neelastīgā struktūra budžeta lēmēj institūcijai nedod iespēju atbilstoši reaģēt uz mainīgajiem apstākļiem; tāpēc prasa nākamajā DFS nodrošināt lielāku elastību, jo īpaši lielāku elastību starp izdevumu kategorijām, paredzot neiztērēto rezervju elastību, un starp gadiem, lai pilnībā izmantotu DFS maksimālos apjomus;
82. uzsver, ka papildus spējai elastīgi reaģēt uz mainīgajiem apstākļiem, neskarot apstiprināto programmu, Savienībai arī ir jāvar ātri reaģēt uz krīzēm, kas izvērsas plašumā, piemēram, uz pašreizējo migrācijas krīzi; tāpēc prasa Savienības budžetā papildus jau esošajiem DFS īpašajiem instrumentiem izveidot pastāvīgu ES rezervi krīzes situācijām, lai izvairītos no *ad hoc* risinājumiem, piemēram, trasta fondu izveides; uzsver, ka šādam mehānismam, kurš ir paredzēts krīžu un neparedzētu situāciju risināšanai, pēc būtības būtu jāfunkcionē kā jaunam DFS īpašajam instrumentam un tas būtu jāparedz papildus DFS maksimālajiem apjomiem;

Lēmumu pieņemšanas process

83. atgādina Parlamenta kritisko nostāju attiecībā uz to, kādā veidā tika veikta procedūra, kas noslēdzās ar DFS regulas 2014.–2020. gadam pieņemšanu; atgādina, ka regulas pieņemšanai ir vajadzīga Parlamenta piekrišana; tāpēc uzsver, ka Parlaments ir pilnībā jāiesaista attiecīgajās sarunās no paša sākuma; uzskata, ka ES iestādēm būtu oficiāli jānosaka nākamās DFS procedūras kārtība ar vienošanos, kas jāpanāk DFS vidusposma novērtēšanas/pārskatīšanas laikā, kurā būtu jāņem vērā iepriekšējo sarunu nepilnības un pilnībā jānodrošina Līgumā paredzētā Parlamenta loma un prerogatīvas; uzskata, ka šī kārtība būtu vēlāk jāiekļauj Iestāžu nolīgumā, tāpat kā tas darīts ar ikgadējo budžeta procedūru;

84. uzskata, ka prasība pēc vienprātības, lai pieņemtu DFS regulu, būtiski kavē šo procesu; šajā saistībā aicina Eiropadomi izmantot LESD 312. panta 2. punktā iekļauto pārejas klauzulu, lai DFS regulu varētu pieņemt ar kvalificētu balsu vairākumu; turklāt atgādina, ka var izmantot arī LES 48. panta 7. punktā iekļauto vispārējo pārejas klauzulu, lai piemērotu parasto likumdošanas procedūru; uzsver, ka DFS regulas pieņemšana ar kvalificētu balsu vairākumu atbilstu lēmumu pieņemšanas procesam, kāds tiek izmantots gandrīz jebkuras ES daudzgadu programmas pieņemšanā, kā arī ES budžeta pieņemšanas ikgadējā procedūrā;
85. atgādina, ka Līgumā Eiropadomei nav piešķirtas tiesības veikt likumdevēja funkcijas; šajā saistībā atkārtoti savus stingros iebildumus pret Eiropadomes iejaukšanos likumdošanas procesā pēdējo DFS sarunu laikā; prasa Eiropadomei pildīt tikai tos uzdevumus, kas tai ir piešķirti Līgumā, un neapsteigt politikas izmaiņas, par kurām lēmums tiek pieņemts atbilstoši parastajai likumdošanas procedūrai, tā respektējot Parlamenta likumdošanas prerogatīvas saskaņā ar koplēmuma procedūru;
86. pieprasa, lai likumdošanas process par nākamās DFS pieņemšanu tiktu noslēgts līdz 2018. gada beigām pēc plašām sarunām ar Parlamentu un Padomi; uzsver — laikus vienojoties par nākamo DFS, varēs ātri pieņemt visus nozares noteikumus un 2021. gada 1. janvārī bez kavēšanās varēs sākt īstenot jaunās programmas; uzsver, ka ir svarīgi labāk informēt dalībvalstu parlamentus un Eiropas iedzīvotājus par problēmām saistībā ar jauno DFS, attiecīgā gadījumā organizējot starpiestāžu un starpparlamentāru konferenci;
-
- ◦
87. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un citām attiecīgajām iestādēm un struktūrām, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

25.5.2016

ĀRLIETU KOMITEJAS ATZINUMS

Budžeta komitejai

par gatavošanos DFS 2014.–2020. gadam pārskatīšanai pēc vēlēšanām — Parlamenta ieteikumi pirms Komisijas priekšlikuma izstrādes (2015/2353(INI))

Atzinuma sagatavotāja: *Neena Gill*

IEROSINĀJUMI

Ārlietu komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Budžeta komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. uzsver, ka ES saskaras ar nepieredzētu skaitu krīžu kaimiņvalstīs un ārpus tām, jo īpaši bēgļu krīzi, drošības apdraudējumu un bruņotiem konfliktiem, kas apdraud pamatvērtības un liek izrādīt solidaritāti un pastiprināt kopīgo ārējo darbību; atgādina, ka ir jāizrāda solidaritāte saistībā ar dabas katastrofu pieaugošo skaitu; uzsver to, ka laikā, kad tika pieņemta daudzgadu finanšu shēma (DFS) 2014.–2020. gadam, minētās krīzes nebija iespējams paredzēt; atgādina, ka 4. izdevumu kategorijai piešķirtā kopējā summa tika samazināta par apmēram 16 % salīdzinājumā ar sākotnējo Komisijas priekšlikumu, būtiski vājinot ES spēju reaģēt uz visām šīm jaunajām problēmām un izpildīt savas politiskās saistības; mudina Komisiju iesniegt pārskatīšanas priekšlikumu, palielinot saistību apropriācijām paredzētos maksimālos apjomus šajā izdevumu kategorijā, lai nodrošinātu papildu finansējumu; aicina Komisiju iekļaut uz sniegumu balstītu budžeta plānošanas pieeju, vienlaikus neaizmirstot par ārējo darbību specifiskumu;
2. uzsver, ka viena no galvenajām prioritātēm ir migrācijas un bēgļu krīzes risināšana, taču tādēļ nebūtu jācieš citām politikas jomām, tostarp tām, kas ir svarīgas ilgtermiņa problemātisku uzdevumu risināšanai un pašreizējās krīzes pamatcēloņu novēršanai; pauž pārliecību, ka ārkārtas humanitāro situāciju novēršanas pasākumiem jānotiek līdztekus attīstības procesiem, ilgtspējīgas attīstības mērķu sasniegšanai, tādas stabilas un drošas vides veicināšanai, kurā var notikt attīstība, kā arī cilvēktiesību veicināšanai un visu pārējo ES ārpolitikas prioritāšu īstenošanai;
3. uzskata, ka pašreizējo elastības mehānismu apjoms un elastīgums nav pietiekami, lai atbilstoši reaģētu uz jauno situāciju; atgādina, ka Komisija galvenokārt resursu trūkuma dēļ ir izveidojusi vairākus *ad hoc* instrumentus, tostarp trasta fondus Sīrijai, Āfrikai un

Centrālāfrikas Republikai un bēgļu atbalsta mehānismu Turcijā; atzīst, ka tie varētu pastiprināt ES finansiālos atbildes pasākumus, bet uzsver, ka to pārvaldībā ir jāievēro pārredzamība, pārskatatbildība un demokrātiskā kontrole, un pauž neizpratni par to, ka dalībvalstis nav pildījušas savus finansēšanas solījumus; uzstājīgi aicina nodrošināt, lai Eiropas Parlaments uzraudzītu trasta fondu pārvaldību;

4. aicina Komisiju ierosināt DFS elastības mehānismu reformu, kas cita starpā paredzētu izveidot pastāvīgu ES krīzes rezervi, no kuras nepieciešamības gadījumā varētu piešķirt papildu resursus, izmantojot elastīgas procedūras, ar kurām varētu ātri reaģēt uz steidzamām un nestabilām situācijām; uzsver, ka jebkurš ārkārtas finansējums, kas ir paredzēts, lai reaģētu uz krīzēm un neparedzētām situācijām, pēc būtības būtu jāpiešķir no īpašiem instrumentiem un nebūtu jāiekļauj DFS maksimālajos apjomos; uzskata, ka iespēja pārvietot nepiešķirtos līdzekļus starp izdevumu kategorijām palielinātu spēju reaģēt uz jauniem izaicinājumiem, kā arī ļautu pilnībā izmantot DFS maksimālos apjomus; norāda, ka pašreizējie līdzekļi būtu jāizmanto pēc iespējas efektīvāk; uzsver, ka rezerve palīdzībai ārkārtas gadījumos ir ļoti nozīmīga un ka ir svarīgi šim mērķim saglabāt pietiekamus līdzekļus;
5. uzsver, ka pārskatītajai DFS būtu jāspēj nodrošināt ārējo finanšu instrumentu vajadzības pēc to vidusposma novērtēšanas 2017. gadā, un prasa turpmāk labāk saskaņot un koordinēt abus novērtēšanas procesus;
6. mudina Komisiju pielāgot nākamo DFS Komisijas un Parlamenta politiskajiem cikliem, lai uzlabotu daudzgažu budžeta demokrātisko pārskatatbildību un pārredzamību.

ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	23.5.2016
Galīgais balsojums	+: 36 -: 7 0: 2
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Lars Adaktusson, Michèle Alliot-Marie, Petras Auštrevičius, Amjad Bashir, Bas Belder, Goffredo Maria Bettini, Elmar Brok, Klaus Buchner, James Carver, Lorenzo Cesa, Javier Couso Permuy, Mark Demesmaeker, Georgios Epitideios, Knut Fleckenstein, Eugen Freund, Michael Gahler, Iveta Grigule, Afzal Khan, Janusz Korwin-Mikke, Eduard Kukan, Ilhan Kyuchyuk, Ryszard Antoni Legutko, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Ramona Nicole Mănescu, David McAllister, Tamás Meszerics, Francisco José Millán Mon, Javier Nart, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Ioan Mircea Pașcu, Vincent Peillon, Alojz Peterle, Tonino Picula, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Jaromír Štětina, Charles Tannock, Boris Zala
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Luis de Grandes Pascual, Marek Jurek, Bodil Valero
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Ricardo Serrão Santos, Renate Weber

ATTĪSTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Budžeta komitejai

par gatavošanos DFS 2014.–2020. gadam pārskatīšanai pēc vēlēšanām — Parlamenta ieteikumi pirms Komisijas priekšlikuma izstrādes (2015/2353(INI))

Atzinuma sagatavotājs: *Paul Rübig*

IEROSINĀJUMI

Attīstības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Budžeta komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. atgādina, ka jaunās DFS pirmos gadus raksturoja būtisks maksājumu trūkums budžetā, kas nelabvēlīgi ietekmēja ārējās darbības programmu īstenošanu; prasa nodrošināt pienācīgu maksājumu līmeni 4. izdevumu kategorijā, lai nepieļautu šīs problēmas atkārtošanos;
2. atzīmē, ka visā pasaulē pastāv milzīga nepieciešamība pēc humānās palīdzības un katastrofu riska samazināšanas, sagatavotības katastrofām un epidēmijām un izturības veidošanas jaunattīstības valstīs; turklāt norāda uz to, ka šīs vajadzības palielinās to seku dēļ, ko rada konflikti un kari, cilvēktiesību pārkāpumi, slikta pārvaldība un korupcija, slikts sociālo pamatpakalpojumu nodrošinājums, cita starpā vājas veselības aizsardzības sistēmas, vispārējas veselības apdrošināšanas un investīciju veselības aizsardzības inovācijā trūkums, pieaugoša ekonomiskā un sociālā nevienlīdzība, kā arī klimata pārmaiņas un konkurence uz ierobežotiem resursiem; uzskata, ka ir jāstiprina pārredzamība, pārskatatbildība un ziņošana par attīstībai un humānajai palīdzībai paredzētajiem resursiem, kā arī jāpalielina šai palīdzībai piešķirtie finanšu līdzekļi, tos strauji apstiprinot budžeta lēmēj institūcijai, kad vien tas nepieciešams, jo īpaši paturot prātā nesen pieņemto programmu 2030. gadam un nolūkā ievērot principus, kas attiecas uz politikas saskaņotību attīstībai; pauž pārliecību, ka tas kalpo arī ES interesēm, jo novērsīs turpmāku migrācijas spiedienu;
3. norāda, ka izdevumi saistībā ar palīdzības sniedzējvalstī atrodošos bēgļu uzturēšanās izmaksām, lai arī daļēji ietilpst ESAO Attīstības palīdzības komitejas (APK) sniegtajā oficiālās attīstības palīdzības (OAP) definīcijā, neveicina ilgtspējīgu attīstību jaunattīstības valstīs un migrācijas pamatcēloņu apkarošanu; konstatē, ka dažu dalībvalstu ziņojumos palīdzības sniedzējvalstī atrodošos bēgļu uzturēšanās izmaksas aizvien vairāk tiek norādītas kā OAP; atkārtoti norāda, ka efektīvām humānās palīdzības darbībām un

attīstības programmām būtu jātiecas apkarot migrācijas pamatcēloņus jaunattīstības valstīs un tās nebūtu jāīsteno uz ES attīstības finansēšanas un citu jomu politikas rēķina;

4. atgādina, ka migrantu un bēgļu krīze ir būtiski ietekmējusi ES budžetu un arī nākamajos gados uz to būs dinamiski jāreaģē; atbalsta ES 2014.–2016. gada budžetu 3. un 4. izdevumu kategorijā pieejamo līdzekļu pilnīgu izlietošanu; šajā sakarībā aicina atbilstoši palielināt maksimālos apjomus, lai pienācīgi risinātu migrācijas un bēgļu krīzi;
5. atzīst, ka ir nepieciešami izdevumi, lai sasniegtu visus 16. ilgtspējīgas attīstības mērķa (IAM) aspektus; uzskata, ka miera, tiesiskuma, cilvēktiesību, labas pārvaldības un izglītības veicināšanai jaunattīstības valstīs ir būtiska nozīme miera un drošības panākšanā, nabadzības un nevienlīdzības mazināšanā un ilgākā termiņā — nabadzības izskaušanā; noraida jebkādu attīstības palīdzības izmantošanu mērķiem, kas nav attīstības politikas mērķi, kuri skaidri noteikti Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 208. pantā; uzsver, ka attiecīgais finansējums, kas ir ārpus OAP, ir jāgūst no citiem instrumentiem, nevis no attīstības sadarbības instrumenta (ASI) vai Eiropas attīstības fonda (EAF), vai jebkāda cita mehānisma, kas līdzekļus saņem tikai no minētajiem instrumentiem, piemēram, ES Ārkārtas trasta fonda Āfrikai;
6. uzsver, ka, ņemot vērā jaunās epidēmijas, ir nepieciešami pietiekami izdevumi saistībā ar veselību; atgādina — lai sasniegtu 3. IAM, ir vajadzīgas efektīvas un visaptverošas veselības aizsardzības sistēmas un zāles par pieejamu cenu; mudina labāk izmantot visas DFS programmas, piemēram, pamatprogrammu „Apvārsnis 2020”, ASI, EAF un programmu „Veselība izaugsmei”, lai risinātu pasaules mēroga veselības aizsardzības problēmas, kas var viegli ietekmēt arī pašu Eiropu;
7. uzsver, ka trasta fondi tika izveidoti, jo ES budžetam trūkst resursu un elastības, kas vajadzīgi, lai ātri un visaptveroši reaģētu uz liela mēroga krīzēm; prasa dzīvotspējīgu risinājumu, kas ļaus budžeta lēmējinstīcijai veikt pilnīgu pārbaudi, lai uzlabotu budžeta vienotību un demokrātiskās atbildības principa ievērošanu;
8. atgādina, ka ES ir uzņēmusies ciešas saistības attiecībā uz palīdzības efektivitāti, jo īpaši palīdzības saņēmēju demokrātiskās atbildības par palīdzības programmām principu un ES palīdzības pielāgošanu jaunattīstības valstu prioritātēm; norāda, ka šis princips ir jāievēro pasākumos, ar kuriem ES reaģē uz migrāciju, piemēram, izveidojot ES trasta fondu Āfrikai, kas tika īpaši radīts, lai izvairītos no ilgākām EAF procedūrām, kurās tiek ievēroti palīdzības efektivitātes principi; aicina Komisiju sagatavot priekšlikumu par Āfrikas Miera nodrošināšanas fonda finansēšanu, izmantojot citus līdzekļus;
9. turklāt atzīmē, ka tādai pozitīvai notikumu attīstībai, kāda vērojama Mjanmā/Birmā un Kolumbijā, ir nepieciešami piemēroti ES atbildes pasākumi un līdzekļi;
10. uzsver, ka IAM sasniegšanai ir nepieciešami atbilstoši resursi, vienlaikus atzīstot, ka ES kopējā OAP 2015. gadā veidoja 0,47 % no ES NKI; pauž nožēlu par to, ka ES neizpildīja savu apņemšanos 2015. gadā OAP veltīt 0,7 % no NKI; atgādina, ka ES nesen atkārtoti uzņēmās kolektīvās saistības palielināt OAP līdz 0,7 % no NKI; norāda, ka tam ir nepieciešami būtiski palielinājumi, un uzsver, ka DFS pārskatīšanā tas būtu jāņem vērā; aicina dalībvalstis pieņemt skaidru plānu par to, kā izpildīt savu apņemšanos 0,7 % no NKI veltīt OAP;

11. atgādina, ka vislabākais atbalsts savlaicīgai un prognozējamai humānās palīdzības finansēšanai ir tad, ja nav atšķirību starp maksājumiem un saistībām, un prasa Komisijai sagatavot priekšlikumu par humānās palīdzības darbībām paredzēto maksājumu sistemātisku pielīdzināšanu saistībām;
12. mudina ES un tās dalībvalstis izbeigt palīdzības mākslīgu palielināšanu un OAP ziņojumos neiekļaut šo nepamatoti palielināto palīdzību (piemēram, bēgļu izmaksas, domātās studentu izmaksas, saistīto atbalstu, aizdevumu procentus un parāda atvieglojumus);
13. atbalsta ES finansējumu cīņai pret klimata pārmaiņām jaunattīstības valstīs un uzstāj, ka ir jāievēro attīstīto valstu apņemšanās neļaut šādai palīdzībai mazināt ar klimata jomu nesaistītu OAP; pieprasa papildu vajadzībām izmantot papildu līdzekļus.
14. prasa veikt DFS attīstības programmu vidusposma novērtēšanu, pamatojoties uz to rezultātiem attiecībā pret izvirzītajiem uzdevumiem un mērķiem, absorbcijas spēju un ES pievienoto vērtību, kā arī ņemot vērā pašreizējās shēmas novēloto īstenošanu un starplaikā pieņemtās saistības, piemēram, ilgtspējīgas attīstības mērķus; iesaka nepietiekami īstenotajām saistībām vajadzības gadījumā piešķirt atbilstošu nepieciešamo budžeta finansējumu;
15. atgādina par ES apņemšanos vismaz 20 % no OAP piešķirt sociālajiem pamatpakalpojumiem, īpaši pievēršot uzmanību izglītībai un veselības aprūpei; uzskata, ka tiesības uz augstāko sasniedzamo veselības aprūpes standartu ir ikviena cilvēka pamattiesības un ka veselības aprūpes un apdrošināšanas vispārēja pieejamība, arī attiecībā uz seksuālās un reproduktīvās veselības aprūpi un tiesībām, ir spēcīgs attīstību sekmējošs faktors un tai ir būtiska loma dzimumu līdztiesības, labāka uztura un izglītības rezultātu veicināšanā; tāpēc uzsver, ka ir nepieciešami ar veselības aprūpi saistīti izdevumi, ņemot vērā epidēmiju straujo izplatību un vajadzību pēc visaptverošām investīcijām nolūkā izveidot noturīgas veselības aizsardzības sistēmas un nodrošināt būtiski nepieciešamo zāļu pieejamību par pieņemamu cenu daudzās valstīs ar zemiem un vidējiem ienākumiem, lai izpildītu programmu 2030. gadam.

ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	24.5.2016
Galīgais balsojums	+: 19 -: 1 0: 1
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Beatriz Becerra Basterrechea, Nirj Deva, Doru-Claudian Frunzulică, Maria Heubuch, György Hölvényi, Linda McAvan, Norbert Neuser, Maurice Ponga, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Davor Ivo Stier, Bogdan Brunon Wenta, Rainer Wieland
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Marina Albiol Guzmán, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Carolina Punset, Paul Rübig, Adam Szejnfeld, Patrizia Toia, Jan Zahradil
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	John Stuart Agnew

25.5.2016

STARPTAUTISKĀS TIRDZniecības KOMITEJAS ATZINUMS

Budžeta komitejai

par gatavošanos DFS 2014.–2020. gadam pārskatīšanai pēc vēlēšanām — Parlamenta ieteikumi pirms Komisijas priekšlikuma izstrādes (2015/2353(INI))

Atzinuma sagatavotājs: *Reimer Böge*

IEROSINĀJUMI

Starptautiskās tirdzniecības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Budžeta komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. uzsver, ka ES tirdzniecības politika, kas veicina atvērtus tirgus, lai savstarpējības gaisotnē sekmētu ekonomisko izaugsmi, nodarbinātību un attīstību, veicina stabilitāti un labklājību gan Eiropas Savienībā, gan trešās valstīs; prasa piešķirt atbilstošu finansējumu, lai Komisija varētu īstenot savā stratēģijā „Tirdzniecība visiem” izklāstīto vērīgo programmu;
2. konstatē, ka ikviena jauna brīvās tirdzniecības nolīguma noslēgšana nozīmē ievērojami mazākus ieņēmumus Savienības pašu resursu budžetā; aicina Komisiju precīzi aplēt prognozējamo negūto ieņēmumu apmēru saistībā ar ikvienu patlaban apspriesto brīvās tirdzniecības nolīgumu un skaidri norādīt, ar kādas pārdales palīdzību ir paredzēts budžetā kompensēt summu, ko veido šie negūtie ieņēmumi; aicina Komisiju nākt klajā ar priekšlikumiem attiecībā uz to, kādam jābūt starptautiskās tirdzniecības turpmākajam ieguldījumam Savienības budžeta un pašu resursu pārstrukturēšanā;
3. uzskata, ka migrācijas un bēgļu krīze ir parādījusi, ka ES darbībai austrumu un dienvidu kaimiņvalstīs un Subsahāras Āfrikā piemīt būtiski trūkumi konsekvences ziņā; aicina Komisiju izmantot DFS pārskatīšanas sniegto iespēju un sākt būtiski reformēt politisko stratēģiju attiecībā uz ES partneriem, lai palielinātu politikas saskaņotību attīstības kontekstā un efektīvi novērstu migrācijas cēloņus; uzsver, ka finansējums bēgļu krīzes mazināšanas programmām nebūtu jāatvelk no oficiālajai attīstības palīdzībai (OAP) domātajiem izdevumiem;
4. uzsver, ka MVU svarīgā loma ES ekonomikā būtu jāatspoguļo vispusīgā un konsekventā stratēģijā, kas Eiropas MVU nodrošinātu uzņēmējdarbībai labvēlīgu vidi un veicinātu šo

uzņēmumu starptautiskās tirdzniecības un investīciju iespējas; šajā sakarībā aicina Komisiju izstrādāt MVU domātas konkrētas un skaidri saprotamas rokasgrāmatas par iespējām un priekšrocībām, ko nodrošina katrs ES noslēgtais tirdzniecības nolīgums; atkārtoti aicina Komisiju izvērtēt un uzlabot to dažādo iniciatīvu efektivitāti un lietderīgumu, kuras, atbalstot MVU internacionalizāciju, tiek īstenotas saskaņā ar partnerības instrumentu un saistībā ar privātā sektora un dalībvalstu iniciatīvām, kā arī ar citiem MVU atbalstam paredzētiem ES finansēšanas instrumentiem, piemēram, *COSME*, lai nodrošinātu papildināmību un Eiropas pievienoto vērtību;

5. konstatē, ka aizvien vairāk tiek izmantotas garantijas un finanšu instrumenti ārpus ES budžeta, lai, neraugoties uz budžeta ierobežojumiem, reaģētu uz daudzējādājmā krīzēm; pauž nožēlu par dažādajiem samazinājumiem 4. izdevumu kategorijā, kuri veikti, lai nodrošinātu finansējumu jaunizveidotajiem trasta fondiem Sīrijai un Āfrikai un Turcijai paredzētajam mehānismam; uzstāj, ka šādiem finansēšanas instrumentiem ir jāatbilst noteiktajiem palīdzības efektivitātes kritērijiem, piemēram, atbildības un saskaņotības kritērijiem, tiem arī turpmāk jābūt izņēmumiem un ar laiku tie būtu jāiekļauj budžetā, tā nodrošinot demokrātisko pārskatatbildību;
6. atgādina, ka neizpildīto saistību (*RAL*) līmenis IV izdevumu kategorijā, kurš bija nepārtraukti palielinājies jau no 2010. gada, 2015. gadā sasniedza vēl nepieredzētu apmēru; uzsver, ka attiecībā uz IV izdevumu kategorijas saistībām maksājumi ir jāparedz pietiekamā līmenī, lai nepieļautu, ka neizpildīto saistību līmenis nākotnē atkal sasniegtu kritisku apmēru; aicina Padomi pārskatīt un palielināt maksājumu maksimālo apjomu, lai nepieļautu jaunu maksājumu krīzi pašreizējās daudzgadu finanšu shēmas beigu posmā; uzsver, ka, ņemot vērā DFS ļoti stingrās robežvērtības, būtu jāspēj efektīvi novērst jebkādu pieejamo saistību apropriāciju zaudējumu; tāpēc prasa, lai daļējas izpildes vai neizpildes dēļ atceltās saistību apropriācijas tiktu atkal iekļautas ES budžetā un būtu pieejamas mērķiem, par kuriem Parlaments un Padome vienojušies budžeta procedūras gaitā;
7. uzskata, ka Eiropas garantiju fonds ārējai darbībai ir lietderīgs un efektīvs mehānisms, ar ko nodrošināties pret riskiem saistībā ar ES aizdevumu operācijām trešās valstīs; mudina, ka ir jādara pieejams lielāks aizdevumu apjoms, lai atbalstītu MVU un sociālās un ekonomiskās infrastruktūras attīstību reģionos, kurus visvairāk skārusi migrācijas un bēgļu krīze, nolūkā palīdzēt risināt migrācijas problēmu; jo īpaši prasa šo pieeju balstīt uz taisnīgas tirdzniecības jomā gūto pieredzi un ilgtspējīgi nostiprināt attiecīgās struktūras un principus;
8. uzsver, ka ES budžetā ir jāatspoguļo ar ES makrofinansālās palīdzības mehānismu sniegtais vērtīgais atbalsts partnervalstīm, kas saskaras ar nopietnām ekonomiskām grūtībām;
9. prasa piešķirt pietiekamus resursus 5. izdevumu kategorijā, lai veiktu tirdzniecības nolīgumu *ex ante*, starpposma un *ex post* izvērtējumus, uzlabotu to kvalitāti un efektivitāti, pārskatot izmantoto metodiku, un nodrošinātu, ka ES un tās tirdzniecības partneru saistības tiek pilnībā īstenotas un izpildītas.

ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	24.5.2016
Galīgais balsojums	+: 30 -: 1 0: 8
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Maria Arena, Tiziana Beghin, Daniel Caspary, Salvatore Cicu, Marielle de Sarnez, Santiago Fisas Aixelà, Karoline Graswander-Hainz, Ska Keller, Jude Kirton-Darling, Alexander Graf Lambsdorff, Bernd Lange, David Martin, Emmanuel Maurel, Emma McClarkin, Anne-Marie Mineur, Sorin Moisă, Alessia Maria Mosca, Artis Pabriks, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Viviane Reding, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Tokia Saïfi, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Joachim Schuster, Joachim Starbatty, Adam Szejnfeld, Hannu Takkula, Iuliu Winkler, Jan Zahradil
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Reimer Böge, Edouard Ferrand, Sander Loones, Georg Mayer, Lola Sánchez Caldentey, Judith Sargentini, Jarosław Wałęsa
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Dominique Bilde

31.5.2016

NODARBINĀTĪBAS UN SOCIĀLO LIETU KOMITEJAS ATZINUMS

Budžeta komitejai

par gatavošanos DFS 2014.–2020. gadam pārskatīšanai pēc vēlēšanām — Parlamenta ieteikumi pirms Komisijas priekšlikuma izstrādes (2015/2353(INI))

Atzinuma sagatavotājs: *Georgi Pirinski*

IEROSINĀJUMI

Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Budžeta komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. uzsver, ka daudzgadu finanšu shēmas (DFS) pārskatīšana pēc vēlēšanām ir svarīga un tajā ir jāpievēršas jaunajām ES un dalībvalstu politiskajām problēmām un prioritātēm, piemēram, augstajam nabadzības, sociālās atstumtības, bezdarba un nevienlīdzības līmenim un ar bēgļiem saistītajai problēmai, lai ES varētu sasniegt stratēģijā “Eiropa 2020” izvirzītos mērķus; uzsver, ka finansējuma pārdale ārkārtas situācijām nav ilgtspējīgs risinājums; prasa saglabāt pašreizējās resursu saistības, lai sasniegtu Savienības stratēģiskos mērķus un lielāku ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju; prasa pārskatīšanā palielināt konkrēti ar nodarbinātību un sociālo politiku saistītos DFS maksimālos apjomus un paplašināt tās elastību, lai varētu reaģēt uz neparedzētiem sociālajiem apstākļiem;
2. norāda, ka pašreizējās DFS maksimālie apjomi ir pārsniegti, kas apdraud tās īstenojamību cikla otrajā pusē; tādēļ aicina Komisiju veikt DFS maksimālo apjomu un DFS regulas noteikumu patiesu vidusposma pārskatīšanu un pienācīgi ņemt vērā novērtēšanas konstatējumus, lai nodrošinātu Eiropas Savienībai reāli īstenojamu budžeta satvaru un lai tā varētu sasniegt galvenos mērķus un veiksmīgi pabeigt lielākos projektus;
3. uzsver, ka nodarbinātības līmenis ES pašlaik ir 69,2 %, kas ir ievērojami zemāk nekā stratēģijas “Eiropa 2020” mērķis, ka bezdarbs joprojām ir īpaši liels sieviešu, jauniešu, gados vecāku cilvēku vidū, kā arī nelabvēlīgā situācijā esošās grupās un vairāk nekā 12 miljoni cilvēku Eiropā ir ilgtermiņa bezdarbnieki, kas ir 5 % no ES ekonomiski aktīvo iedzīvotāju skaita; šajā sakarībā atgādina par nesen, 2016. gada 15. februārī, pieņemto

Padomes ieteikumu par ilgtermiņa bezdarbnieku integrāciju darba tirgū¹, kurā vēlreiz tika apliecināts, ka ir vajadzīgas stingras Savienības politiskās nostādnes un pilnībā atbilstīgi resursi; prasa palielināt Eiropas publiskās un privātās investīcijas prasmēs un kvalitatīvu un ilgtspējīgu darbvietu, tostarp zaļo darbvietu un ar sociālo ekonomiku, sociālo, veselības un aprūpes jomu saistītu darbvietu, radīšanai, ko var panākt, Eiropas Sociālajam fondam (ESF) piešķirot noteiktu līdzekļu daļu un tos palielinot;

4. norāda, ka viss Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvai (JNI) paredzētais finansējums tika pārcelts uz agrāku laiku, proti, 2014. un 2015. gadu, un pieejamie dati liecina, ka tas šobrīd ir pilnībā apgūts; prasa turpināt JNI, kuras darba rezultāti būtu jāanalizē un jāizvērtē, kā prasīts kopīgajā deklarācijā, kas ir daļa no 2016. gada budžeta vienošanās, un ņemot vērā Revīzijas palātas ziņojumu, kuru paredzēts pabeigt 2017. gada sākumā; prasa veikt labojumus, kas nepieciešami, lai uzlabotu JNI īstenošanu un nodrošinātu, ka šie ieguldījumi ir pietiekami efektīvi un lietderīgi, lai sasniegtu programmas mērķus; prasa nodrošināt līdzekļus šai iniciatīvai vismaz līdz 2020. gadam;
5. uzsver, ka jauniešu bezdarba apkarošana ir viena no galvenajām prioritātēm, un aicina dalībvalstis veicināt jauniešu uzņēmējdarbību un kvalitatīvu mācekļību kā mehānismus, ar ko veicināt darbvietu radīšanu un tūlītēju nodarbinātības pieejamību, vienlaikus jo īpaši nodrošinot darbvietu aizsardzību un atbilstīgu sociālā nodrošinājuma segumu; uzskata, ka vajadzīgās apropiācijas būtu jānovirza mācekļu mobilitātes veicināšanai un viņiem attiecīgi vajadzētu būt tiesīgiem saņemt *Erasmus* finansējumu tādā pašā veidā kā studentiem;
6. norāda, ka saistībā ar jaunajiem tiesību aktiem par *EURES* un Eiropas platformu nedeklarētas nodarbinātības apkarošanai tiks izmantoti Nodarbinātības un sociālās inovācijas programmas (*EaSI*) līdzekļi, un prasa ES budžetā nodrošināt pietiekami lielu finansējumu šai programmai, neapdraudot tās sadaļām “Progress” un “Mikrofinansēšana un sociālā uzņēmējdarbība” paredzēto uzdevumu izpildi; aicina saglabāt pašreizējo piešķirumu 61 % apmērā sadaļā “Progress”, proti, projektiem un atbalstam Savienības līmeņa tīkliem, kas veicina sociālo iekļautību un nabadzības apkarošanu;
7. uzsver, ka ESF un Eiropas atbalsta fonda vistrūcīgākajām personām līdzekļi nav pietiekami, lai risinātu problēmu saistībā ar pieaugošo nevienlīdzību un nabadzību, kas ir ekonomikas krīzes sliktākās sekas darba tirgū saistībā ar jauniešu izstumtību no šī tirgus un ilgtermiņa bezdarbniekiem, kā arī nepieredzēto bēgļu pieplūdumu; aicina Komisiju palielināt sociālās politikas finansējumu un tādējādi uzlabot kohēzijas politiku, lai palīdzētu bēgļiem integrēties sabiedrībā un ienākt darba tirgū, vienlaikus cenšoties sasniegt mērķus par nodarbinātības un sociālās iekļautības veicināšanu; tādēļ aicina Komisiju, pārskatot daudzgadu finanšu shēmu, palielināt, cik nepieciešams, Eiropas Sociālajam Fondam paredzēto piešķirumu kohēzijas politikas budžetā; prasa, lai ESF pasākumiem atvēlētais valsts budžets netiktu samazināts un lai ik gadu tiktu nodrošinātas pietiekamas naudas plūsmas maksājumiem no ES budžeta;
8. norāda, ka ES joprojām ir jāmēro tāls ceļš, lai sasniegtu stratēģijas “Eiropa 2020” nabadzības mazināšanas mērķi, kas norāda uz to, ka politiskie pasākumi šajā jomā nav bijuši veiksmīgi, jo īpaši attiecībā uz neaizsargātā situācijā esošām personām; aicina veikt ietekmes novērtējumus un lietderības analīzes, lai konstatētu šīs neveiksmes cēloņus; vērš

¹ OV C 67, 20.2.2016., 1. lpp.

uzmanību uz to, ka 24,4 % ES iedzīvotāju draud nabadzība un sociālā atstumtība un šādu cilvēku skaits kopš 2008. gada ir palielinājies par pieciem miljoniem; tādēļ aicina palielināt finanšu atbalstu sociālās politikas pasākumiem, lai veicinātu sociālos ieguldījumus, tostarp kvalitatīvos sociālajos pakalpojumos, un sociālo ekonomiku; aicina Komisiju apsvērt iespēju ieviest obligāto minimālo īpatsvaru 25 % apmērā no ESF nabadzības un sociālās atstumtības apkarošanai un rūpīgi uzraudzīt, ka paredzētā daļa tiešām tiek izmantota šim nolūkam;

9. vērš uzmanību uz milzīgo bērnu nabadzības problēmu Eiropā, kas skar vairāk nekā 20 miljonus bērnu (27,8 % visās 28 ES dalībvalstīs un gandrīz 50 % atsevišķās dalībvalstīs), kas dzīvo ģimenēs, kuras katru dienu cieš no nepietiekamiem ienākumiem un tādu pamatpakalpojumu trūkuma kā pārtika, mājoklis, izglītība un veselības aprūpe; atkārtoti aicina Komisiju un dalībvalstis izveidot garantiju bērniem, pašreizējos nabadzības mazināšanas politiskajos pasākumos galvenokārt koncentrējoties uz bērniem, nodrošinot resursus, kas nepieciešami, lai pilnībā īstenotu šos politiskos pasākumus, un palīdzot vecākiem pārvarēt sociālo atstumtību un atrast darbu ar mērķtiecīgu pasākumu, piemēram, apmācības un prasmju attīstības, palīdzību;
10. uzskata, ka maksimālajai ikgadējai summai, kas ir pieejama izmantošanai no Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (EGF), vajadzētu palikt vismaz EUR 150 miljonu apmērā (2011. gada cenās), jo šim instrumentam, neskatoties uz to, ka līdz šim tas nav ticis pilnībā izmantots, ir milzīgs potenciāls atbalstīt darba ņēmējus, kurus skārušas lielas ekonomikas strukturālās pārmaiņas;
11. uzsver, ka sinerģijai un koordinācijai starp visiem pieciem Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem, jo īpaši starp ESF un Eiropas Reģionālās attīstības fondu (ERAF), no vienas puses, un citiem ES instrumentiem, no otras puses, ir potenciāls uzlabot šo instrumentu efektivitāti, un pie tā ir jāstrādā vēl vairāk;
12. atgādina, ka ES budžets ir daļēji ieguldījumu budžets, kam ir spēcīgs sviras efekts, un tas var kalpot kā iedarbīgs instruments, lai sekmētu stratēģiskus ieguldījumus ar Eiropas pievienoto vērtību, kuri savienojami ar mērķi veicināt ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi un jaunu kvalitatīvu darbvietu izveidi un rada augšupēju sociālo konvergenci; ierosina DFS pārskatīšanā apsvērt Eiropas Stratēģisko investīciju fonda (ESIF) ietekmi uz pašreizējām ES programmām, paturot prātā to, ka minētās programmas ir nozīmīgas ekonomikas attīstībai un jo īpaši darbvietu radīšanai, un vienlaicīgi ņemot vērā, ka ESIF ir nozīmīga loma investīciju veicināšanā Eiropā;
13. uzskata, ka investīcijas pētniecībā un izstrādē ir ļoti nozīmīgas Eiropas ekonomikas konkurētspējai un darbvietu radīšanai; tomēr norāda, ka saskaņā ar jaunākajiem *Eurostat* datiem investīcijas pētniecībā un attīstībā bija tikai 2,03 % no ES IKP, kas ir daudz mazāk par stratēģijas “Eiropa 2020” mērķi; tādēļ mudina Komisiju rast veidu, kā pilnībā kompensēt pamatprogrammas “Apvārsnis 2020” budžeta samazinājumus, no kuriem ESIF tiek finansēts;
14. uzskata, ka kopējā lauksaimniecības politika (KLP) būtiski sekmē izaugsmi un nodarbinātību, jo īpaši lauku rajonos, un norāda, ka viena darbvieta lauksaimniecības nozarē rada septiņas darbvietas citur; aicina summas, kas iekļautas DFS 2. izdevumu kategorijā, saglabāt nemainīgas, paturot prātā, ka KLP ir būtiska ietekme uz nodarbinātību; norāda, ka KLP ne tikai palīdz mazināt lauku saimniecību ienākumu

nepastāvību, jo īpaši krīzes laikā, bet arī palīdz lauksaimniekiem, tostarp gados jauniem cilvēkiem, sākt lauksaimniecisko darbību un attīstīt savas lauku saimniecības, padarot tās rentablas, pārtikušas, kā arī radot tiešu un netiešu nodarbinātības avotu;

15. ņemot vērā to, ka banku glābšanas pasākumiem no ES-27 IKP ir iztērēts 13,1 %, savukārt ES budžetam joprojām tiek atvēlēts mazāk nekā 1 %, aicina dalībvalstis nodrošināt visus vajadzīgos resursus, lai sekmīgi pārvarētu problēmas, ar ko pašlaik saskaras ES.

ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	30.5.2016
Galīgais balsojums	+: 37 -: 10 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Laura Agea, Guillaume Balas, Brando Benifei, Mara Bizzotto, David Casa, Ole Christensen, Lampros Fountoulis, Arne Gericke, Czesław Hoc, Danuta Jazłowiecka, Rina Ronja Kari, Jan Keller, Ádám Kósa, Kostadinka Kuneva, Jean Lambert, Javi López, Thomas Mann, Dominique Martin, Elisabeth Morin-Chartier, João Pimenta Lopes, Georgi Pirinski, Terry Reintke, Sofia Ribeiro, Maria João Rodrigues, Claude Rolin, Anne Sander, Sven Schulze, Ulrike Trebesius, Marita Ulvskog
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Daniela Aiuto, Rosa D'Amato, Rosa Estaràs Ferragut, Tania González Peñas, Richard Howitt, Dieter-Lebrecht Koch, Edouard Martin, Tamás Meszerics, Evelyn Regner, Joachim Schuster, Michaela Šojdrová, Helga Stevens, Flavio Zanonato
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Xabier Benito Ziluaga, Jens Geier, Sylvie Goddyn, Andrej Plenković, Jasenko Selimovic

27.4.2016

VIDES, SABIEDRĪBAS VESELĪBAS UN PĀRTIKAS NEKAITĪGUMA KOMITEJAS ATZINUMS

Budžeta komitejai

par gatavošanos DFS 2014.–2020. gadam pārskatīšanai pēc vēlēšanām — Parlamenta ieteikumi pirms Komisijas priekšlikuma izstrādes (2015/2353(INI))

Atzinuma sagatavotājs: *Francesc Gambús*

IEROSINĀJUMI

Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Budžeta komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. prasa pārskatīt daudzgadu finanšu shēmu (DFS), lai nodrošinātu to, ka Eiropas Savienība sasniedz savus 2020. gadam noteiktos klimata un enerģētikas politikas mērķus, kā arī ievēro grafiku, lai visefektīvākajā veidā sasniegtu Parīzē notikušajā Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām Pušu konferences 21. sesijā noteiktos mērķus un ES mērķus klimata jomā 2030. un 2050. gadam; uzsver, ka Eiropas ekonomikas pārveide par mazoglekļa ekonomiku būs viens no svarīgākajiem uzdevumiem, ko Eiropas Savienībai nāksies risināt tuvākajos gados; turklāt pieņem zināšanai to, ka saskaņā ar Parīzes nolīgumu ES finansējums ir jāpiešķir, lai jaunattīstības valstīs atbalstītu pasākumus klimata jomā; prasa Komisijai pievērsties šim jautājumam DFS novērtēšanā/pārskatīšanā;
2. ņem vērā, ka vismaz 20 % no 2014.–2020. gada DFS būtu jāizlieto ar klimata pārmaiņām saistītai darbībai, un norāda, ka, izmantojot Komisijas integrēšanas metodi, ir aprēķināts, ka klimata pārmaiņu jomā ir iztērēti 12,7 % no 2014. gada budžeta un 2015. gada budžeta projektā šajā jomā bija piešķirti 12,5 %; mudina Komisiju darīt zināmas galīgās summas, kas tika iztērētas 2015. gada budžeta izpildē, un arī summas, kas būs turpmāk vajadzīgas izdevumiem darbībai klimata jomā pašreizējās DFS atlikušajā periodā, lai sasniegtu 20 % mērķi, kas vajadzīgs Parīzes nolīgumā paredzēto mērķu garantētai izpildei; aicina Komisiju garantēt to, lai tiktu pilnīgi ieviests mehānisms klimata jomā veikto darbību integrēšanai; uzskata, ka pašreizējā 20 % apmēra palielināšanu varētu uzskatīt par budžetu neietekmējošu instrumentu, kas palīdzētu pārveidot Eiropu par ilgtspējīgu mazoglekļa ekonomiku;
3. aicina Komisiju nodrošināt to, lai no Savienības finanšu resursiem nedz tiktu piešķirtas

subsīdijas, kas kaitē klimatam vai veicina fosilo kurināmo infrastruktūras izmantošanu, nedz tiktu atbalstītas darbības, kas rada kaitējumus ekosistēmām un bioloģiskajai daudzveidībai, nedz tiktu subsidēta fosilo kurināmo izmantošana; aicina Komisiju arī ieviest efektīvu metodi, lai sekotu līdzi Savienības budžeta līdzekļiem, kas no Savienības budžeta ir iztērēti bioloģiskajai daudzveidībai;

4. uzsver, ka dalībvalstīm nebūtu jāizmanto DFS novērtēšana, lai pārvirzītu uz ES budžetu savu atbildību, kas izriet no Parīzes kopīgā mērķa piešķirt jaunattīstības valstu atbalstam USD 100 miljardus gadā;
5. norāda, ka pamatprogrammas „Apvārsnis 2020” īstenošanas regulā klimata jomā ir noteikts augstāks mērķis nekā kopējā ES budžetā; uzskata, ka, lai ar klimatu saistītie izdevumi pārsniegtu 35 % no kopējā pamatprogrammas „Apvārsnis 2020” budžeta, ir precīzāk un pilnīgāk jāapzina šīs pamatprogrammas satvarā veiktās darbības klimata jomā, kā arī vairāk jākoncentrējas uz tām pamatprogrammas „Apvārsnis 2020” daļām, kuras ir potenciāli saistītas ar klimata jomu, bet kurās šajā jomā vēl nav veikti vērā ņemami pasākumi;
6. uzskata — ņemot vērā to, ka ir jānodrošina Eiropas vides ekosistēmu un bioloģiskās daudzveidības pievienotā vērtība, DFS būtu šī vērtība jāatzīst, turpmāko gadu budžetos piešķirot pietiekamus līdzekļus bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai galvenokārt lauku apvidos, bet arī citviet;
7. uzsver, ka, ņemot vērā ES pašreizējo apņemšanos līdz 2020. gadam apturēt bioloģiskās daudzveidības zudumu un ekosistēmu pakalpojumu degradāciju Eiropā, ir jāpārliciecinās, ka vispārējie ES izdevumi neietekmē bioloģisko daudzveidību negatīvi un atbalsta mērķu sasniegšanu bioloģiskās daudzveidības jomā;
8. uzskata, ka DFS būtu jānodrošina atbilstīgs budžets un finansējums *Natura 2000* tīklam, jo īpaši izmantojot programmu *LIFE*, kuras mērķis ir veicināt vides, enerģijas un klimata mērķu īstenošanu un to iekļaušanu citās politikas jomās un dalībvalstu praktiskajā darbībā; ar bažām konstatē, ka 2015. gada budžetā ir samazinātas maksājumu apropriācijas programmai *LIFE* un tas noticis galvenokārt tādēļ, ka dažu projektu īstenošana ir atlikta, ņemot vērā ekonomisko situāciju un to, ka aizkavējusies līdzekļu izmaksa Dabas kapitāla finansēšanas mehānismam;
9. aicina Komisiju pēc iespējas drīzāk sākt KLP atbilstības pārbaudi, pamatojoties uz pieciem atbilstības pārbaudes punktiem: ES pievienoto vērtību, piemērotību, efektivitāti, lietderīgumu un politikas saskaņotību;
10. uzskata, ka KLP finansējumam jābūt pielāgotam tā, lai tas palīdzētu sasniegt Savienības vides politikas mērķus, tostarp gaisa kvalitātes, ūdens, bioloģiskās daudzveidības un klimata politikas mērķus;
11. uzskata, ka svarīgs instruments ir programma „Veselība izaugsmei” 2014.–2020. gadam, un šajā sakarībā uzsver nepieciešamību nodrošināt to, ka tās budžets tiek saglabāts;
12. aicina Komisiju izvērtēt to, vai pēc līdzekļu novirzīšanas uz Eiropas Stratēģisko investīciju fondu tiek sasniegti pamatprogrammā „Apvārsnis 2020” noteiktie mērķi, un vismaz atjaunot pamatprogrammas sākotnējo budžeta finansējuma apmēru;

13. norāda, ka lielāka pāreja uz aprites ekonomiku stimulēs energoefektivitāti un resursu efektivitāti un palīdzēs samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju, un tādēļ aicina sniegt atbilstīgu finansiālo atbalstu Aprites ekonomikas tiesību aktu kopuma īstenošanai;
14. uzskata, ka, pārskatot DFS, būtu jāparedz tas, ka saistībā ar pieaugošu spiedienu attiecībā uz resursiem un Eiropas Savienībā aizvien pieaugošu augu slimību izplatību turpmākajos gados par aktuālu jautājumu kļūs pārtikas nekaitīgums un nodrošinājums; paredzētos līdzekļus varētu izmantot, lai risinātu dalībvalstīs vērojamās nepietiekama uztura tendences un arī lai uzlabotu pārtikas kvalitāti un nekaitīgumu, uzlabojot efektivitāti, lietderību un uzticamību oficiālajām pārbaudēm — svarīgam instrumentam pārtikas ķēdē iesaistīto cilvēku, dzīvnieku un augu augsta līmeņa drošības uzturēšanā — un vienlaikus nodrošinot augsta līmeņa vides aizsardzību;
15. uzskata, ka, pārskatot DFS, būtu jāņem vērā tas, ka ir palielinājies dabas un cilvēka radītu katastrofu skaits un smagums, un jāpiešķir lielāki resursi civilās aizsardzības instrumentam, atļaujot šo resursu elastīgāku izmantošanu.

ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	26.4.2016
Galīgais balsojums	+: 56 -: 10 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Marco Affronte, Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Ivo Belet, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Lynn Boylan, Soledad Cabezón Ruiz, Alberto Cirio, Birgit Collin-Langen, Mireille D'Ornano, Seb Dance, Angélique Delahaye, Jørn Dohrmann, Ian Duncan, Stefan Eck, Bas Eickhout, Eleonora Evi, José Inácio Faria, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Julie Girling, Sylvie Goddyn, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, György Hölvényi, Anneli Jäätteenmäki, Jean-François Jalkh, Benedek Jávor, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Susanne Melior, Miroslav Mikolášik, Massimo Paolucci, Gilles Pargneaux, Piernicola Pedicini, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, Frédérique Ries, Daciana Octavia Sârbu, Annie Schreijer-Pierik, Davor Škrlec, Dubravka Šuica, Estefanía Torres Martínez, Nils Torvalds, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Clara Eugenia Aguilera García, Nicola Caputo, Fredrick Federley, Giorgos Grammatikakis, Merja Kyllönen, Gesine Meissner, Marijana Petir, Gabriele Preuß, Jasenko Selimovic, Kay Swinburne, Keith Taylor, Mihai Țurcanu, Tom Vandenkendelaere
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Marie-Christine Boutonnet

24.5.2016

RŪPNIECĪBAS, PĒTNIECĪBAS UN ENERĢĒTIKAS KOMITEJAS ATZINUMS

Budžeta komitejai

par gatavošanos DFS 2014.–2020. gadam pārskatīšanai pēc vēlēšanām — Parlamenta ieteikumi pirms Komisijas priekšlikuma izstrādes (2015/2353(INI))

Atzinuma sagatavotājs: *Janusz Lewandowski*

IEROSINĀJUMI

Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Budžeta komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. uzskata, ka Komisijai būtu visaptveroši jānovērtē pašreizējās DFS darbība un pēc tam jāveic tiesiskā regulējuma pārskatīšana;
2. uzsver, ka saskaņā ar Līgumu Parlaments un Padome ir divas līdzvērtīgas budžeta lēmēj institūcijas; tādēļ prasa pilnībā iesaistīt Parlamentu DFS regulas vidusposma novērtēšanā un pārskatīšanā;
3. norāda — lai gan DFS regula lielā mērā ir palikusi nemainīga kopš tās pieņemšanas, tās īstenošanas pamatnosacījumi ir mainījušies; uzsver to, ka pēc faktiskas novērtēšanas tiesību akta priekšlikumā vajadzētu nodrošināt risinājumu šīm problēmām; šajā sakarībā norāda, ka jaunie instrumenti, piemēram, ESIF, kuri ir izveidoti kopš DFS regulas pieņemšanas, būtu pienācīgi jāintegrē ES budžetā, neradot nekādas negatīvas finansiālas sekas apstiprinātajām programmām;
4. atzīmē ESIF ievērojamo ilgtermiņa ietekmi uz ES budžetu; uzskata, ka ESIF neiegulda tajos pašos projektos, kuriem ir paredzēta pamatprogramma “Apvārsnis 2020” un Eiropas infrastruktūras savienošanas instruments (EISI), un tādēļ ar to netiek pilnībā kompensētas budžeta pozīcijas, kas saistītas ar pamatprogrammu “Apvārsnis 2020”, un EISI; tādēļ uzsver — lai ES sasniegtu savus mērķus attiecībā uz pētniecību un jauninājumiem, DFS pārskatīšanā ir pilnībā jāatjauno šo programmu vienprātīgi apstiprinātais finansējuma līmenis un ir jāuztur pareizais līdzsvars starp dotācijām un finanšu instrumentiem; šajā sakarībā atgādina, ka enerģētikas un telekomunikāciju jomā EISI ir būtiska nozīme Enerģētikas savienības un Digitālās savienības izveides pabeigšanā; šajā sakarībā uzsver, ka EISI finansējuma garantēšanai liela nozīme ir tam, lai varētu īstenot mērķi panākt

elektrotīklu starpsavienojamības līmeni 10 % vai lielākā apmērā;

5. norāda, ka programmas “Apvārsnis 2020” un Uzņēmumu un MVU konkurētspējas programmas (*COSME*) īstenošana ir izraisījusi ļoti augstu absorbcijas līmeni un ka tas savukārt ir novedis pie ļoti zemām sekmēm “Apvārsnis 2020” īstenošanā, kas potenciālos pieteikuma iesniedzējus attur no projektu iesniegšanas;
6. atkārtoti uzsver, cik svarīgi ir garantēt finansējumu *ITER* projektam, lai plānotu kodolsintēzi kā uzticamu ilgtspējīgu enerģijas avotu un energoresursu struktūras elementu nākotnē un turpinātu piesaistīt uzņēmumus, tostarp MVU, un pētniecības centrus;
7. uzskata, ka jaunās politiskās prioritātes nedrīkst ierosināt uz pašreizējās DFS apstiprināto programmu, jo īpaši “Apvārsnis 2020”, *EISI*, *COSME*, *Galileo* un *Copernicus*, un valstīm iepriekš piešķirtā finansējuma rēķina; uzsver, ka atlikušajā DFS periodā visas jaunās prioritātes būtu jāatbalsta, izmantojot jaunu finansējumu;
8. aicina Komisiju saglabāt 2014.–2020. gada DSF jau piešķirto finansējumu, lai nodrošinātu *Galileo*, *EGNOS* un *Copernicus* programmu infrastruktūras izveides ātru un pilnīgu pabeigšanu un darbību, kā arī lai atbalstītu *GNSS* pakārtotos un tiešos lietojumus un Zemes novērošanas darbības; atkārtoti uzsver, ka programmai “Apvārsnis 2020” var būt svarīga loma, lai palīdzētu ES mazināt atkarību izšķiroši svarīgu kosmosa tehnoloģiju ziņā; šajā sakarībā atgādina, ka programmas “Apvārsnis 2020” kosmosam veltītā sadaļa ir iekļauta prioritātē “Vadošā loma rūpniecībā” un jo īpaši konkrētajā mērķī “Vadošā loma pamattehnoloģiju un rūpniecisko tehnoloģiju jomā”;
9. prasa vēl vairāk pastiprināt ESIF, ESI fondu, “Apvārsnis 2020”, *COSME* un *EISI* koordināciju un maksimāli palielināt sinerģiju starp tiem;
10. aicina budžeta lēmējinstītūcijas noteikt pēc iespējas lielāku elastīgumu attiecībā uz tiešo neizmantoto apropriāciju novirzīšanu 1.a izdevumu kategorijas programmām, tādām kā “Apvārsnis 2020”, *COSME* un Eiropas infrastruktūras savienošanas instruments;
11. norāda, ka Savienības programmas ir sekmējušas to, lai MVU Eiropas Savienībā un jo īpaši tiem, kas darbojas dalībvalstīs, kuras saskaras ar smagu un ilgstošu finanšu krīzi, tiktu nodrošināta piekļuve finansējumam; prasa piešķirt papildu resursus attiecīgajai programmai, lai tā būtu pieejama vēl lielākam MVU skaitam un lai varētu atbilstīgāk nodrošināt MVU dažādās vajadzības; īpaši prasa būtiski paplašināt programmā “Apvārsnis 2020” paredzēto MVU instrumentu, lai sasniegtu vismaz Regulā par programmu “Apvārsnis 2020” noteikto juridiski saistošo summu; uzsver, ka finansējuma pieejamība joprojām ir sarežģīts jautājums daudziem MVU, īpaši attiecībā uz riska finansēšanu; aicina Komisiju nodrošināt lielāku pārredzamību attiecībā uz MVU finansēšanu, tostarp skaidrāku budžeta pārraudzību un kontroli, kā arī nodrošināt īstenu augšupēju pieeju tās izmantošanā;
12. atgādina Savienības unikālo spēju ierosināt starptautisku sadarbību un mobilizēt publiskās finanses pārrobežu jautājumos; uzsver, ka Savienības finansējums var faktiski radīt stimulu tādu pasākumu īstenošanai, kurus dalībvalstis nespēj īstenot tikai ar saviem spēkiem, un veicināt tos, kā arī radīt sinerģiju un komplementaritāti ar dalībvalstu pasākumiem;

13. uzskata, ka vērienīgi mērķi ilgtspējīgas enerģētikas politikas, energoefektivitātes un efektīvas resursu izmantošanas politikas jomā var būt izmaksu efektivitātes ziņā izdevīgi Eiropas rūpniecībai un Eiropas ekonomikai kopumā; prasa, lai ES un dalībvalstis piešķirtu publiskos un privātos līdzekļus ieguldījumiem šajās prioritārajās jomās; uzskata, ka būtu jāatbalsta turpmāka sinerģija starp “Apvārsnis 2020” un viedās specializācijas iniciatīvām (*RIS3*), lai nodrošinātu labāku pētniecības un izstrādes izmantošanu un atbalstu reģionālajai ekonomikas konverģencei;
14. aicina veikt DFS programmu vidusposma novērtēšanu, pamatojoties uz to īstenošanas rezultātiem attiecībā uz izvirzītajiem uzdevumiem un mērķiem, absorbcijas spēju un ES pievienoto vērtību, kā arī jaunām politikas prioritātēm kā svarīgu jautājumu ES izdevumu pārvaldībā, ņemot vērā joprojām pastāvošo neizpildītu maksājumu uzkrāšanos un pašreizējās shēmas novēloto īstenošanu; uzsver arī to, ka pēcvēlēšanu pārskatīšana ir iespēja veikt DFS uzlabošanu, kas ietvertu reformas līdzekļu izmantošanā, pārvaldībā, ziņošanā un kontrolē; aicina, pamatojoties uz īstenošanas rezultātu izvērtēšanu, kurā galvenā uzmanība cita starpā tiktu veltīta pareizai finanšu pārvaldībai, apropriācijas, kas paredzētas programmām, kuras netiek pienācīgi īstenotas, pārdalīt sekmīgi īstenotām programmām;
15. uzskata, ka būtu jā saglabā un jāattīsta arī turpmāk visi ES budžeta instrumenti, ar kuriem atbalsta ieguldījumus un inovāciju, un ka nav nepieciešamības atbalstīt vienu vai vairākus no šiem instrumentiem uz citu instrumentu rēķina; atzīmē ES budžeta svarīgo lomu turpmāko izdevumu stimulēšanā un kohēzijas un efektīvas politikas virzienu īstenošanas atbalstīšanā ES.

ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	24.5.2016
Galīgais balsojums	+: 45 -: 5 0: 10
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Zigmantas Balčytis, Nicolas Bay, Bendt Bendtsen, Xabier Benito Ziluaga, José Blanco López, David Borrelli, Jerzy Buzek, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Fredrick Federley, Ashley Fox, Adam Gierek, Theresa Griffin, Hans-Olaf Henkel, Eva Kaili, Barbara Kappel, Krišjānis Kariņš, Seán Kelly, Jeppe Kofod, Jaromír Kohlíček, Janusz Lewandowski, Paloma López Bermejo, Ernest Maragall, Edouard Martin, Angelika Mlinar, Csaba Molnár, Dan Nica, Morten Helveg Petersen, Miroslav Poche, Carolina Punset, Michel Reimon, Herbert Reul, Paul Rübig, Algirdas Saudargas, Neoklis Sylikiotis, Dario Tamburrano, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Claude Turmes, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Henna Virkkunen, Martina Werner, Lieve Wierinck, Hermann Winkler, Anna Záborská, Flavio Zanonato
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Amjad Bashir, Jens Geier, Constanze Krehl, Olle Ludvigsson, Vladimír Maňka, Marian-Jean Marinescu, Markus Pieper, Massimiliano Salini, Anne Sander, Maria Spyraiki, Indrek Tarand, Pavel Telička, Anneleen Van Bossuyt

27.5.2016

TRANSPORTA UN TŪRISMA KOMITEJAS ATZINUMS

Budžeta komitejai

par gatavošanos DFS 2014.–2020. gadam pārskatīšanai pēc vēlēšanām — Parlamenta ieteikumi pirms Komisijas priekšlikuma izstrādes (2015/2353(INI))

Atzinuma sagatavotājs: *Marian-Jean Marinescu*

IEROSINĀJUMI

Transporta un tūrisma komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Budžeta komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. uzsver, ka vienai no galvenajām prioritātēm daudzgadu finanšu shēmas (DFS) 2014.–2020. gadam vidusposma pārskatīšanā vajadzētu būt to līdzekļu pilnīgai atgūšanai, kuri no Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta (EISI) ir pārdalīti Eiropas Stratēģisko investīciju fondam (ESIF); uzstāj, lai izvēlētajās prioritātes un piešķirtais finansējums turpmāk tiktu ievēroti un EISI vai citu transporta projektiem paredzētu instrumentu budžets līdz 2020. gadam vairs netiktu samazināts;
2. aicina Komisiju pēc iespējas drīz sniegt Parlamentam novērtējumu par ESIF finansētajiem projektiem transporta un tūrisma nozarē;
3. uzskata — lai pieņemtu pēc iespējas labāko lēmumu par DFS pārskatīšanu, Komisijai cik drīz vien iespējams būtu jāiesniedz ziņojums par strukturālo un kohēzijas fondu īstenošanas un apgūšanas līmeni saistībā ar tūrisma, transporta un infrastruktūras projektiem, norādot, kuri projekti veicina pamattīkla, koridoru un visaptverošā tīkla attīstību;
4. šajā sakarībā uzsver, ka ir būtiski svarīgi, lai *TEN-T* pamattīkla koridoru darba plānos noteiktie projekti saņem pienācīgu ES finansējumu; uzsver, ka šajā nolūkā vairāk līdzekļu jāpiešķir arī jomām, kas saistītas ar transporta politiku, piemēram, multimodalitātei un efektīvai loģistikai, esošās transporta infrastruktūras uzlabošanai un uzturēšanai, sadarbībai, ceļu satiksmes drošībai un pieejamībai, intelektiskām transporta sistēmām, sinerģijai ar citām nozarēm, emisiju samazināšanai, mobilitātei pilsētās un nepiesārņojošas degvielas iekārtām ilgtspējīgai attīstībai un pilsētu mezglu labākai integrācijai;

5. uzsver, ka iepriekšējos uzaicinājumos iesniegt priekšlikumus saistībā ar EISI, kuri tika publicēti 2014. un 2015. gadā, saņemto pieteikumu skaits trīskārši pārsniedza pieņemamo pieteikumu skaitu un ka tas skaidri norāda uz ļoti nozīmīgu potenciālu projektiem ar spēcīgu ES pievienoto vērtību, ar kuriem varētu apgūt papildu resursus (papildus pārdalīto līdzekļu atgūšanai); pauž bažas par to, ka četros atlikušajos DFS gados tikpat kā nav palicis pieejamu līdzekļu jauniem projektiem; atgādina par EISI sākotnējo finansējumu pirms galīgā lēmuma par DFS pieņemšanas; aicina Komisiju izvērtēt iespēju palielināt EISI kopējo finansējumu, cita starpā palielinot kohēzijai paredzēto EISI finansējumu;
6. uzsver, ka ESIF sniedz vērtīgu ieguldījumu *TEN-T* projektu finansēšanā, taču tas nevar aizvietot dotācijas, kas joprojām ir svarīgs un nepieciešams finansējuma avots; jo īpaši uzsver, ka dotācijas varētu apvienot ar novatoriskiem finanšu instrumentiem un ESIF, lai veicinātu papildu projektu — it sevišķi lielu infrastruktūras projektu, kas var palīdzēt mazināt reģionu ekonomisko nevienlīdzību un stimulēt privāto finansējumu (resursu apvienošana), — īstenošanu; aicina Komisiju sagatavot sekmīgu projektu katalogu, lai uzlabotu valsts, reģionālo un vietējo iestāžu izpratni;
7. norāda, ka transporta infrastruktūras ir vienotā tirgus pamats un tās ir būtiski svarīgas, lai nodrošinātu personu brīvu pārvietošanos un preču un pakalpojumu brīvu apriti; uzsver, ka ir svarīgi ciešāk saskaņot Kohēzijas fondu un Eiropas Reģionālās attīstības fondu, lai nodrošinātu digitālā vienotā tirgus noteikumu efektīvāku ieviešanu transporta nozarē; uzsver, ka arī daudzgadu finanšu shēmā pēc 2020. gada būtu jāpiešķir pienācīgi budžeta līdzekļi Eiropas transporta tīkliem, lai sasniegtu mērķi līdz 2030. gadam pilnībā izveidot *TEN-T* pamattīklu un līdz 2050. gadam — *TEN-T* visaptverošo tīklu;
8. pievērš uzmanību lielajam un pastāvīgajam investīciju trūkumam Eiropā, jo īpaši svarīgā transporta infrastruktūrā, un uzsver, ka šis apdraudējums kaitē visas ES konkurētspējai; norāda, ka investīcijas ir vajadzīgas ne tikai infrastruktūras izveidei, bet arī tās uzturēšanai un modernizācijai;
9. uzsver arī to, ka pienācīgs ES finansējums transporta infrastruktūrai ir svarīgs nosacījums teritoriālās, ekonomiskās un sociālās kohēzijas panākšanai; atzīst Kohēzijas fonda nozīmi infrastruktūras un savienojamības uzlabošanā Eiropā, lai novērstu infrastruktūras plaisu starp reģioniem; tāpēc neatlaidīgi prasa piešķirt šim fondam atbilstošu finansējumu pašreizējā plānošanas periodā un pēc 2020. gada;
10. mudina Komisiju un dalībvalstis uzlabot valstu transporta stratēģiju koordināciju, lai veicinātu lielu infrastruktūras projektu apstiprināšanu Komisijā; prasa labāk koordinēt visus ar transportu saistītos ES instrumentus, lai nodrošinātu, ka pēc iespējas vairāk *TEN-T* pamatprojektu tiek pabeigti laikus un iespējamie ietaupījumi pienācīgi izlietoti nākamo jau izstrādāto projektu īstenošanai; arī aicina Komisiju paust stingru apņemību uzlabot finansēšanas shēmu pārredzamību attiecībā uz izmaksu aprēķinu precizitāti, atbilstību vides ilgtspējas kritērijiem, pilsoniskās sabiedrības līdzdalību lēmumu pieņemšanā un ES finansēšanas shēmu atbilstošu un pastāvīgu uzraudzību;
11. mudina Komisiju un dalībvalstis vairāk investēt projektos ar mazākām budžeta vajadzībām un vērā ņemamām priekšrocībām īstermiņā, piemēram, trūkstošo savienojumu likvidēšanā pamestos un demontētos pārrobežu dzelzceļa savienojumos, kā arī esošās transporta infrastruktūras uzlabošanā un uzturēšanā;

12. uzskata, ka ir jāatļauj pārpalikuma un neizmantoto saistību pārvietošana no viena gada uz citu gadu, un aicina Komisiju šajā saistībā izteikt atbilstošus priekšlikumus un pārdalīt līdzekļus vispiemērotākajiem, rūpīgāk izstrādātajiem un ekonomiski un ekoloģiski ilgtspējīgākajiem projektiem; uzsver, ka būtu jānodrošina maksimāls elastīgums, lai nodrošinātu DFS plānoto saistību maksimālu izpildi;
13. aicina Komisiju, piešķirot ES līdzekļus transporta infrastruktūrai, ņemt vērā nesen apstiprināto 4. dzelzceļa tiesību aktu paketi un darīt visu iespējamo, lai veicinātu tās ātru īstenošanu tādās jomās kā sadarbība, drošība, sociālo apstākļu uzlabošana un pārvietošanās brīvība; aicina Komisiju ņemt vērā arī notiekošās diskusijas par aviācijas tiesību aktu paketi un ostām, kā arī gaidāmo paketi par autotransportu;
14. norāda, ka ES budžetam, kas nodrošinājis finansiālu atbalstu dažādos veidos (dotācijas, finanšu instrumenti), ir bijusi izšķiroša nozīme daudzu projektu sākšanā vai atsākšanā transporta jomā; uzskata, ka jebkādā DFS pārskatīšanā transporta nozare jānosaka par prioritāru;
15. uzsver Eiropas vienotās gaisa telpas stratēģisko nozīmi, jo tā ir galvenais instruments drošības, rezultātu vides jomā, konkurētspējas un pilsoņu tiesību aizsardzības nodrošināšanai; aicina Komisiju nodrošināt nepieciešamo un plānoto apjomu piešķiršanu jaunas paaudzes gaisa satiksmes pārvaldības sistēmas (*SESAR*) izvēšanai;
16. turklāt atbalsta no pamatprogrammas „Apvārsnis 2020” uz ESIF pārdalīto līdzekļu pilnīgu atgūšanu; aicina Komisiju pētīt iespēju palielināt kopuzņēmumiem *SESAR* un *Clean Sky* piešķirto finansējumu, ņemot vērā kopuzņēmumu sasniegtos labos rezultātus un ieguldījumu ES transporta un klimata pārmaiņu politikā;
17. uzsver, ka ļoti precīzā un uzticamā informācija, ko sniedz Eiropas satelītnavigācijas pamatprogrammas *Galileo* un *EGNOS*, ir būtiski svarīga aviācijas, autoceļu, dzelzceļa un jūras transporta drošības uzlabošanai un efektīvai izmantošanai, jo īpaši intelektiskajām transporta un satiksmes pārvaldības sistēmām, piemēram, gaisa satiksmes pārvaldībai (*ATM*), *ERTMS*, *eCall*, savienotiem/autonomiem transportlīdzekļiem, kā arī transportlīdzekļu parka un kravu gudrai pārvaldībai; aicina Komisiju saglabāt 2014.–2020. gada DFS jau piešķirto finansējumu, lai nodrošinātu programmu *Galileo* un *EGNOS* infrastruktūras izveides ātru un pilnīgu pabeigšanu un darbību, kā arī lai atbalstītu lejupējos un augšupējos lietojumus Eiropas *GNSS* programmu un pamatprogrammas „Apvārsnis 2020” budžeta ietvaros; šajā sakarībā atkārtoti norāda uz Komisijas apņemšanos nodrošināt nepārtrauktus *GNSS* pakalpojumus, pastiprināt Eiropas ekonomikas noturīgumu un maksimāli palielināt sociālekonomisko labumu, atbalstot lietojumu attīstību;
18. atgādina Komisijai un dalībvalstīm par horizontālo projektu, kā arī Eiropas transporta, enerģētikas un telekomunikāciju tīklu sinerģijas spēcīgo potenciālu;
19. norāda, ka ir jāattīsta un jāveicina videi nekaitīgāki pārvadājumu veidi, piemēram, pa dzelzceļu; tāpēc prasa palielināt atbalstu tādām iniciatīvām kā *Shift to Rail*;
20. mudina Komisiju nodrošināt ES makroreģionālo stratēģiju (Donavas, Baltijas jūras, Melnās jūras, Adrijas jūras un Jonijas jūras stratēģijas) pienācīgu (pārrobežu) koordināciju nolūkā veicināt teritoriālo, ekonomisko un sociālo kohēziju, kā arī palīdzēt dalībvalstīm

noteikt prioritāros infrastruktūras projektus, kas sniegs reģionālo un Eiropas pievienoto vērtību, un atbalstīt tās šajā darbā;

21. atgādina — sākot ar 2017. gada janvāri, no kohēzijas politikas uz EISI pārdalīto līdzekļu neizlietotās summas varētu izmantot visas kohēzijas dalībvalstis, un aicina Komisiju nākt klajā ar atbilstošiem priekšlikumiem par termiņa pagarināšanu, lai kohēzijas dalībvalstis šos finanšu līdzekļus varētu izmantot līdz 2017. gada 31. decembrim; aicina Komisiju līdz 2017. gada beigām neizlietos līdzekļus piešķirt projektiem, kas paredzēti pārrobežu savienojumu izveidei starp mazattīstītiem reģioniem vai uz tiem; aicina dalībvalstis labāk izmantot Komisijas sniegto tehnisko palīdzību;
22. uzsver, ka ir jāpieņem plašāka un visaptverošāka pieeja attiecībā uz kritērijiem, ar ko nosaka ES finansējumam pieteikto projektu atbilstību finansējuma saņemšanas prasībām, un jāuzlabo finansējuma pieejamība tiem projektiem, ar kuriem ievieš jaunus transporta pakalpojumus, kā arī jānodrošina labāka datu izplatīšana; īpaši uzsver, ka ES finansējums ir jānovirza digitālo transporta pakalpojumu un intelektisko transporta sistēmu ieviešanai, jo tie veicina pāreju uz ilgtspējīgāku transporta sistēmu un esošās jaudas izmantošanas optimizāciju;
23. atgādina, ka ir svarīgi Savienībā nodrošināt visaugstāko drošības, drošuma un sadarbības līmeni transporta jomā; uzsver, ka ES aģentūru budžeta piešķirumi ir paredzēti ne tikai administratīvajiem izdevumiem, bet tiem arī jāpalīdz sasniegt ES mērķus, vienlaikus tiecoties ietaupīt valsts līmenī, un ka aģentūru budžetiem būtu jāparedz pietiekami un pienācīgi līdzekļi to uzdevumu izpildei;
24. norāda, ka ilgtspējīgs tūrisms ir nozīmīga Eiropas ekonomiskās attīstības potenciālās izaugsmes joma un būtisks nodarbinātības virzītājspēks, jo īpaši jauniešiem; uzskata, ka būtu jāpiešķir pienācīgi un palielināti budžeta līdzekļi patiesas Eiropas tūrisma politikas izstrādei, galveno uzmanību pievēršot MVU darbības veicināšanai un dabas, kultūras, vēsturiskā un rūpnieciskā mantojuma saglabāšanai; uzsver, ka tūrisma un infrastruktūras projekti ir labāk jākoordinē; prasa Komisijai apsvērt iespēju iekļaut īpašu pozīciju nākamajā pamatprogrammā;
25. atzīst, ka cilvēkkapitāls ir svarīgs tūrisma pakalpojumu attīstībai, un uzsver Eiropas Sociālā fonda potenciālo ieguldījumu šajā jomā; uzsver, ka tūrismā veiktajām investīcijām ir lieliska atdeve un ka tās veicina sociālo kohēziju, jo īpaši lauku apgabalos;
26. uzsver to, ka nozīmīga ir pietiekami finansēta integrētā jūrlietu politika kā ES pamatiniciatīva starpnozarē un transnacionālās pārvaldības jomā;
27. uzskata, ka būtu jā saglabā un jāpilnveido visi ES budžeta instrumenti, ar kuriem atbalsta investīcijas un inovāciju, un ka nav nepieciešamības atbalstīt vienu vai vairākus no šiem instrumentiem uz citu instrumentu rēķina; norāda uz ES budžeta svarīgo lomu turpmāko izdevumu stimulēšanā un kohēzijas un efektīvas politikas virzienu īstenošanas atbalstīšanā ES.

ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	24.5.2016
Galīgais balsojums	+: 41 -: 4 0: 2
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Marie-Christine Arnautu, Georges Bach, Izaskun Bilbao Barandica, Deirdre Clune, Michael Cramer, Luis de Grandes Pascual, Andor Deli, Isabella De Monte, Ismail Ertug, Jacqueline Foster, Tania González Peñas, Dieter-Lebrecht Koch, Merja Kyllönen, Miltiadis Kyrkos, Peter Lundgren, Marian-Jean Marinescu, Georg Mayer, Cláudia Monteiro de Aguiar, Renaud Muselier, Jens Nilsson, Markus Pieper, Salvatore Domenico Pogliese, Gabriele Preuß, Dominique Riquet, Massimiliano Salini, David-Maria Sassoli, Claudia Schmidt, Jill Seymour, Claudia Țapardel, Keith Taylor, Pavel Telička, István Ujhelyi, Wim van de Camp, Janusz Zemke, Roberts Zīle, Kosma Złotowski, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Knut Fleckenstein, Maria Grapini, Karoline Graswander-Hainz, Werner Kuhn, Curzio Maltese, Jozo Radoš, Ulrike Rodust, Davor Škrlec, Evžen Tošenovský
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Beatrix von Storch

25.5.2016

REĢIONĀLĀS ATTĪSTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Budžeta komitejai

par gatavošanos DFS 2014.–2020. gadam pārskatīšanai pēc vēlēšanām — Parlamenta ieteikumi pirms Komisijas priekšlikuma izstrādes (2015/2353(INI))

Atzinuma sagatavotāja: *Constanze Krehl*

IEROSINĀJUMI

Reģionālās attīstības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Budžeta komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. atgādina, ka viens no Eiropas Savienības svarīgākajiem mērķiem ir veicināt ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju un solidaritāti dalībvalstu starpā; uzsver, ka ilgtermiņam noteikta kohēzijas politika ir Savienības galvenā ieguldījumu politika un instruments visu ES reģionu atšķirību samazināšanai un Eiropas iedzīvotāju dzīves kvalitātes uzlabošanai un ka tai ir liela nozīme stratēģijas gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei “Eiropa 2020” mērķu sasniegšanā; uzskata, ka visiem Savienības instrumentiem ir jāapliecina to ieguldījums ES mērķu sasniegšanā un prioritāšu ievērošanā; prasa koncentrēties uz iznākumu, rezultātu, snieguma, sinerģijas un pievienotās vērtības novērtēšanu;
2. norāda, ka daudzgadu finanšu shēmas (DFS) novērtēšanā/pārskatīšanā jāņem vērā jaunas politiskas problēmas, kuras skar ES; uzsver, ka ir nepieciešama efektīva un uz rezultātiem orientēta kohēzijas politika, un norāda, ka šajā sakarībā pašreizējā DFS jau ir ieviesti stimulēšanas mehānismi, piemēram, uz sniegumu balstīta budžeta plānošana; atgādina, ka sakarā ar to, ka vienošanās par DFS tika panākta novēloti un tādējādi arī kohēzijas politikas tiesību aktu kopums (2014.–2020. gadam), kā arī darbības programmas tika pieņemtas novēloti, Eiropas strukturālie un investīciju (ESI) fondi 2016. gadā ir agrīnā īstenošanas posmā un ka DFS novērtēšanas/pārskatīšanas laikā ir visai maz pierādījumu par rezultātiem; šajā sakarībā atgādina par iespējām, ko sniedz Kopīgo noteikumu regulas (ES) Nr. 1303/2013 I pielikumā paredzētais vienotais stratēģiskais satvars; aicina Komisiju izvērtēt pašreizējo situāciju saistībā ar ESI fondu īstenošanu un par to ziņot Parlamentam un efektīvāk popularizēt finansējuma pieejamību kohēzijas politikā; uzskata, ka ES politikai, ko finansē no DFS, ir vajadzīgas savlaicīgas sagatavošanās darbības, lai īstenošanu sāktu nākamās DFS perioda pašā sākumā;

3. mudina Komisiju un dalībvalstis vēl vairāk palielināt sinerģiju un papildināmību, nodrošināt labāku koordināciju, saskaņotību un uzlabojumus starp pieciem Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem un citiem ES instrumentiem un politikas jomām (tostarp Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvu, pamatprogrammu “Apvārsnis 2020” un Eiropas Stratēģisko investīciju fondu (ESIF)), kas ir svarīgs elements, lai nodrošinātu ES budžeta efektivitāti; tādēļ aicina Komisiju un valsts, reģionālās un vietējās iestādes pienācīgi ņemt vērā ESI un ESIF finansējuma sinerģijas iespējas, tādējādi palielinot ieguldījumu radīto sviras efektu un pozitīvi ietekmējot ekonomikas izaugsmi, nodarbinātību un ilgtspējīgu attīstību; uzsver nepieciešamību pastiprināt kohēzijas politiku un mērķtiecīgi izvērtēt ar to saistīto instrumentu, piemēram, ESIF un pamatprogrammas “Apvārsnis 2020”, teritoriālo ietekmi;
4. atgādina, ka saskaņā ar 2. pantu Padomes Regulā Nr. 1311/2013 (ES, Euratom), ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam, valstīm iepriekš piešķirto finansējumu nevar samazināt, izmantojot DFS novērtēšanu/pārskatīšanu; prasa savlaicīgi — ne vēlāk kā 2018. gadā — pabeigt DFS novērtēšanas/pārskatīšanas procesu, veikt augšupēju DFS maksimālo apjomu pārskatīšanu un iepriekš minētās DFS regulas leģislatīvo pārskatīšanu, neskarot kohēzijas politikas budžeta pielāgošanu saskaņā ar Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 1311/2013 7. pantu;
5. atgādina, ka saistībā ar DFS novērtēšanu/pārskatīšanu kā nozīmīgs jautājums tiek uzsvērtā vienkāršošana, jo administratīvais slogs ir transversāls jautājums; tādēļ atkārtoti pauž savu stingro nostāju par to, cik svarīgi ir vienkāršot piekļuvi ESI fondiem; šajā sakarībā atbalsta darbu, ko veic Komisijas augsta līmeņa grupa līdzekļu saņēmējiem paredzētās vienkāršošanas uzraudzībai, un aicina dalībvalstis un Komisiju attiecīgos augsta līmeņa grupas ierosinātos vienkāršošanas priekšlikumus ieviest jau pašreizējā plānošanas periodā; šajā sakarībā aicina Komisiju pilnībā iesaistīt Eiropas Parlamentu šīs augsta līmeņa grupas darbā un norāda uz savu rezolūciju par virzību uz 2014.–2020. gada kohēzijas politikas vienkāršošanu un orientēšanu uz rezultātiem; uzsver arī nepieciešamību saglabāt līdzsvaru starp vienkāršošanu un kontroli;
6. uzsver, ka dotācijas ir efektīvs un prioritārs atbalsta veids daudzām publiskās intervences jomām un mikrouzņēmumiem un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem; atgādina, ka finanšu instrumenti būtu jāizmanto komplementāri, iepriekš veicot atbilstīgu *ex-ante* novērtējumu, lai palielinātu to efektivitāti Savienības mērķu sasniegšanā; atzīst iespējas, ko sniedz finanšu instrumenti kā elastīgi mehānismi, kas piemērojami papildus dotācijām, lai novērstu kohēzijas politikas un ES budžeta sadrumstalošanos, ņemot vērā, ka pastiprinošais efekts ietekmes un atbalsta ziņā varētu būt ievērojami lielāks, jo pastāv risks, ka slikti izstrādātu finanšu instrumentu dēļ tiek zaudētas iespējas, tādējādi radot zemu izmantojuma un ietekmes līmeni; uzsver, ka nepieciešams vairāk pierādījumu, lai izprastu, kā šādus finanšu instrumentus var efektīvi izmantot kohēzijas politikā; uzskata, ka ir papildus jāuzlabo pārskatatbildība un pārredzamība attiecībā uz finanšu instrumentiem, un prasa turpmāk vēl vairāk vienkāršot dotāciju un finanšu instrumentu izmantošanu, uzsverot, ka to izmantošanas palielināšanai ir būtiski paredzēt skaidrus noteikumus par finanšu instrumentiem, lai palīdzētu vienkāršot sagatavošanas un īstenošanas procesu fondu pārvaldniekiem un galīgajiem saņēmējiem;
7. aicina Komisiju ņemt vērā dalībvalstu un reģionu ārkārtas centienus, lai nodrošinātu pienācīgus uzņemšanas apstākļus patvēruma meklētājiem un citiem migrantiem un

integrētu tos, un DFS darbības novērtēšanā pētīt iespēju saistībā ar ESI fondiem, ievērojot DFS noteiktos izdevumu maksimālos apjomus, nodrošināt papildu palīdzību un elastīgumu, lai atbalstītu šādas valstis un reģionus, tostarp tos, kas atrodas pie ES ārējām robežām, nesamazinot saistību vai maksājumu apropriācijas 1.b izdevumu kategorijā un neskarot kohēzijas politikas budžeta pielāgošanu saskaņā ar Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 1311/2013 7. pantu;

8. norāda, ka DFS 2014.–2020. gadam bija jāpārņem nenormāls maksājumu uzkrājums, kas bija izveidojies kopš 2011. gada, un ka kohēzijas politikas īstenošana tiek kavēta; norāda — lai nodrošinātu ES kohēzijas politikas sekmīgu īstenošanu un novērstu negatīvu ietekmi uz saņēmējiem, ir svarīgi turpmāk novērst maksājumu uzkrāšanos, jo pašreizējais maksājumu uzkrājums kaitē ES reputācijai; uzsver, ka jaunu pašu resursu ieviešana ES budžetā pozitīvi ietekmēs maksājumu uzkrāšanās jautājumu; prasa paralēli DFS novērtēšanas/pārskatīšanas procesam rīkot visaptverošu diskusiju par jaunu pašu resursu ieviešanu;
9. norāda uz to, ka daudzgadu finanšu shēmas septiņu gadu laikposms iepriekš jau ir apliecinājis savu lietderību un tas var sniegt ieguvumus, nodrošinot stabilu finansējuma avotu jo īpaši vietējām un reģionālajām iestādēm; precizē, ka novērtēšanas/pārskatīšanas procesā visām trim iestādēm ir kopīgi jāizvērtē, kāds būtu vispiemērotākais nākamās finanšu shēmas ilgums, jo īpaši attiecībā uz dalītā pārvaldībā esošām programmām; tomēr uzsver, ka ir svarīgi padziļināti novērtēt plānošanas perioda ilgumu, arī lai pielāgotu to Eiropas Parlamenta un Komisijas politiskajiem cikliem; tādēļ attiecībā uz kohēzijas politiku mudina nodrošināt vai nu vismaz septiņu gadu plānošanas periodu, vai arī 5+5 gadu plānošanas periodu, skaidri nosakot politikas vidusposma pārskatīšanu;
10. ņemot vērā gatavošanos DFS 2014.–2020. gadam pēcvēlēšanu pārskatīšanai, uzsver, ka jau pašreizējās DFS īstenošana, kā liecina pieredze, ir sarežģīta un budžeta lēmējinstīcijai ir jau nācies piemērot maksimālu elastīgumu; tādēļ aicina Komisiju izmantot konkrēto pieredzi par to, kā pareizi tērēt ES budžetu; uzsver, ka joprojām būs nepieciešams pienācīgi finansēt kohēzijas politiku, lai atbalstītu reģionālo attīstību un solidaritāti Eiropas Savienībā; šajā sakarībā uzsver, cik svarīgi ir saglabāt kohēzijas politikas kā ES galvenās ieguldījumu politikas statusu pēc 2020. gada, nodrošinot atbilstīgu finansējuma līmeni;
11. aicina Komisiju sagatavot secinājumus par to, kādi ierobežojumi ir pašreizējai piešķirumu sistēmai, pēc kā nosaka kohēzijas politikas līdzekļu atbalstu, pamatojoties tikai uz IKP uz vienu iedzīvotāju;
12. uzskata, ka DFS pārskatīšana/novērtēšana ir laba iespēja pievērsties būtiskajai saiknei starp kohēzijas politiku un nākamo posmu *COP21* konferences rezultātu un vienošanos īstenošanā; uzsver nepieciešamību paātrināt un uzlabot ar klimatu saistīto izdevumu efektivitāti, vienlaicīgi uzsverot kohēzijas politikas milzīgo potenciālu ES centienu pastiprināšanai klimata aizsardzības jomā;
13. uzsver nepieciešamību risināt finanšu pārvaldības un labas pārvaldības uzlabošanu; šajā sakarībā uzsver, ka valsts un reģionālā/vietējā līmeņa administratīvās spējas ir būtisks priekšnoteikums savlaicīgiem un sekmīgiem kohēzijas politikas rezultātiem; atgādina arī, ka izpildes rezerve ir nesaraujami saistīta ar tādu kohēzijas politiku, kas orientēta uz rezultātiem; aicina Komisiju paātrināt izpildes rezerves piešķiršanu pašreizējā periodā

programmām, kas ir sasniegušas 2018. gadam noteiktos atskaites punktus.

ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	24.5.2016
Galīgais balsojums	+: 37 -: 4 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Pascal Arimont, Franc Bogovič, Victor Boştinaru, Mercedes Bresso, Steeve Briois, Rosa D'Amato, Iratxe García Pérez, Michela Giuffrida, Krzysztof Hetman, Ivan Jakovčić, Constanze Krehl, Sławomir Kłosowski, Andrew Lewer, Louis-Joseph Manscour, Martina Michels, Iskra Mihaylova, Jens Nilsson, Andrey Novakov, Younous Omarjee, Stanislav Polčák, Julia Reid, Liliana Rodrigues, Fernando Ruas, Monika Smolková, Ruža Tomašić, Monika Vana, Matthijs van Miltenburg, Lambert van Nistelrooij, Derek Vaughan, Joachim Zeller
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Ivana Maletić, Miroslav Mikolášik, Sophie Montel, Dimitrios Papadimoulis, Tonino Picula, Maurice Ponga, Branislav Škripek, Davor Škrlec, Hannu Takkula, Damiano Zoffoli, Milan Zver

8.6.2016

SNIEGUSI LAUKSAIMNIECĪBAS UN LAUKU ATTĪSTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Budžeta komitejai

par gatavošanos DFS 2014.–2020. gadam pārskatīšanai pēc vēlēšanām — Parlamenta ieteikumi pirms Komisijas priekšlikuma izstrādes (2015/2353(INI))

Atzinuma sagatavotājs: *Peter Jahr*

IEROSINĀJUMI

Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Budžeta komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. norāda, ka kopējā lauksaimniecības politika (KLP) jau vairākus gadus desmitus ir kopēja ES politika, kas nozīmē, ka lauksaimniecības izdevumi veido nozīmīgu daļu no kopējā ES budžeta; uzsver, ka pēdējo trīsdesmit gadu laikā lauksaimniecībai veltītie izdevumi salīdzinoši ir ievērojami sarukuši no 75 % līdz pašreizējiem 38 % atbilstoši uz tirgu orientētajām KLP reformām; tāpēc uzsver, ka ikviena ES iedzīvotāja sniegtais ieguldījums KLP ir tikai 32 centi dienā un ka šai politikai ir zems kļūdu līmenis ar izdevumiem saistītu pārkāpumu ziņā; uzsver, ka pārtika, piemēram, ūdens, nākotnē būs stratēģiskas nozīmes prece un ka tādēļ Eiropai vairāk nekā jebkad agrāk būs nepieciešama KLP un stabils lauksaimniecības budžets;
2. uzsver, ka KLP ar 1. un 2. pīlāra pasākumiem nodrošina stabilu ienākumu atbalstu lauksaimniekiem un sniedz atbalstu lauksaimnieciskajai ražošanai, vides programmām un ekonomiskajai darbībai lauku apvidos, kā arī novērš lauku iedzīvotāju skaita samazināšanos; šajā sakarībā norāda, ka ir būtiski saglabāt budžetu vismaz pašreizējā apmērā, lai nezaudētu KLP divu pīlāru struktūru kompensāciju un atbalsta lauksaimniekiem nodrošināšanai visās lauksaimniecības nozarēs un svarīgā inovācijas mērķa sasniegšanai, kā arī darbvietu izveidei un aizsardzībai un lauksaimnieku ienākumu palielināšanai; uzsver — lai īstenotu konsekventu un efektīvu lauku attīstības politiku, ir būtiski, lai lauku attīstība arī turpmāk ir KLP daļa un lai tā tiek pienācīgi finansēta lauku apvidu ilgtermiņa nodrošināšanai ilgtermiņā;
3. norāda — ja visus ES politikas pasākumus valsts vai Savienības līmenī pilnībā finansētu no ES budžeta, KLP daļa būtu tikai 1 %, kas šķiet pavisam pamatoti politikai, ar ko

nodrošina pārtiku vairāk nekā 500 miljoniem iedzīvotāju, atbalsta vides ilgtspēju un rada darbvietas; uzskata, ka KLP ir labākā un lētākā Savienības drošības politika, jo tā nodrošina pietiekamu apgādi ar pārtiku, veicina teritoriālo kohēziju un novērš lauku iedzīvotāju skaita samazināšanos;

4. uzsver, ka KLP, kas veido mazāk nekā 1 % no visiem ES publiskajiem izdevumiem, būtu jāsaglabā vismaz pašreizējā līmenī līdz 2020. gadam, lai nodrošinātu lauksaimniecības nozares ekonomisko ilgtspēju, izpildītu aizvien lielākās prasības pēc pārtikas un veicinātu izaugsmi un nodarbinātību ES lauku apvidos;
5. atzīst, ka lauksaimniecībai piešķirtā finansējuma šķietami lielais īpatsvars ES budžetā var sabiedrībai radīt nepareizu priekšstatu par šo politiku, lai gan patiesībā lauku saimniecībām paredzētās subsīdijas irniecīga summa salīdzinājumā ar dalībvalstu kopējo IKP, taču tām ir būtiska ietekme lauksaimniecības nepārtrauktības un lauksaimnieku ienākumu nodrošināšanas ziņā, kā arī no tām iegūst plašāka lauku ekonomika; uzsver, ka KLP īstenošanas noteikumi ir jāvienkāršo, lai uzlabotu lauksaimniecībai un lauku attīstībai paredzētā finansējuma apgūšanu;
6. skaidri norāda, ka pēc vairākām politikas reformām KLP izdevumi ir samazināti un kļuvuši mērķtiecīgāki, vairāk orientēti uz tirgu un vērsti uz ES lauksaimniecības konkurētspējas uzlabošanu, vienlaikus ar tiem risinot aizvien lielāko izaicinājumu klāstu, tostarp vides un klimata pārmaiņu jautājumus, ekoloģizācijas pasākumu ieviešanu un lauku apvidu ekonomiskās dzīvotspējas nodrošināšanu; tomēr uzsver, ka būtu jāveic padziļināta analīze, lai censtos izvērtēt lauksaimniecības nozares ekonomisko ilgtspēju, saglabājot ienākumus, un ka būtu jācīnās pret cenu svārstīgumu, ierosinot jaunus instrumentus;
7. uzstāj, ka summa, kas atbilstoši pašreizējai DFS ir piešķirta 2. izdevumu kategorijai, jāsaglabā vismaz tādā pašā līmenī; šajā sakarībā norāda uz DFS regulas 2. pantu, kurā skaidri minēts, ka vidusposma pārskatīšanā nedrīkst samazināt dalībvalstīm piešķirto finansējumu; turklāt uzskata, ka ir jānodrošina vajadzīgie finanšu līdzekļi citās Savienības politikas jomās, lai Savienība varētu izpildīt savas juridiskās saistības saskaņā ar attiecīgajiem nozaru tiesību aktiem; uzskata par nepieņemamu to, ka lauksaimniecības politikai paredzētie līdzekļi ir pārdaļīti nolūkā kompensēt līdzekļu trūkumu citās politikas jomās vai programmās; aicina Komisiju saistībā ar migrācijas krīzi pētīt iespēju pastiprināt sinerģiju starp lauksaimniecības produktu izņemšanu no tirgus un pārtikas palīdzības izdalīšanu vistrūcīgākajiem iedzīvotājiem un bēgļiem, izmantojot Eiropas atbalsta fondu vistrūcīgākajām personām (FEAD);
8. uzstāj, ka nebūtu jāmaina arī 2. izdevumu kategorijā paredzētie piešķirumi tiešajiem maksājumiem; norāda, ka tas ir izšķiroši svarīgi attiecībā uz daudzu lauksaimnieku ienākumiem, jo īpaši vairākas lauksaimniecības nozares ietekmējošās krīzes laikā un ka līdzekļu apguves līmenis gadā ir gandrīz 100 %;
9. norāda, ka piensaimniecības nozares liberalizācija apdraud piena ražošanu kalnu apvidos ar dārgām izmaksām; tāpēc aicina Komisiju izstrādāt programmas, ar ko atbalsta ražošanas iekārtas jo īpaši kalnu apvidos, lai šo pienu varētu pārstrādāt augstas kvalitātes galaproduktos un tādējādi radīt pievienoto vērtību, kas piena ražotājiem ir absolūti nepieciešama;

10. norāda, ka pēdējos gados ir ievērojami palielinājies cenu svārstīgums, kas ir saistīts ar aizvien sliktākiem tirgus apstākļiem daudzās lauksaimniecības nozarēs, tādējādi radot lielu ienākumu nestabilitāti — problēmu, kas ir organizēti un efektīvi jārisina, jo īpaši pieaugot ražošanas izmaksām; norāda, ka pašreizējā KLP nav pietiekami nodrošinājusi faktiski izmantojamus līdzekļus, ar ko reaģēt uz lauksaimniecības tirgu un no lauksaimniecības gūto ienākumu nestabilitāti; tāpēc uzsver, ka pašreizējās situācijas dēļ ir steidzami jāsteno tirgus pasākumi un ārkārtas krīzes pasākumi, ko paredz vienotā TKO, un jānodrošina, ka ir pieejami pietiekami budžeta resursi, lai novērstu tirgus krīzes, jo īpaši tās, kas skar piena, cūkgaļas, augļu un dārzeņu, kā arī māļputnu nozari; uzsver, ka vienu no krīzes pamatcēloņiem, proti, Krievijas embargo, izraisīja ārpus nozares pieņemti lēmumi; šajā sakarībā piebilst, ka pēdējo DFS sarunu laikā veikto KLP budžeta samazinājumu dēļ ar tiešajiem maksājumiem no KLP pirmā pilāra patlaban nepietiek, lai mazinātu lauksaimnieku ienākumu nestabilitāti; uzskata, ka ir būtiski 2016. gada budžetā nodrošināt zināmu rīcības brīvību un ka publiskā sektora iestādēm un lauksaimniecības profesionāļiem būtu ātri un efektīvi jāizskata iespēja piemērot dažus tirgus pasākumus, ko 2016. gada 14. martā pieņēma Lauksaimniecības padome; norāda, ka Komisijai pašreizējās krīzes dēļ būtu jāpārskata noteikti tirgus pārvaldības un krīzes pārvaldības instrumenti, nodrošinot, ka ir pieejami pietiekami budžeta resursi; arī uzstāj, ka DFS vidusposma novērtēšanā ir jāparedz pietiekami līdzekļi, lai krīzes laikā varētu risināt jautājumus saistībā ar pārtikas nekaitīgumu un dzīvnieku veselību;
11. norāda, ka lauksaimnieki ražo pārtiku, kas nepieciešama pārējiem iedzīvotājiem, un ka vairākumā dalībvalstu lauksaimnieku ienākumi nesasniedz vidējo rādītāju un tas nelabvēlīgi ietekmē viņu un viņu ģimeņu dzīves līmeni, kā arī mazina šīs nodarbošanās pievilcību jauniešu acīs; norāda, ka lauksaimnieki izjūt spiedienu, ko izraisa ražošanas resursu izmaksas¹, no vienas puses, un viņu ražoto produktu cenas² — kas nav pietiekami izdevīgas —, no otras puses; tāpēc uzskata, ka KLP būtu jāpievēršas ražošanas resursiem un izmaksām un jāsekmē lielāka autonomija;
12. uzsver, ka nemainīgu maksimālo apjomu noteikšana KLP līdz 2020. gadam ievērojami samazinātu tai pieejamās rezerves, salīdzinot ar iepriekšējo DFS, lai gan nozarē problēmu ir kļuvis vairāk; šajā sakarībā uzsver, ka rezerves līdzekļi ir jālieto tikai un vienīgi, lai apmierinātu lauksaimniecības nozares vajadzības, ņemot vērā, ka ES lauksaimniekiem būtiski svarīga ir ilgtermiņa plānošana un ieguldījumu drošība; norāda, ka lauksaimniecība ir nozare, ko visvairāk ietekmējis Krievijas embargo, radot smagas netiešas sekas tirgos, un tai nevajadzētu būt vienīgajai nozarei, kam jāiztur politisku lēmumu radītais slogs, kā tas ir šajā gadījumā; prasa izvērtēt Krievijas embargo ietekmi uz ES lauksaimniecības nozari un, pamatojoties uz šo izvērtējumu, risināt sarunas ar Krieviju par embargo izbeigšanu;
13. brīdina, ka lauksaimniecības budžeta pašreizējā rezerve var izrādīties nepietiekama, jo tirgus nestabilitāte, veterinārie un fitosanitārie riski un citi neparedzēti notikumi prasa aizvien vairāk budžeta līdzekļu, pat tiktāl, ka sagaidāms — šā plānošanas perioda beigās

¹ Eiropas Parlamenta 2012. gada 19. janvāra rezolūcija par lauksaimniecības ražošanas resursu piegādes ķēdi — struktūra un sekas, OV C 227E, 6.8.2013., 3. lpp.

² Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. septembra rezolūcija par taisnīgiem ienākumiem lauksaimniekiem: labāka pārtikas apgādes ķēdes darbība Eiropā, OV C 308E, 20.10.2011., 22. lpp.

rezerve būs pilnībā izsmelta; pauž nožēlu par to, ka pašreizējā DFS fitosanitārijiem pasākumiem paredzētie līdzekļi ietilpst 3. izdevumu kategorijā; uzsver, ka jebkāds šīs budžeta pozīcijas līdzekļu samazinājums vai pārdalījums var apdraudēt pārtikas nekaitīgumu un veselību Eiropas Savienībā;

14. uzsver, ka pašreizējā lauksaimniecības tirgu nestabilitāte un lielais cenu svārstīgums uzskatāmi parāda, ka ir jāsaglabā lauku saimniecību subsīdijas, jo tās ļauj efektīvāk risināt un kontrolēt tirgus neveiksmes; šajā sakarībā atzīst, ka lauksaimnieki nav bijuši ieguvēji no pārtikas cenu un produkcijas pārdošanas apjoma pieauguma pēdējos gados; uzstāj, ka ir vajadzīgs konkrēts atbalsts, lai novērstu aizdevumu nepieejamību lauksaimniekiem un no lauksaimniecības gūto ienākumu samazināšanos; atgādina arī, ka Eiropas patērētāji nav gatavi maksāt par pārtiku cenu, kas nenoliedzami būtu augstāka, ja lauksaimniecības nozare nesaņemtu publisko atbalstu; tomēr norāda, ka tiešie maksājumi, kas neatbilst lauksaimnieciskās ražošanas realitātei, un pakāpeniska atteikšanās no piedāvājuma pārvaldības metodēm ir izrādījušies ierobežoti risinājumi;
15. norāda, ka jebkādas jaunas lauksaimniecības nozares prioritātes, kas rodas pašreizējās finanšu shēmas īstenošanas laikā, var finansēt tikai ar jauniem resursiem; tāpēc uzsver, ka aizvien vairāk nepieciešams nodrošināt pietiekamu rezervi 2. izdevumu kategorijā, lai Parlaments varētu finansēt savas prioritātes;
16. norāda, ka Lisabonas līgumā nav mainīti KLP mērķi, proti, palielināt lauksaimniecības ražīgumu, nodrošināt pienācīgu dzīves kvalitāti lauksaimniecībā nodarbinātajiem iedzīvotājiem, stabilizēt tirgus, nodrošināt piedāvāto produktu pieejamību un nodrošināt, ka produkti pie patērētājiem nonāk par pieņemamām cenām; tomēr norāda, ka secīgajās KLP reformās lauksaimniecībai ir uzticēti jauni uzdevumi saistībā ar produktu kvalitāti, vides aizsardzību, klimata pārmaiņām, patērētāju veselību, zemes lietošanas jautājumiem, ražošanas metodēm un ražīgumu, kā rezultātā ievērojami pieaugušas izmaksas lauksaimniekiem un audzētājiem; tāpēc uzskata, ka ir jāanalizē KLP ietekme uz vispārējām ES stratēģijām (stratēģiju „Eiropa 2020” un mērķiem klimata un enerģētikas jomā), lai varētu rast secinājumus attiecībā uz laikposmu pēc 2020. gada; uzsver, ka ES lauksaimniecības politikā jāņem vērā arī ES ilgtspējas stratēģijā noteiktie mērķi;
17. ir pārliecināts, ka gan satura, gan finansējuma ziņā spēcīga KLP ir sevišķi svarīga Eiropas Savienībai minēto mērķu sasniegšanas nolūkā, vienlaikus nodrošinot vienlīdzīgus konkurences apstākļus un pārredzamas pārtikas apgādes ķēdes iekšējā tirgū, kā arī dzīvotspējīgus lauku apvidus; turklāt uzskata, ka būtu jāpiešķir prioritāte noturības un nodarbinātības palielināšanai un dzīves kvalitātes uzlabošanai lauku apvidos, lai vērstos pret lauku iedzīvotāju skaita samazināšanos un veicinātu ekonomisko dzīvotspēju; uzskata, ka attiecībā uz otro pīlāru pēc 2020. gada joprojām vajadzēs instrumentus, ar ko atbalstīt modernizāciju, investīcijas un inovāciju, lai sekmētu lauksaimniecības nozares konkurētspēju un mazinātu atšķirības starp dalībvalstīm un starp reģioniem lauksaimniecības un lauku apvidu attīstības ziņā;
18. uzsver, ka lauksaimnieciskajai ražošanai ir augsta pievienotā vērtība gan kvalitatīvas pārtikas ražošanā, gan nepārtikas preču un pakalpojumu nodrošināšanā, jo tā arī apgādā pārstrādes sektoru, kas ir svarīgi ES lauksaimniecības nozares konkurētspējas saglabāšanā, un līdz ar to veicina ekonomisko un sociālo kohēziju reģionos un līdzsvarotu ES reģionālo attīstību; norāda, ka tāpēc ir jāsaglabā un attiecīgā gadījumā jāpalielina atbalsts

lauksaimniecības nozarei un lauku apvidiem, jāstimulē lauksaimnieciskās ražošanas attīstība un jāizpilda sabiedrības prasības pēc pārtikas, lai cīnītos ar nestabilitāti un sekmētu nodarbinātību nozarē, kā arī sasniegtu ES mērķus, kas nav saistīti ar lauksaimniecību; uzsver, ka KLP būtiski veicina izaugsmi un nodarbinātību lauku apvidos — vairāk nekā citas ES politikas jomas — un ka darbvieta izveide un dzīves kvalitātes uzlabošana padara pievilcīgāku dzīvi laukos salīdzinājumā ar dzīvi pilsētās; atgādina, ka statistiskā izteiksmē viens lauksaimnieks nodrošina septiņas papildu darbvietas saistītās nozarēs un lauku apvidos; norāda, ka ir svarīgi arī turpmāk KLP likt uzsvaru uz atbalstu nelieliem un ģimenes lauksaimniecības uzņēmumiem, kas ir ES lauksaimnieciskās ražošanas un dzīves ES lauku apvidos pamatbalsts, un sasniegt patiesus panākumus saistībā ar šo politikas mērķi; uzsver, cik svarīgi ir KLP satvarā saglabāt noteiktus pasākumus, kas paredzēti apgabaliem, kuros ir ļoti nelabvēlīgi dabas apstākļi — jo īpaši kalnu apvidiem un tālākajiem reģioniem — un citi konkrēti nelabvēlīgi apstākļi;

19. uzsver, ka KLP panākumi un līdz ar to tās pieņemšana ir arī atkarīga no nevajadzīgas birokrātijas turpmākas mazināšanas un regulatīvi administratīvo izmaksu ierobežošanas pieņemamā un pārvaldāmā līmenī; prasa praktiski īstenot KLP, kā arī paātrināt KLP vienkāršošanu, kas tādēļ būtu jānosaka par prioritāti, cita starpā attiecībā uz šim nolūkam izraudzīto valsts iestāžu veikto maksājumu nekavēšanu, vienlaikus sasniedzot sabiedrības prasītos un plānotos politikas rezultātus;
20. uzskata, ka kohēzijas politikai pēc 2020. gada arī būtu jāieņem nozīmīga loma, atbalstot lauku apvidu attīstību attiecībā uz tehnisko infrastruktūru, darba tirgu, uzņēmumu un pamatpakalpojumu attīstību, lauku apdzīvoto vietu revitalizāciju un investīcijām saistībā ar ūdens apgādes un notekūdeņu infrastruktūru;
21. stingri iebilst pret jebkādu lauksaimniecības politikas renacionalizāciju; norāda, ka KLP nevienlīdzīgā īstenošana un maksājumu līmeņu atšķirības dalībvalstīs ir izraisījušas konkurences izkropļojumus iekšējā tirgū; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt vienlīdzīgu īstenošanu visā Savienībā, lai sasniegtu kopējās lauksaimniecības politikas mērķus, tādējādi ietaupot Eiropas nodokļu maksātāju naudu; pauž bažas par renacionalizācijas tendenci publiskā sektora pasākumos lauksaimniecības krīžu novēršanai, jo īpaši mērķtiecīgu maksājumu izmantošanu patiesas Eiropas darbības vietā; apstiprina, ka sekmīgi funkcionējošs un pienācīgi finansēts otrais pīlārs ir būtisks KLP panākumiem un Savienības lauku apvidu ekonomiskajai labklājībai; norāda uz dalībvalstu atšķirībām gan to lauku attīstības vajadzību, gan attiecīgā finansējuma ziņā;
22. norāda, ka aizvien lielākās problēmas, ar ko saskaras KLP, piemēram, pārtikas nodrošinājums un cenu svārstīguma apkarošana, prasa pielāgojamākus finanšu resursus; tāpēc prasa nodrošināt lauksaimniekiem būtiskus elastīgus instrumentus, lai attiecīgā gadījumā varētu risināt šīs problēmas; prasa arī paredzēt atbilstošus kompensācijas pasākumus, ko piemērot negaidītu notikumu un politisku lēmumu izraisītas neveiksmīgas tirgus darbības gadījumā; norāda uz sarežģīto situāciju lauksaimniecības tirgos un jaunajām, aizvien lielākajām problēmām, ar ko saskaras Eiropas lauksaimniecība; brīdina par pašreizējās krīzes sekām lauksaimniecības tirgos un lauksaimnieku aizvien vājāko ietekmi pārtikas apgādes ķēdē un pašreizējās un turpmākajās tirdzniecības sarunās; turklāt uzskata, ka pārmērīgi vērienīgu samazināšanas mērķu pieņemšana saistībā ar enerģētikas un klimata jomas paketi un NEC direktīvu liks palielināties lauksaimniecības ražošanas izmaksām;

23. attiecībā uz laikposmu pēc 2020. gada uzsver, ka saistībā ar KLP turpmāku attīstību vispirms ir jānosaka politikas pasākumi un to konkrētie mērķi un tikai pēc tam var piešķirt nepieciešamos budžeta resursus; uzsver, ka ir jāapsver Eiropas lauksaimniecības apdrošināšanas fonda izveide: šo fondu varētu izmantot krīzes laikā, piemēram, lai samazinātu ražošanas apjomus nolūkā stabilizēt Eiropas lauksaimnieku ražoto izejvielu cenas.

ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	6.6.2016
Galīgais balsojums	+: 31 -: 6 0: 5
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Clara Eugenia Aguilera García, Paul Brannen, Daniel Buda, Nicola Caputo, Matt Carthy, Viorica Dăncilă, Albert Deß, Diane Dodds, Herbert Dorfmann, Norbert Erdős, Edouard Ferrand, Luke Ming Flanagan, Beata Gosiewska, Martin Häusling, Anja Hazekamp, Esther Herranz García, Jan Huitema, Peter Jahr, Jarosław Kalinowski, Zbigniew Kuźmiuk, Philippe Loiseau, Giulia Moi, Ulrike Müller, James Nicholson, Maria Noichl, Marijana Petir, Laurențiu Rebega, Jordi Sebastià, Jasenko Selimovic, Maria Lidia Senra Rodríguez, Czesław Adam Siekierski, Marc Tarabella, Marco Zullo
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Jean Arthuis, Bas Belder, Franc Bogovič, Angélique Delahaye, Jean-Paul Denanot, Michela Giuffrida, Manolis Kefalogiannis, Norbert Lins, Annie Schreijer-Pierik, Tibor Szanyi, Hannu Takkula
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Stanisław Ożóg

2.5.2016

KULTŪRAS UN IZGLĪTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Budžeta komitejai

par gatavošanos DFS 2014.–2020. gadam pārskatīšanai pēc vēlēšanām — Parlamenta ieteikumi pirms Komisijas priekšlikuma izstrādes (2015/2353(INI))

Atzinuma sagatavotājs: *Bogdan Andrzej Zdrojewski*

IEROSINĀJUMI

Kultūras un izglītības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Budžeta komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. atzīst, ka neizpildītās saistības (*reste à liquider* — *RAL*) ir neizbēgams daudzgadu plānošanas un diferenciēto apropriāciju rezultāts, kā arī sekas pārmērīgam elastības trūkim daudzgadu finanšu shēmā (DFS), kura neļauj finansējumu pārdalīt starp kategorijām un kuras elastība ir ierobežota; norāda, ka 2007.–2013. gada finanšu shēmas beigās *RAL* apmērs bija ievērojami lielāks, nekā paredzēts, un uzsver, ka pašreizējās saistību un maksājumu atšķirības neizbēgami radīs jaunus sarežģījumus pašreiz īstenotajām programmām un tādēļ šādai situācijai ir jārod strukturāls risinājums, nevis katru gadu jāpieņem budžeta grozījumu projekti;
2. norāda, ka DFS pārskatīšana ir nozīmīgs Savienības izdevumu pārvaldības aspekts, ar kuru tiek nodrošināta Savienības investīciju programmu efektivitātes saglabāšana; uzstāj, ka ir pamatīgi jāvienkāršo ziņojumu sniegšanas un atmaksas pieprasīšanas veidlapas un kritēriji, jo īpaši maza mēroga projektiem gan programmā *Erasmus+*, gan programmās „Radošā Eiropā” un „Eiropa pilsoņiem”;
3. norāda, ka DFS vidusposma novērtēšana un ziņojumi par ES programmu īstenošanu būtu jāuzskata par viena procesa divām savstarpēji saistītām daļām; tādēļ aicina iestādes izvērtēt šā procesa darbību gadījumos, kad prasības rada šķēršļus Savienības stratēģisko un politisko mērķu sasniegšanai, jo īpaši attiecībā uz decentralizāciju finansējuma nodrošināšanā *Erasmus+* sadaļā „Jaunatne”;
4. attiecībā uz Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvu, kuru 2013. gada 7. un 8. februārī ierosināja izveidot Eiropadome, reaģējot uz jauniešu bezdarba pastāvīgi augsto līmeni, prasa to turpināt pēc tam, kad būs veikts tās darbības rezultātu pilnīgs novērtējums, kuru Komisija ir apņēmusies iesniegt 2016. gada pirmajā pusē, un prasa nākt klajā ar

turpmākiem pielāgojumiem, lai līdz pašreizējās finanšu shēmas beigām novērstu šobrīd pastāvošos šķēršļus iniciatīvas īstenošanā;

5. atkārtoti pauž atbalstu Eiropas Stratēģisko investīciju fonda (ESIF) izveidei; uzsver nepieciešamību ESIF satvarā pievērst lielāku uzmanību investīcijām izglītībā, apmācībā un kultūras un radošajās nozarēs; turklāt uzsver nepieciešamību mazināt programmas „Apvārsnis 2020” un Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta (EISI) līdzekļu samazināšanas radītās sekas, lai ļautu sasniegt to attiecīgos mērķus un pilnībā izmantotu visu trīs instrumentu papildināmību un sinerģijas, un tādējādi atjaunotu Eiropā ilgtspējīgu attīstību, pamatojoties uz inovāciju un kvalitatīvu nodarbinātību;
6. pauž bažas par to, ka 2014.–2020. gada DFS paredzēto jauno programmu īstenošana tiek sākta lēnāk, nekā plānots, jo vēlū tika apstiprināts to juridiskais pamatojums un darbības programmas, kā arī 2014. gadā pietrūka maksājumu apropriāciju; norāda, ka, neraugoties uz procesu paātrināšanos 2014. gadā, joprojām netika atrisināts ar neizpildītajiem līgumiem un neapmaksātajiem rēķiniem saistītais jautājums, kas draud kļūt par strukturālu problēmu; šajā aspektā uzsver dalībvalstu atbildību, kurām ir jāizpilda lēmumi, ko tās pašas kopā ar Eiropas Parlamentu ir pieņēmušas kā budžeta lēmēj institūcija, jo īpaši attiecībā uz maksājumu apropriācijām; pauž bažas par to, kā svarīgām programmām, kuru mērķis ir ieguldīt līdzekļus izglītībā, cilvēku prasmju veidošanā un ES kultūras un radošajās nozarēs, — *Erasmus+*, „Radošā Eiropa” un „Eiropa pilsoņiem” — izdosies sasniegt optimālu īstenošanas tempu; atzinīgi vērtē to, ka, kaut novēloti, tomēr darbību sāka aizsardzības mehānisms programmai „Radošā Eiropa”, kas ir svarīgs finanšu instruments MVU un organizācijām, kuras darbojas kultūras un radošajās nozarēs; uzsver, ka šī pieredze ir jāizvērtē, plānojot nākamo DFS;
7. uzskata, ka *Erasmus+* sasniegs optimālu īstenošanas tempu tikai tad, ja tajā tiks ietverta aizvien pieaugošs skaits mazāku projektu, kas ļauj programmu izplatīt plašāk skolās vai jauniešu vajadzībām, tiks palielināta PIA mobilitāte un tādējādi izglītības, sociālās jomas un humanitāro mērķu sasniegšanā tiks nodrošināta lielāka efektivitāte; tādēļ atzinīgi vērtē visus Izglītības, audiovizuālās jomas un kultūras izpildaģentūras (EACEA) un valstu aģentūru centienus uzlabot ne tikai savu finansiālo pārredzamību, bet arī vienkāršošanas procedūras projektu vadītājiem;
8. pauž bažas par to, ka vispār nav resursu pašreizējās DFS 3. kategorijā („Drošība un pilsonība”), un prasa nākamajā sanāksmē nodrošināt tai vajadzīgos resursus un pietiekamu elastību, lai ļautu risināt svarīgos uzdevumus, ar ko ES nākas saskarties šajā jomā;
9. iesaka Komisijai pievērst īpašu uzmanību programmas „Radošā Eiropa” finanšu garantijas mehānisma īstenošanai, kas ir aizkavējusies par vairākiem mēnešiem; pauž bažas par to, ka kultūras jomā strādājošas NVO un mazas asociācijas nebūs tiesīgas saņemt finansējumu no šī instrumenta un tajā varēs iesaistīties tikai kultūras un radošo nozaru MVU; iesaka rūpīgi analizēt visa procesa laikā gūto pieredzi, lai pārliecinātos par instrumenta kā Uzņēmumu konkurētspējas un mazo un vidējo uzņēmumu programmas (*COSME*) papildinājuma lietderību un ilgtspējību;
10. mudina Komisiju un Padomi pārskatīt savu nostāju attiecībā uz programmu „Eiropa pilsoņiem” — vienīgo programmu, kurā tieši tiek iesaistīti visi pilsoņi, un nodrošināt tai vērā ņemamu papildu budžetu, kas ļaus labāk īstenot programmas mērķus un izvairīties no turpmākas neapmierinātības publiskā iepirkuma konkursa dalībnieku vidū; pauž nožēlu

par to, ka nesamērīgo samazinājumu dēļ programma var atbalstīt tikai ārkārtīgi nelielu skaitu projektu un šāda situācija ES pilsoņu skatījumā nav noturīga un attaisnojama vēl jo vairāk, ja tiek ņemts vērā pašreizējais sociālais un humanitārais stāvoklis Eiropas Savienībā;

11. saistībā ar migrācijas krīzi, ko pašlaik piedzīvo ES, uzsver, ka 28 valstu izglītības ministru 2015. gada 17. marta Parīzes deklarācijā¹ ir uzsvērtā starpkultūru dialoga un dalībvalstu kopīgu centienu nozīme, novēršot un risinot marginalizācijas, neiecietības, rasisma un radikalizācijas problēmu un saglabājot sistēmu, kurā visiem tiek nodrošinātas vienādas iespējas; norāda, ka pašreizējām ar kultūru, izglītību, jaunatni un sportu saistītajām Eiropas programmām ir raksturīga iespējama papildināmība un sinerģijas attiecībā uz migrantiem un bēgļiem paredzētu integrācijas politiku, un tādēļ vērš iestāžu uzmanību uz nepieciešamību reaģēt saistībā ar migrācijas krīzi, paralēli šim nolūkam paredzētām budžeta pozīcijām nodrošinot papildu resursus gan tieši pārvaldītām programmām, gan struktūrfondiem;
12. uzsver to, ka bēgļu krīze, kas pašlaik vērojama Eiropas Savienībā, savā būtībā ir ilgtermiņa parādība un tādēļ būs nepieciešami konkrēti, piemēroti un ilgtermiņa finanšu resursi, lai palīdzētu dalībvalstīm reaģēt uz bēgļu vajadzībām, īpašu uzmanību pievēršot izglītībai un kulturālai integrācijai;
13. norāda, ka neatbilstība starp daudzgadu finanšu shēmas (DFS) septiņu gadu plānojumu un ES politisko un stratēģisko prioritāšu desmit gadu plānojumu varētu negatīvi ietekmēt ar Savienības programmām sasniegto rezultātu konsekventu novērtēšanu; tādēļ aicina iestādes apsvērt iespēju mainīt DFS plānošanas periodu, lai pielāgotu to Parlamenta sasaukuma termiņam, vienlaikus nodrošinot ilgtermiņa plānošanas iespēju;
14. uzsver DFS novērtēšanas un pārskatīšanas procesu atšķirību, ņemot vērā to, ka pārskatīšanā ir jābūt iespējai būtiski mainīt kategorijas, lai garantētu ES daudzgadu finanšu plānošanas demokrātisko leģitimitāti; tādēļ stingri atbalsta iestāžu augsta līmeņa darba grupas pašu resursu jautājumos darbu kā strukturālu risinājumu dažām problēmām, kas raksturīgas ES budžeta daudzgadu plānošanai.

¹ Eiropas Savienības izglītības ministru neformālajā sanāksmē Parīzē 2015. gada 17. martā pieņemtā „Deklarācija par pilsoniskuma un kopējo vērtību — brīvības, iecietības un nediskriminācijas — veicināšana ar izglītības palīdzību” (Parīzes deklarācija).

ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	26.4.2016
Galīgais balsojums	+: 22 -: 2 0: 3
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Isabella Adinolfi, Dominique Bilde, Andrea Bocskor, Nikolaos Chountis, Silvia Costa, Jill Evans, María Teresa Giménez Barbat, Giorgos Grammatikakis, Petra Kammerevert, Andrew Lewer, Svetoslav Hristov Malinov, Stefano Maullu, Luigi Morgano, Momchil Nekov, Michaela Šojdrová, Yana Toom, Helga Trüpel, Sabine Verheyen, Julie Ward, Bogdan Brunon Wenta, Bogdan Andrzej Zdrojewski, Milan Zver, Krystyna Łybacka
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Therese Comodini Cachia, Mary Honeyball, Ilhan Kyuchyuk, Martina Michels

PILSONU BRĪVĪBU, TIESLIETU UN IEKŠLIETU KOMITEJAS ATZINUMS

Budžeta komitejai

par gatavošanos DFS 2014.–2020. gadam pārskatīšanai pēc vēlēšanām — Parlamenta ieteikumi pirms Komisijas priekšlikuma izstrādes (2015/2353(INI))

Atzinuma sagatavotāja: *Laura Agea*

IEROSINĀJUMI

Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Budžeta komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. uzsver, ka, ņemot vērā nepieredzēto ārkārtas stāvokli saistībā ar migrāciju, 2014.–2020. gada DFS pašreizējie maksimālie apjomi, jo īpaši 3. izdevumu kategorijā, ir izrādījušies nepietiekami un neadekvāti atspoguļo Lisabonas līgumā paredzēto mērķi stiprināt brīvības, drošības un tiesiskuma telpas stiprināšanu un tajā aizvien pieaugošo pienākumu un risināmo uzdevumu klāstu, tostarp migrācijas strukturālos aspektus un drošības prasības; atgādina, ka Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonda (AMIF) līdzekļi jau ir faktiski izsmelti; atgādina, ka lielā mērā jau ir izlietoti arī DFS pieejamie elastības mehānismi, kas ievērojami samazina nākamajos finanšu gados pieejamo finanšu elastību;
2. lai gan DFS pieejamie elastības mehānismi lielā mērā jau ir izlietoti, prasa nodrošināt visvairāk skartajām dalībvalstīm iespēju pilnībā baudīt priekšrocības, ko sniedz šie mehānismi, jo īpaši Stabilitātes un izaugsmes paktā iekļautā ārkārtas apstākļu klauzula;
3. uzskata, ka ES līmenī ir vajadzīgi ievērojami papildu finanšu līdzekļi, lai atrisinātu visus ar migrāciju saistītos jautājumus (glābšana, pārtveršana, uzņemšana, reģistrācija, kontrole, izmitināšana, transportēšana, pārcelšana, atgriešana un integrācija), risinātu humanitārās problēmsituācijas gan Eiropas Savienībā, gan ārpus tās, izveidotu un ieviestu patiesu kopējo Eiropas patvēruma sistēmu, atbalstītu pārmitināšanu un pārcelšanu, pārvaldītu kopējās ārējās robežas un nodrošinātu Šengenas zonas iekšējo drošību, kā arī sekmētu integrāciju un novērstu diskrimināciju (jo īpaši sieviešu diskrimināciju), rasismu un ksenofobiju;
4. uzskata, ka ar ES budžetu būtu jāatbalsta tādas politikas nostādnes, kas vairāk vērstas uz

integrāciju, nevis drošību; prasa pilnībā izmantot jau pastāvošos drošības instrumentus un iespējas, pirms tiek lemts par jauna finansējuma piešķiršanu, jo īpaši informācijas apmaiņai starp dalībvalstu drošības un tiesībsardzības iestādēm;

5. atzinīgi vērtē to, ka ir izveidots instruments, kura mērķis ir sniegt humāno palīdzību Eiropas Savienībā, jo īpaši lai tiktu galā ar milzīgo migrantu un bēgļu pieplūdumu; tomēr apšaubā Līguma par Eiropas Savienības darbību 122. panta 1. punkta izmantošanu kā tiesisko pamatu jaunā instrumenta izveidei, ņemot vērā to, ka pienācīgi netika iesaistīts Parlaments; pauž bažas par Komisijas ieceri šo instrumentu finansēt no DFS 3. izdevumu kategorijas, konkrētāk, no *AMIF*, kas ir jau gandrīz izlietots un kam nav piešķirts pietiekams finansējums; prasa Komisijai atrast ES budžetā alternatīvus finansējuma avotus šim instrumentam, lai nelabvēlīgi neietekmētu pasākumus un programmas, ko finansē no *AMIF*;
6. atzinīgi vērtē to, ka 3. izdevumu kategorijā ir izveidota jauna nodaļa ārkārtas palīdzības sniegšanai Savienībā; uzskata, ka, pārskatot DFS, būtu jāparedz, ka šādas palīdzības turpmākai finansēšanai jānotiek papildus maksimālajiem apjomiem, garantējot elastīgumu, kas ir nepieciešams, lai pielāgotu piešķiramo līdzekļu apmēru notikumu attīstībai uz vietas un politikas prioritāšu maiņām;
7. prasa pārskatīt *AMIF* un piešķirt tam vairāk resursu; uzsver, ka ir vēl vairāk jāpalielina budžets un personāls tām Eiropas aģentūrām, kuras risina ar migrācijas spiedienu saistītos jautājumus, jo īpaši Eiropas Patvēruma atbalsta birojam (*EASO*) un *Frontex*, lai tās varētu sniegt dalībvalstīm reālu atbalstu un garantēt tām noteikto mērķu sasniegšanu; uzskata, ka pietiekami līdzekļi būtu jāpiešķir meklēšanas un glābšanas darbībām, un norāda, ka minētajām darbībām paredzētie līdzekļi pašlaik ir kļūdaini iekļauti Iekšējās drošības fondā (*ISF*);
8. norāda, ka Komisija nesen noslēdza vienošanos ar Turciju par sešus miljardus eiro vērtu bēgļu atbalsta mehānismu Turcijā; pauž bažas par finanšu instrumentu izveidošanu ārpus ES budžeta, jo tie apdraud budžeta vienotību un ar tiem tiek apieta budžeta procedūra, kurā paredzēts, ka Parlaments iesaistās un veic uzraudzību; uzsver, ka nevienā no pieņemšanas procesa posmiem nav notikusi apspriešanās ar Parlamentu; pauž bažas par šīs vienošanās iespējamo ietekmi uz 2017. gada budžetu; uzsver, ka ar šo, kā arī citu līdzīgu finansējumu nebūtu jāatbalsta represīvi pasākumi vai jebkādas darbības, ar kurām var tikt pārkāptas pamattiesības; aicina Komisiju cieši uzraudzīt šo līdzekļu izlietošanu un regulāri ziņot par to Parlamentam; uzsver to, ka ES un dalībvalstu atbalsts bēgļiem būtu jāsniedz papildus parastajai attīstības palīdzībai, nevis aizstājot to;
9. uzskata, ka migrācija un terorisms Eiropā nav tieši saistītas parādības; prasa piešķirt jaunu finansējumu cīņai pret jauniešu radikalizāciju Eiropas Savienībā; uzskata, ka to var panākt, sekmējot integrāciju un cīnoties pret diskrimināciju, rasismu un ksenofobiju; prasa nesamazināt finansējumu projektiem, kuru mērķis ir izveidot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu;
10. uzskata, ka būtu jānodrošina pietiekami finanšu līdzekļi Iekšējās drošības fondam, lai tas varētu sasniegt savus mērķus, jo īpaši dalībvalstu tiesībsardzības iestāžu efektīvas sadarbības un informācijas apmaiņas jomā, vienlaikus uzsverot, ka visām šīm darbībām ir pilnībā jāatbilst ES Pamattiesību hartai;

11. prasa palielināt budžetu programmai „Tiesības, vienlīdzība un pilsoniskums”, kuras mērķis ir veicināt un aizsargāt pamattiesības un cīnīties pret rasismu, ksenofobiju un visu veidu diskrimināciju, jo īpaši ņemot vērā aizvien lielāku neiecietību Eiropā;
12. sagaida, ka migrācijas plūsmas turpināsies, jo daudzos reģionos ilgstoši valda politiskā nestabilitāte un konflikti un gan patvēruma meklētājiem, gan migrantiem trūkst likumīgu iespēju iekļūt Eiropas Savienībā; prasa atjaunināt aplēses par budžeta vajadzību apmēru, lai reaģētu uz gaidāmajām problēmām, kas būs jārisina līdz DFS beigām; prasa, 2017. gadā novērtējot DFS, panākt maksimālu DFS elastīgumu, lai nodrošinātu spēju reaģēt uz tās pieņemšanas brīdī neparedzētām situācijām; prasa pārskatīšanā palielināt 3. un 4. izdevumu kategoriju un iesaistīt Parlamentu visos lēmumu pieņemšanas posmos gan saistībā ar budžeta, gan leģislatīviem pasākumiem.

ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	30.5.2016
Galīgais balsojums	+: 41 -: 4 0: 6
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Jan Philipp Albrecht, Martina Anderson, Malin Björk, Michał Boni, Caterina Chinnici, Rachida Dati, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Frank Engel, Tanja Fajon, Laura Ferrara, Monika Flašíková Beňová, Ana Gomes, Nathalie Griesbeck, Jussi Halla-aho, Monika Hohlmeier, Sophia in 't Veld, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Timothy Kirkhope, Cécile Kashetu Kyenge, Marju Lauristin, Juan Fernando López Aguilar, Claude Moraes, Péter Niedermüller, Soraya Post, Birgit Sippel, Branislav Škripek, Csaba Sógor, Bodil Valero, Marie-Christine Vergiat, Beatrix von Storch, Josef Weidenholzer, Kristina Winberg
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Laura Agea, Marina Albiol Guzmán, Hugues Bayet, Carlos Coelho, Pál Csáky, Ska Keller, Miltiadis Kyrkos, Artis Pabriks, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Salvatore Domenico Pogliese, Jaromír Štětina, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Axel Voss
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Edouard Ferrand, Peter Jahr, Othmar Karas, İlhan Kyuchyuk, Keith Taylor, Lieve Wierinck

31.5.2016

KONSTITUCIONĀLO JAUTĀJUMU KOMITEJAS ATZINUMS

Budžeta komitejai

par gatavošanos DFS 2014.–2020. gadam pārskatīšanai pēc vēlēšanām — Parlamenta ieteikumi pirms Komisijas priekšlikuma izstrādes (2015/2353(INI))

Atzinuma sagatavotājs: *Pedro Silva Pereira*

IEROSINĀJUMI

Konstitucionālo jautājumu komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Budžeta komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. uzstāj uz to, ka Eiropas Parlamentam saskaņā ar plenārsēdē pieņemtu pilnvarojumu būtu pilnvērtīgi un jēgpilni jāiesaistās iestāžu debatēs par daudzgadu finanšu shēmas (DFS) nozīmi, struktūru, mērķiem, prioritātēm un rezultātiem;
2. prasa veikt visaptverošu, plaša mēroga un patiesu DFS darbības novērtēšanu, kuras rezultātā saskaņā ar Padomes Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013 tiktu veikta obligātā leģislatīva pārskatīšana DFS regulai un ar to saistītajam Iestāžu nolīgumam, kurā paredzēti pašreizējā shēmā pieejamie finanšu līdzekļi;
3. ņem vērā to, ka, reaģējot uz ārkārtas un neparedzētiem apstākļiem, ar kuriem Savienībai šobrīd nākas saskarties, tiek izmantoti īpaši un elastīgi instrumenti; sevišķi vērš uzmanību uz ārkārtas stāvokli migrācijas jomā un grūtībām, ko ekonomikas krīzes rezultātā piedzīvo Eiropas iedzīvotāji; tādēļ uzsver nepieciešamību, pārskatot DFS, vairāk resursu piešķirt atbilstošai izdevumu kategorijai, lai ļautu ES strukturētāk reaģēt uz pašreizējo humanitāro un ekonomikas krīzi; prasa panākt vēl lielāku elastīgumu, lai atbilstīgāk vērstos pret šiem apstākļiem; tomēr uzsver, ka, risinot aktuālos jautājumus, ES nedrīkst kavēt līdzekļu piešķiršanu kohēzijas mērķiem; uzsver to, ka vienlaikus ar lielāku elastīgumu būtu jānodrošina arī stingrāka parlamentārā uzraudzība;
4. atgādina, ka saskaņā ar LESD 311. panta pirmo daļu „Savienība nodrošina līdzekļus, kas vajadzīgi, lai tā sasniegtu savus mērķus un īstenotu savu politiku”; šajā sakarībā uzskata, ka iepriekšējo Eiropas budžetu neapmaksāto rēķinu uzkrāšana un tas, ka trūkst līdzekļu, lai novērstu krīzi un atrisinātu pašreizējās vai turpmākās problēmas, tostarp tās, kas saistītas ar bēgļu pārvietošanu, migrācijas plūsmām, cīņas pret terorismu koordināciju, ES iedzīvotāju drošības pastiprināšanu, atbalstu enerģētikas un transporta nozarei un tās

koordināciju, un atbalstu pasākumiem cīņā pret klimata pārmaiņām, apliecina steidzamu nepieciešamību pēc aktīvākas Eiropas darbības un lielākiem līdzekļiem;

5. uzskata, ka ir jāreformē DFS finansēšanas sistēma, jo īpaši radot ES budžetā jaunus un patiesus pašu resursus, piemēram, nodokli par finanšu darījumiem un citus Eiropas līmeņa nodokļu ieņēmumus, lai panāktu virzību uz budžetu, ko pilnībā finansē no pašu resursiem, kā norādīts LESD 311. pantā, un attiecīgi mudina Padomi apņemties atspoguļot šo jautājumu, neskarot Augsta līmeņa grupas pašu resursu jautājumos galīgo ziņojumu; turklāt mudina Padomi apsvērt iespēju izveidot eurozonā fiskālo un budžeta kapacitāti; uzsver, ka visi jaunie instrumenti būtu jāietver ES budžetā, taču ārpus DFS maksimālajiem apjomiem, un būtu jāfinansē no patiesiem pašu resursiem;
6. uzsver nepieciešamību ievērot budžeta vienotības principu, pamatojoties uz demokrātisku pārskatatbildību un pārredzamību;
7. prasa kopā ar Padomi un Komisiju sarīkot pārredzamas debates, kas būtu balstītas uz informāciju un pierādījumiem, par to, kāds būtu vispiemērotākais ilgums finanšu shēmām pēc 2020. gada, pielāgojot DFS ilgumu Eiropas Parlamenta un Komisijas politiskajam ciklam, saskaņā ar LESD 312. panta pirmo daļu, kā primāro aspektu ņemot vērā shēmu ietekmi uz plānošanas cikliem un atsevišķu politikas nostādņu īstenošanu no vienas puses un nepieciešamību pēc elastīguma un novērtēšanas mehānismiem no otras puses, lai sasniegtu vislabāko iespējamo līdzsvaru starp stabilitāti, paredzamību un elastīgumu;
8. prasa aktivizēt pieejamās pārejas klauzulas gan DFS jautājumā, kā noteikts LESD 312. panta 2. punktā, gan attiecībā uz lēmumu pieņemšanas procedūrām pašu resursu jautājumā, kā noteikts LES 48. panta 7. punktā, iekļaujot iespēju pāriet no vienprātības uz kvalificētā vairākuma panākšanu balsojumā;
9. uzskata, ka DFS un attiecīgo finanšu instrumentu īstenošanas regulas varētu vēl vairāk racionalizēt un vienkāršot saskaņā ar mērķiem, kas noteikti Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.

ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	30.5.2016						
Galīgais balsojums	<table><tr><td>+: </td><td>14</td></tr><tr><td>–: </td><td>4</td></tr><tr><td>0: </td><td>2</td></tr></table>	+:	14	–:	4	0:	2
+:	14						
–:	4						
0:	2						
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Mercedes Bresso, Richard Corbett, Pascal Durand, Danuta Maria Hübner, Ramón Jáuregui Atondo, Constance Le Grip, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, György Schöpflin, Pedro Silva Pereira, Barbara Spinelli, Kazimierz Michał Ujazdowski, Rainer Wieland						
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Max Andersson, Gerolf Annemans, Helmut Scholz						
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Rosa D’Amato, Rosa Estaràs Ferragut, Arne Lietz, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Jarosław Wałęsa						

SIEVIEŠU TIESĪBU UN DZIMUMU LĪDZTIESĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Budžeta komitejai

par gatavošanos DFS 2014.–2020. gadam pārskatīšanai pēc vēlēšanām — Parlamenta ieteikumi pirms Komisijas priekšlikuma izstrādes (2015/2353(INI))

Atzinuma sagatavotāja: *Clare Moody*

IEROSINĀJUMI

Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Budžeta komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

- A. tā kā Komisijas Budžeta ģenerāldirektorāta 2008. gadā pasūtītais pētījums ar mērķi izvērtēt pamatotību un iespējas ieviest dzimumu līdztiesības principu budžetā, apstiprināja, ka, neraugoties uz savām unikālajām iezīmēm, ES budžets ir piemērots dzimumu līdztiesības principa ievērošanai budžetā un ka dzimumu līdztiesības principa ievērošanu budžetā var īstenot visos budžeta procesa posmos — sākot ar plānošanu un gatavošanu, beidzot ar revīziju un novērtēšanu,
1. atzīst, ka dzimumu līdztiesība ir viena no Līgumos paredzētajām ES pamatvērtībām, kas būtu jāiekļauj visās ES politikas nostādņēs, lai nodrošinātu līdztiesību praksi; uzsver, ka dzimumu līdztiesībai ir jāklūst par politikas mērķi budžeta sadaļās un ka attiecīgi dzimumu līdztiesība ir arī jāatzīst budžeta sadaļās kā īstenošanas metode, un ka tādējādi dzimumu līdztiesības principa ievērošanai budžetā būtu jāklūst par budžeta procedūras neatņemamu daļu visos tās posmos, tomēr progress šajā jomā visās politikas jomās ir bijis nenozīmīgs; tāpēc cer, ka Komisija izstrādās dzimumu līdztiesību ievērojošas budžeta plānošanas metodoloģiju un to piemēros ES budžetam; uzsver, ka efektīvai dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanas politikai un dzimumu līdztiesības veicināšanai ir nepieciešami plānoti un pietiekami budžeta līdzekļi; atzinīgi vērtē DFS vidusposma novērtēšanu kā iespēju panākt ievērojamu progresu, ņemot vērā programmu “orientēt budžetu uz rezultātiem”, un noteikt vēl citus kvantitatīvi novērtējamus un sasniedzamus mērķus, tostarp līdzšinējo sasniegumu izvērtēšanu, lai patiesi integrētu dzimumu līdztiesības aspektu ES budžetā šī plānošanas perioda atlikušajam posmam;
2. atzinīgi vērtē uzsvaru uz programmu “orientēt budžetu uz rezultātiem” kā iespēju nodrošināt, ka budžeta izdevumi ar katru iztērēto euro sniedz integrētas dzimumu līdztiesības priekšrocības; atzīst arī to, ka vienkāršošanas pasākumus programmā “orientēt budžetu uz rezultātiem” nedrīkst īstenot uz ieguldījumu rēķina, kas var viest pozitīvas pārmaiņas, lai panāktu dzimumu līdztiesību;

3. vērš uzmanību uz stratēģijā “Eiropa 2020” izvirzītajiem dzimumu līdztiesības mērķiem — palielināt sieviešu nodarbinātības līmeni līdz 75 %, panākt vienlīdzīgu atalgojumu sievietēm un vīriešiem un dzimumu līdztiesību attiecībā uz dalību valstu parlamentos un nodrošināt, lai lielo uzņēmumu valdēs būtu vienāds sieviešu skaits, un to, ka visi šie mērķi vēl joprojām ir tālu no izpildes; vērš uzmanību arī uz Eiropas Parlamenta prioritātēm saistībā ar pamatprogrammu “Apvārsnis 2020”, kas ietver dzimumu līdztiesības veicināšanu, jo īpaši pētniecības un inovāciju jomā; uzsver, ka DFS novērtēšanā ir jānovērtē progress šo mērķu sasniegšanā un, ja nepieciešams, jāpārskata pasākumi, kas tiek veikti, lai sasniegtu šos mērķus;
4. uzsver, ka, neraugoties uz DFS pievienoto kopīgo deklarāciju par integrētu pieeju dzimumu līdztiesībai, konkrēti pasākumi līdz šim nav veikti; aicina efektīvi uzraudzīt šīs deklarācijas īstenošanu gada budžeta procedūrās un efektīvāk integrēt to DFS pārskatīšanā;
5. atgādina, ka saskaņā ar UNHCR datiem kopš 2016. gada janvāra 55 % Eiropas Savienībā ieceļojušo bēgļu un patvēruma meklētāju ir sievietes un bērni; ņemot vērā to, ka sieviešu un meiteņu situācija krīzes un konfliktu laikā ir nesamērīgi nelabvēlīgāka, aicina DFS pārskatīšanā izvērtēt finanšu instrumentus, kuru mērķis ir sieviešu un meiteņu īpašās vajadzības, tostarp attiecībā uz seksuālās un reproduktīvās veselības aprūpes pakalpojumiem un ar dzimumu saistītas vardarbības apkarošanu, 3. izdevumu kategorijā (Drošība un pilsoniskums) un 4. izdevumu kategorijā (Globālā Eiropa), pasākumus, kuru mērķis ir jo īpaši integrēt sievietes un bērnus bēgļus un patvēruma meklētājus viņu mītnes valstī, tostarp nodrošinot elastīgu valodas apmācību, izglītību un bērnu aprūpi, un pasākumus, kas paredzēti, lai novērstu sākotnējās pārvietošanas pamatcēloņus;
6. uzsver, ka publisko līdzekļu ieguldījumi aprūpes nozarē, tostarp kvalitatīvos un cenas ziņā pieejamos bērnu aprūpes, ilgtermiņa aprūpes un vecāka gadagājuma cilvēku aprūpes pakalpojumos, rada darbvietas, sekmē ekonomikas izaugsmi, veicina dzimumu līdztiesību un dod iespēju lielākam skaitam sieviešu atsākt vai uzsākt pilnas slodzes darbu, ņemot vērā, ka sievietes neapmaksātas aprūpes nodrošināšanai velta 2 līdz 10 reizes vairāk laika nekā vīrieši; aicina izmantot DFS pārskatīšanu, lai investētu šajā sociālajā infrastruktūrā Eiropā saistībā ar nodarbinātības un izaugsmes programmu un stratēģiju “Eiropa 2020”, īpaši nosakot pasākumus attiecībā uz ieguldījumu sieviešu uzņēmējdarbības izglītībā; norāda, ka šāda veida izdevumi reti tiek uzskatīti par piemērotu ieguldījumu veidu, politikas izstrādātājiem meklējot efektīvus veidus darbavieta radīšanai ekonomiskās lejupslīdes apstākļos, un ka praksē bieži var novērot pretējo — daudzās valstīs, īstenojot deficīta samazināšanas stratēģijas, publiskie izdevumi par izglītību, veselību, bērnu aprūpes un sociālās aprūpes pakalpojumiem tiek samazināti; pauž nožēlu par to, ka šī sociālās infrastruktūras atstāšana novārtā atspoguļo ar dzimumu saistītus aizspriedumus ekonomiskajā domāšanā un, iespējams, to izraisa darba iedalījums starp dzimumiem un darba dalīšana un ar dzimumu saistīta darba tirgus segregācija, kas savukārt veicina aizvien lielākas atšķirības sieviešu un vīriešu darba samaksā Eiropā; uzskata, ka DFS novērtēšana sniedz iespēju rīkoties, lai risinātu šo jautājumu;
7. atgādina, ka *Daphne* programmām ir bijusi būtiska nozīme, apkarojot vardarbību pret bērniem, jauniešiem un sievietēm Eiropas Savienībā, taču pauž nožēlu, ka tā vairs netiek uzskatīta par atsevišķu izdevumu jomu; uzsver, ka ir vajadzīgs pietiekams finansiālais atbalsts un lielāka skaidrība par to, kā notiek šī mērķa sasniegšana saistībā ar programmu

“Tiesības, vienlīdzība un pilsonība”; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt, lai uz vietas esošās vietējā līmeņa organizācijas saņemtu līdzekļus nolūkā nodrošināt efektīvu īstenošanu.

ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	24.5.2016
Galīgais balsojums	+: 18 -: 4 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Daniela Aiuto, Beatriz Becerra Basterrechea, Malin Björk, Vilija Blinkevičiūtė, Viorica Dăncilă, Iratxe García Pérez, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Elisabeth Köstinger, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Barbara Matera, Marijana Petir, Pina Picierno, Terry Reintke, Liliana Rodrigues, Michaela Šojdrová, Ernest Urtasun, Beatrix von Storch
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Arne Gericke, Clare Moody
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	David Coburn, Ulrike Rodust, Siôn Simon

ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	29.6.2016
Galīgais balsojums	+: 29 -: 5 0: 1
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Nedzhmi Ali, Jean Arthuis, Reimer Böge, Jean-Paul Denanot, Gérard Deprez, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Jens Geier, Ingeborg Gräßle, Bernd Kölmel, Zbigniew Kuźmiuk, Vladimír Maňka, Ernest Maragall, Clare Moody, Siegfried Mureşan, Jan Olbrycht, Younous Omarjee, Urmas Paet, Paul Rübig, Patricija Šulin, Eleftherios Synadinos, Paul Tang, Indrek Tarand, Isabelle Thomas, Monika Vana, Daniele Viotti, Marco Zanni, Auke Zijlstra
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Xabier Benito Ziluaga, Mercedes Bresso, Ivan Štefanec, Tomáš Zdechovský
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Sylvia-Yvonne Kaufmann, Fernando Ruas, Bogdan Brunon Wenta